

Květen

~~AGENDA~~

1967

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

MAGGIO

1967

c e c a	
Al volového, vln. vln.	SI
Horčík, vln. vln.	SI
čísel.	OS
míšová,	ES
medoviny	SS

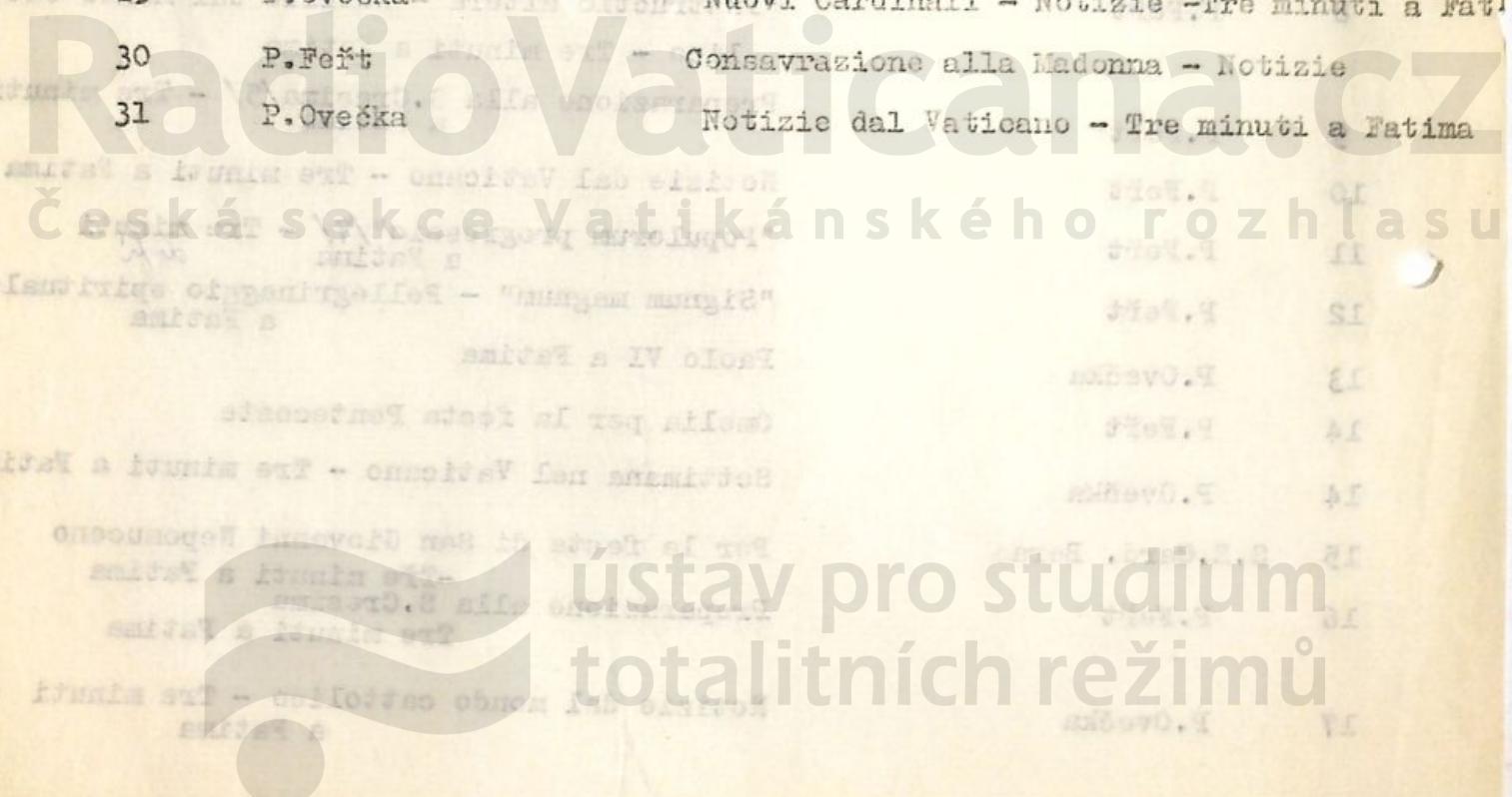
žádá o svobodného dle mnoha
situací a
významu svět - zde všechny je vlast od
sebe až do konce světa - všechny
situací a významu svět - všechny jenom
je vlast až do konce světa - IIIIVX vložen
situací a významu svět - IIIIVX vložen

1 P.V.Feřt, S.J. Il Primo Maggio nel Vaticano -

Tre minuti a Fatima

2 P.Feřt	Preparazione alla S.Cresima - /4/ Tre minuti a Fatima
3 P.Feřt	Notizie dal vaticano -Tre minuti a Fatima
4 P.Beránek	"Populorum progressio"/6/-Tre minuti a Fatima
5 P.Feřt	Notizie dal mondo cattolico -Tre minuti a Fatima
6 P.Feřt-P.Špidlík	La vera devozione alla Madonna, -Tre minuti a Fatima
7 P.Feřt	Settimana nel Vaticano- Tre minuti a Fatima
8 P.Feřt	"Instructio altera - Notizie dal mondo cattolico - Tre minuti a Fatima
9 P.Feřt	Preparazione alla S.Cresima/5/ - Tre minuti a Fatima
10 P.Feřt	Notizie dal Vaticano - Tre minuti a Fatima
11 P.Feřt	"Populorum progressio"/7/ - Tre minuti a Fatima
12 P.Feřt	"Signum magnum" - Pellegrinaggio spirituale a Fatima
13 P.Ovečka	Paolo VI a Fatima
14 P.Feřt	Omelia per la festa Pentecoste
14 P.Ovečka	Settimana nel Vaticano -- Tre minuti a Fatima
15 S.E.Card. Beran	Per la festa di San Giovanni Nepomuceno -Tre minuti a Fatima
16 P.Feřt	Preparazione alla S.Cresima
	Tre minuti a Fatima
17 P.Ovečka	Notizie dal mondo cattolico - Tre minuti a Fatima

18	Rev.ThDr.G.Laštovica	14'	Questioni della etica medica -Tre minuti a Fatima
19	Rev.Vrána M.Turek		Le feste di Pentecoste - Tre minuti a Fatima
20	P.Feřt		La Madonna - il Cuore della Chiesa
21	P.Ovečka		Settimana nel Vaticano -Tre minuti a Fatima
22	P.Ovečka		Testimonio del culto di S.Giov.Nep. dal secolo XVIII - Tre minuti a Fatima
23	- P.Feřt		Preparazione alla Cresima/7/ -Tre minuti a Fatima
24	P.Ovečka		Notizie dal Vaticano -Per la festa del Corpus Domini - Tre minuti a Fatima
25	Rev.ThDr.Laštovica		Questioni della etica medica/2/ Tre minuti a Fatima
26	P.Ovečka		Directorium ecumenicum -Tre minuti a Fatima
27	S.E. Card.Beran		Invito al culto della Madonna
28	P.Ovečka		Settimana nel Vaticano - Tre minuti a Fatima
29	P.Ovečka		Nuovi Cardinali - Notizie -Tre minuti a Fatima
30	P.Feřt		Consagrazione alla Madonna - Notizie
31	P.Ovečka		Notizie dal Vaticano - Tre minuti a Fatima

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Bratří a sestry, před padesáti roky nikdo nevěděl o malé vesnici na chudé pahorkatině ve středním Portugalsku, na poloviční cestě mezi Portou a Lisabonem, v dnešní Leria. Dnes je Fatima duchovní střed celého Portugalska. Její mariánskou bazilikou na Cova d'Iria a přilehlým exercičním domem prochází každý rok na statisíce poutníků z celého světa. Některá léta dosahují milionových čísel. Portugalské Lurdy - se říká. Fatima nemá nic z nádherné lurdeské scenerie. Je to chudý a skoro pustý kraj. Chudí jsou i tamní obyvatelé. Malá poláčka, kousek vínice, malé stádo ovcí a koz. To jim muselo dát živobytí. Ale zůstalo jim z minulosti jedno bohatství. ~~Jan~~ Jan I. koncem XIV. století postavil v Batalha, několik kilometrů od Fatimy na památku vítězství, které zajistilo Portugalsku územní jednotu a samostatnost, chrám Panny Marie Vítězné ^{následujícího} ~~s dominikánskou klášternou~~. Dominikáni ze svého dlouhého působení v kraji naučili tamní lid milovat Matku Boží a zvláště její růženec. Proto, když revoluce vyhnala řeholníky, kraj zůstal dale využitou zemí Mariinou. Den co den se nesla k nebi z chudých domků modlitba svatého růžence. Už i docela malé děti se jej uměly modlit. A růženec dovedl zachovat v rodinách staré křesťanské tradice a zdravou morálku.

Tam se roku 1917, když ještě řídila - i v Portugalsku - I. světová válka, zjevila Matka Boží třem dětem 13. května v úvalu Cova d'Iria, ~~když tam pásli ovcí, a uzyvala je, aby tam přišly ještě nětkrát: třináctého každý měsíc, až do října~~. Třem nevinným dětem svěřila své poselství světu a Církvi. Skutečnost zjevení je jasně prokázána, schválena církevní autoritou a potvrzena mnoha zázraky na nemocných a duchovními obráceními. O Mariině přítomnosti mezi námi nemůže nikdo rozumně pochybovat. Ale na první pohled je to zvláštní, nezvyklý způsob zasahování do běhu lidských dějin. Ale cesty Boží nebyvají cesty lidské.

Ale jsou tu ještě jiné - na první pohled zcela národné okolnosti: 5. května ¹⁹¹⁷ poslal papež Benedikt XV. státnímu sekretáři kardinálovi Gasparimu list. Žádá v něm o modlitby k Panně Marii za mír a do litaníí loretánských

✓ vkládá invokaci: Královno míru, oroduj za nás. ~~1917~~ 13. května
 světí v sixtinské kapli msgra Evžena Pacelliho - pozdějšího papeže
 Pia XII., papeže fatimské Matky Boží - na biskupa. - Téhož roku vzpláne
 v Rusku velká říjnová revoluce. - Náhody. Já nevěřím na náhody. Dějiny
jsou v rukou Boží Prozřetelnosti. Čechy a Morava jsou posety mariánský-
 mi poutními místy. Bývaly u nich také řeholní duchovní správy. Dnes
jsou mnohé oni učili. Zůstal však naše země i tak zemí Mariinou, jako
 kraj fatimský - je tam ještě dosti rukou úst a srdečí, které milují
 Pannu Marii a její ruženec? - My Budeme mezi ně, abychom připraví-
 vítezný návrat Mariin i k nám.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

V dnešním pořadu: První květen ve Vatikánu, zprávy z katolického světa a závěrem květnová úvaha: Tři minuty u Panny Marie ve Fatimě.

První květen ve Vatikánu je ve výmeně sotva s Josefa Tonello.

Dnes, poněvadž je v celé Itálii svátek, bylo Na dopolední audienci v

basilice sv. Petra ^{bylo} několik tisíc poutníků. Vedle účastníků národního sjezdu předsedů a delegátů Katolické akce ze všech italských diecézí, byli přítomni ^{také} zástupci hnutí dělnické mládeže italské katolické akce. Svatý Otec

Pavel VI. se k nim obrátil ve zvláštním proslovu. řekl mimo jiné: Návštěva tém milejší, poněvadž dnes je první květen, svátek práce. Svátek, který pro nás katolíky ozařuje postava, příklad a ochrana svatého Josefa, dělníka; po něm i Ježíš byl nazván filius fabri, syn řemeslníka, tedy dělník i on, Kristus, učitel života a vykupitel lidstva. ^(prací a otec) Předrahá dělnická mládež, při-

10 cházíte sem v den, který před námi rozvírá nesmírné obzory, kde lidé usilovně pracují, aby ~~získat~~ chleba, získávali energie, odkryvali tajemství, dobývali bohatství ze země, která je tvrdá a nepřátelská pro lenivé, ale štědrá a přátelská pro ty, kdo ji studují, snaží se ji ovládnout, ji vzdělávají a přetvářejí. Dnešní den nám připomíná veliké problémy, které hýbají dělníkou třídou a ji přetvářejí a zároveň rozněcuje v nás nový zájem a novou lásku pro dělníky. - Svatý Otec prosí přítomné mladé dělníky a dělnice, aby nesli jeho pozdrav ostatním: Jdi, nová a svobodná mládež a dosvědčuj, ^{dal} ostatních pochopení a lásku Církve pro svět práce. Pavel VI. povzbuzuje, aby pokračovali v započatém díle, které ^{dal} uvést mládež do světa práce: vzbudit

20 v ní morální vědomí a energii, aby se dovedla sama orientovat, bránit a uplatňovat; aby dovedla ^{přinášet} mladým lidem nikoliv skličenost, nespokojenost, vulgárnost, nýbrž spíše radost ze života a práce; smysl přátelství a sociální solidarity, lásku k práci a sebekázeň, úctu k hodnotám mravním a náboženským. —

11 Vedoucím Katolické akce ^W připomněl svatý Otec, že Katolická akce ^{casteletto plenu} je podle klasické definice: spolupráce laiků ^v hierarchickém apoštolském, je i dnes potřebná a proto si jí biskupové také váží a ji podporují.

27 Od této spolupráce laiců záleží růst křesťanského života v naší době.

Katolická akce - pokračoval svatý Otec - je škola správných ideí, dílna vážných předsevzetí, místo praktického výcviku. Je třeba odložit všechny pochybnosti, nejistotu, obavy, nechat plané kritisování, uvědomit si vlastní síly a vlastní odpovědnost a dát se do práce: naše akce musí být pokorná, metodická, odvážná. A stále mějte na zřeteli duchovní povinnosti a hodnoty, které nesete s sebou spojeni s Kristem, s Církví a mezi sebou. Potom papež připomněl stručně vývoj italské katolické akce a různé fáze, jimiž prošla od začátečního ~~obranného~~ ^{stádia} ~~metodu~~ víry a katolických práv, k aktivnímu apoštolátu a k duchovnímu prohloubení, až zakotvila v hierarchickém apoštolátu. Na konec je vyzval, aby zůstali stále co nejúzereji spojeni s papežem, ale zároveň, aby šli co nejdále mohou, tam, kam nemůže přijít kněz, do království časných hodnot, které musejí být také proniknutý ~~duchem~~, jako praví učedníci a apoštolové ~~Kristovi~~. —

By skupové pařížského kraje vydali k prvnímu květnu společné provolání, v němž prosí katolické dělníky, aby se modlili za dělnický svět, aby se zase otevřel poselství evangelia. Připomínají naléhavou výzvu sociální encykliky Pavla VI a žádají dospělé a mládež různých dělnických organizací, aby svým životem vydávali dobré svědectví Kristu a Církvi v dělnickém světě a aktuálně pomáhali k řešení naléhavých hospodářských a sociálních problémů. —

V Lurdech se sešlo na prvního května 17 velkých poutí z Francie, Velké Britannie a z Itálie. Jsou tam přítomní dva kardinálové, arcibiskupové Lefébre a Richaud, a 12 biskupů, které řídí poutní pobožnosti. —

V Bangalore v Indii se připravuje otevření ústavu pro hlubší formaci řeholních bratří různých řeholi a kongregací. To byl výsledek prvního pořádku komise řeholních bratří laiků pro indickou unii. —

V Sieně se konaly tradiční oslavy patronky Itálie svaté Kateřiny Sienské. Při té příležitosti kardinál Antoniutti udělil shromážděným vojenským oddílům na náměstí Campo požehnání s relikviářem s ostatky světice a v promluvě zdůraznil, že síla národa není ve zbraních, nýbrž ve víře ve svobodu a spravedlnost, ve vlastenecké ideály a pro ty kdo

víra

věří v Krista, ~~marianismus~~ dává smysl a hodnotu celému životu, a k tomu obětovat. [22 milionů německých marek z adventní sbírky katolíků v Západním Německu bude věnováno pro země Latinské Ameriky jako pomoc pro uskutečnění 681 různých projektů: jde především o založení sociálních středisk, financování vzděláni katechistů, pomoc pro vzdělání katolických novinářů, zesílení telekomunikačních prostředků a různá studijní stipendia. Zatím bylo použito 45 % výnosu sbírky. Rozdělení se stalo podle ~~základní~~ biskupské komise pro Latinskou Ameriku. —

[Mezinárodní Caritas buduje v Severním Vietnamu nákladem jednoho milionu dolarů nemocnici s 250 lůžky. Po moři i pozemní cestou přes Moskvu a Peking bylo tam posláno množství léků a ~~u~~ sanitního materiálu. —

[Ze Španělska odjíždí skupina 50 laických misionářů do Peru, kde v řadě konferencí na univerzitách, školách, ve farnostech a v církevních ústavech chtějí seznámit věřící s praktickými důsledky II. vatikánského koncilu, zvláště v oboru aktívnej účasti v liturgii a poslání laiků v Církvi ve vlastním náro- dě ~~z~~ ^{ještěm} na poli mezinárodním. Zůstávají na ~~místě~~ ^{zde} asi 6 týdnů. Skončili úspěšně podobnou missi v Argentině v Buenos Aires.

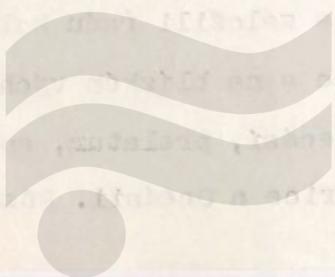
[V Římě se konala zajímavá výstava misijního díla řádu svatého Františka pod názvem MENŠÍ BRATŘI PRO MISIJNÍ ČÍNKU. Na výstavě v historické části bylo vzpomenuto velkých visionářských pionýrů františkánského řádu. Jan del Carpino a Jana da Montecorvino, papežských legátů na mongolský dvůr. Montecorvino byl prvním Pekingským arcibiskupem a primasem celého východu, a řady dalších z ostatních světadilů. Františkáni mají 29 svatých mučedníků z I. řádu a 17 terciářů, 44 blahoslavených I. řádu a 48 z II. řádu. Raimondo Lullo založil koncem 13. století první kolej pro vzdělání misionářů a školy řečí u nejznámějších universit v Boloni, Paříži, Oxfordě, Salamance a v Římě. V 17. století obnovili františkáni tento pokus a založili řádu kolejí pro šíření víry v Evropě, v JIžní a střední Americe a na blízkém východě. Dnes je svěřeno františkánům 116 misijních území: diecéší, prelatury, apoštolských vikariátů, prefektur a misí v Asii, Americe, Africe a Oceánii. Působí tam ~~zhruba~~ skoro pět tisíc misionářů.

t/ V úterý večer 2. května promluví svatý Otec Pavel VI. v 8 hodin večer na obvyklých vlnách Vatikánského rozhlasu k I. Světovému dni sociálních sdělovacích prostředků, který se koná v neděli 7. května. Překlad jeho projevu přineseme ve středu večer.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Chvála Kristu, milí přátelé! - Jak už jsem Vám oznámil v sobotu, budeme mít v květnu přípravu na přijetí svatosti biřmování místo soboty každé úterý večer. ~~a~~ Bude poněkud kratší, poněvadž věnujeme několik minut Panně Marii a chtěli bychom ^{Užív.} podat alespoň stručný přehled posledních zpráv z katolického světa.

V sobotu jsme si vyložili, že Duch svatý je třetí božská osoba, pravý Bůh jako Otec a Syn. Patří mu též ~~úcta~~ jako Otci a Synu, neboť podílí se s nimi na téže jedné božské podstatě. Je to zosobněná láska Boží, láska Otce a Syna, v něm vrcholí vnitřní koloběh božského života. Ale Duch svatý nezačal působit v lidstvu teprve po seslání na apoštoly. Působení Ducha svatého se projevuje v celých dějinách stvoření a lidského rodu. Stvoření i vykuupení člověka je dílo Boží lásky. A jestliže duch svatý je ztělesněná láska Boží, je přirozené, že jeho činnost se projevuje v každé činnosti Boží na venek. Celé dílo stvoření se svými zázraky krásy a moudrosti je jeho dílem. Ale největší dílo, které právem připisujeme Duchu svatému ve Starém zákoně, ~~tto~~ je příprava na příchod Syna Božího na svět a udržení ^{Novověsti} víry a naděje ~~Užív.~~ ve vyvoleném národě. Je to hlas Ducha svatého, který k nám mluví ze starozákonních proroků. Tak posílá Ezechiela k hřešícímu lidu aby jim zvěstoval ~~zvuky~~ příchod mesiánského království; Mluv. Seberu je z národní shromáždění je ze zemí, do nichž jsem je rozptýlil a dám jim Izraelovu zemi... a dám jim nové srdce a dám jim srdce z masa, aby kráčeli podle mých příkazů a zachovávali má práva... Budou mým lidem a já budu jejich Bohem. A když čteme, jak ~~je hovore u moře~~ ^{Je hovore u moře} ~~Duch~~ svatý, zdá se nám, že to je předzvěst jeho příchodu k apoštolům: I pozdvihl mě duch a za sebou jsem slyšel hlas mohutného hukotu, když se pozdvihovala Hospodinova velebnost ze svého místa a duch mě pozdvihl a uchopil a dal jsem se na cestu ve výnici svého ducha.. ^{bití} Duh B. Ží ho nejen osvítil, nýbrž dal mu sílu, aby vydával své svědectví Bohu, podobně jako posílil proroka Nathana, aby měl odvahu a přeistoupil před krále Davida a vyčetl mu jeho velký hřích i trest, který na něho pošle Bůh.. Týž Duh svatý ve starozákonních oracích, zvláště v Izaiášovi, nakreslil tak věrně obraz budoucího mesiáše a vykupitele ~~tvářen~~ /a

jeho narození, působení, utrpení a smrt, že se právem nazývá Izaiáš evangelistou Starého zákona. ~~Síť~~ Kristus Pán se na něj odvolává, když cituje jeho předpověď a poukazuje, že se na něm naplnila: |Ratolest vyzná z Jiřajova kmene a z jeho kořene vypuť květ a spočině na něm duch Hôspodinův: duch moudrosti, rozvahy, rady, duch vědění, síly a bázně z Hôspodina... Ve své odpovědi na dotaz Jana Křtitele, zda je opravdový Mesiášem, cituje Pán Ježíš Izaiášovo prorektví: ~~Vysvěcenost~~: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní se očištují, hluší slyší, mrtví vstávají z mrtvých, chudým se zvěstuje evangelium... Ale Duch svatý nejenom udržoval víru a naději v Mesiáše, on také připravil neposkvrněnou Pannu Marii, aby se stala důstojnou jeho rodičkou: ~~Na~~ počala z Ducha svatého a dala život Ježíšovi. Byl to Duch svatý, který na její rty vložil slova chvalozpěvu Velebí duše má Hôspodina a který naplnil Pána Ježíše plností svých darů: v ~~Na~~ je všechna a celá pravda Ducha svatého. Při jeho křtu u Jordánu se ukazuje viditelně Duch svatý v podobě holubice a naplňuje se tu předpověď Izaiášova: Duch Páně, duch Hôspodinův spočívá na mě, neboť Hôspodin mě pomazal, poslal mne ubohým zvěstovat radost, uzdravovat srdce naložená... V Kristu byl Duch svatý ve své plnosti: ~~nikoliv jenom několik~~ parasku, v něm bylo jen světlo a osivující ohň. Plameny kolem probodeného srdce Kristova na jeho obrazech nám připomínají ~~zkrumny~~ jazyky nad hlavami apoštolů po seslání Ducha svatého, žár jeho lásky. Byl to Duch svatý, který ho vedl k oběti na kříži, aby tak ~~po~~ jeho smrti bylo otevřeno jeho srdce a Duch svatý se mohl z Kristovy plnosti rozlít na všechny věřící...

Viděli jsme, jak DUCH svatý působil na apoštoly, jak je přetvořil v do- cela nové lidi. ~~Foto~~ působení Ducha svatého pokračuje v celých dějinách Církve: někdy se podobá hukotu větru a uskutečňuje se náhlými zásahy a přeměnami, ale většinou působí jemně a skoro jeho činnost ~~nepozorujeme~~, až teprve, když ~~avidíme~~ výsledky jeho tajemné síly. Celý život Církve: ve svátostech a liturgii, ve vnitřním životě křesťanů je dílem Ducha svatého: ~~On~~ pokračuje a dokonává Kristovo dílo v lidstvu, uchovává neporušenou jeho pravdu v Písmě a v Tradici, dává sílu jeho vyznavačům a mučedníkům /

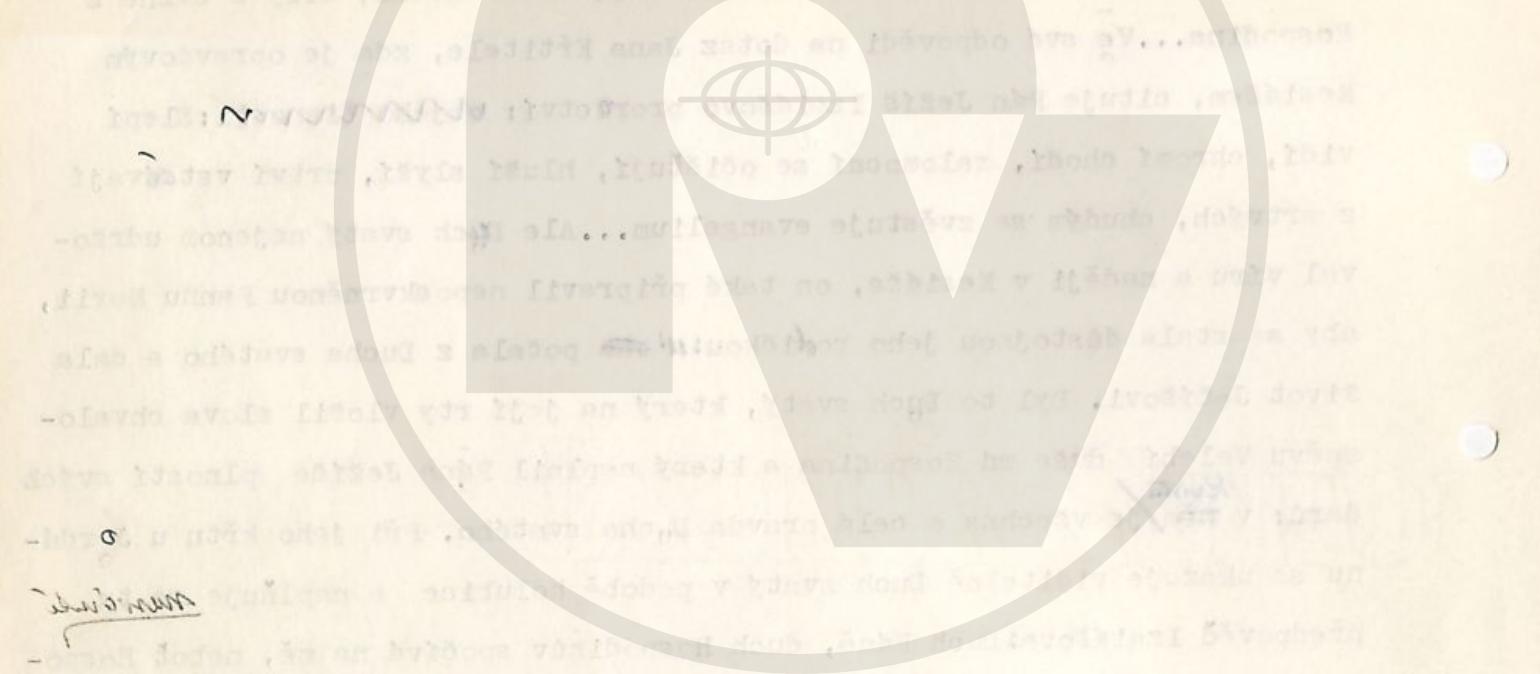
vítěz

Připodobňuje nově pokřtěného Krista a v tisku světu podobu Kristovu

a připravuje lidstvo ke konečnému triumfu, až přijde Kristus o posledním dnu soudit živé a mrtvé. Potom teprve uvidíme velebnost Ducha svatého

v celém stvoření. - Ale více než to, má pro každého z nás mnohem větší důležitost vědět, jak Duh svatý působí v naší duši. A o tom vědět.

Příští úterý 9. května. - Chvála Kristu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Bratří a sestry, vraťme se v duchu na Cova d'Iria. Je neděle, 13 května 1917. Sedmiletá Hyacinta, devítiletý František /nejmladší dva z jedenácti Pedrových dětí/ a jejich setřenička, desítiletá Lucie, nejmladší ze ^{šesti} Marie Rosy dětí, dcerka Pedrových sestry ~~OKYMPKE~~, provdané za Santose, vyhnali po mši svaté společně dvě malá stádečka ovcí do úvalu, kde měla rodina kousek pole. Pomodlily se ve stínu olivy Růženec a dali se do hry. Vtom šlehl vzdudem blesk. Bylo poledne, nebe bez mráčku. Ozvalo se zadunění jako hromu. Mohla by přijít bouřka. Poženem domů. - Běží za ovciemi, a v tom hově zblesknutí. Oslňující světlo. Pohlédnou doprava. Nad nízkým dubem, oblitou světlem stojí bíle oblečená překrásná Paní. Ruce sepiaté na prsou. Po boku jí visí růženec z perel. Její mladičká tvář září jako slunce. Děti poděšeny, chtějí utíkat. Nebojte se. Neudělám vám nic zlého! Padají na kolena. Lucie si dává odvahy: Odkud jste přišla, paní? - Z nebe. - A proč jste sem přišla? - Povím vám to v říjnu: Řeknu vám pak, kdo jsem a co od vás chci. Zatím sem přijďte v tuto dobu třináctého každého měsíce. Rozmluva s paní trvala asi deset minut. - Lucie chtěla vědět, zda přijde do nebe. Řekla jí, že ano a rovněž Jacinta a František, ale František se musí pomodlit ještě mnoho růženců! Nakonec žádala děti, aby přinášely oběti a hodně se modlily za obrácení hříšníků, na odčinění urážek, hříchů, rouhání Bohu a neposkvrněnému Mariinu srdci. Děti radostně slíbily a tu je z rozevřených rukou Mariiných zalilo takové zvláštní světlo. Viděli se v něm jako v nejjasnějším zrcadle, cítili přítomnost Boží, která je nutila k adoraci: Nejsvětější trojice, klaním se ti. Bože, já tě miluji... Paní doporučila dětem ještě, aby se modlily zbožně růženec za návrat míru pro svět a zmizela do výšky směrem k východu. -

Ta bylo první setkání Matky Boží s Fatimskými dětmi. Zní to jako pohádka. Ale pozdější události, přísné setření, nezloná stálost dětí a důslednost jejich výpovědí ukázaly, že to nebyl klam, ani lež, nýbrž skutečnost. Jako cinta a František jsou už mrtvi. Za krátkou dobu svého života ukázali tak hluboký náboženský život, že začal proces jejich blahořečení. Když by Matka Boží osvítila každého z nás, abychom podobně jako ony poznaly hrůzu hříchu konat službu smíru za hřichy své a druhých.

Svatý Otec Pavel VI. v 8 hodin večer promluvil ve vatikánském rozhlasu k I. Světovému dni sociálních sdělovacích prostředků, který se koná tuto neděli 7. května. — Církev chce — říká svatý Otec — podle přání II. vatikánského koncilu tímto způsobem upozornit všechny lidi dobré vůle na velké problémy moderních prostředků sdělovacích : tisku, filmu, rozhlasu a televize, jež jsou charakteristickou známkou moderní civilisace. Svatý Otec se zmíňuje, jak bylo značně jejich vlivem lidské společenství a Upozorze na tento
jak blubeký vliv má na život sociální, kulturní i náboženský. To jsou důvodы velkého obdivu a radosti. Ale zároveň papež vidí, že tyto prostředky, které mají tak veliký vliv na vytváření veřejného mínění, mohou také působit na lidi, najejich mentalitu a svědomí, způsobem nesprávným. Svatý Otec především má na zřeteli dobro mladých generací, aby jejich život dnes a zítra našel v těchto prostředcích správnou orientaci. ~~He~~ Vyzývá všechny kdo pracují v těchto oborech, aby pamatovali na spolupráci se všemi, kteří mají odpovědnost za výchovu mládeže, rodiče, školy, samotné mládeže i veřejné moci. Tato odpovědná spolupráce se týká také všech posluchačů, kteří mohou také působit, ~~aby sdělovací prostředky~~
byly hodny lidí duchovně zralých.

V zítřejším vysílání vám přineseme překlad poselství. —

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Pout Pavla VI. do Fatimy a jeho poselství k I. svět. dni
RaVat:CECO- 3.5.67 /středa/ sociálních sdělovacích prostředků.

V dnešním pořadu ~~Vás seznáme s poselstvím svatého Otce Pavla VI.~~
~~k I. světovému dni sociálních sdělovacích prostředků, připojíme zprávy~~
~~z katolického světa a zakončíme návštěvou u Matky Boží ve Fatimě.~~

9 Jak jsme vám včera oznámili, milí přátelé, svatý Otec Pavel VI. v rozhlasu a televizi promluvil o významu tisku, filmu, rozhlasu a televize chtěl tak upozornit na I. světový den sociálních sdělovacích prostředků který se bude konat tuto neděli ~~na celém světě~~. Svatý Otec na začátku svého poselství upozorňuje, že sociální sdělovací prostředky jsou charakteristickou známkou dnešní civilisace. Dík technickému pokroku byly dnes překonány čas a prostor a lidé se stali občany celého světa, ~~kterí mohou sledovat události celého lidstva i v těch nejjazších končinách.~~ To ovšem má obrovský vliv na sociální a kulturní přeměny ve světě, které se projevují i v na boženství. Toto velkolepé vymoženosti nás naplní obdivem a radostí - řekl svatý Otec - ale nutí nás také k zamýšlení: ~~toto prostředky svou přirozeností jsou určeny aby šířily myšlenku, slovo, obraz, informace i reklamu a proto mají veliký vliv na vytváření veřejného mínění: jak~~ jak na jednotlivce tak na sociální skupiny, vykonávají někdy tlak na duše a hluboce ovlivňují lidskou mentalitu a svědomí, takže dnešní člověk bývá zmítán, a někdy skoro utopen, v protichůdných názorech.

Při pohledu na tato nebezpečí a škody, které mohou z toho vzniknout jednotlivcům i celé lidské společnosti - Pavel VI. zdůraznil přání Církve, aby se těchto prostředků užívalo s vědomím odpovědnosti. Obracíme se proto s pocity úcty a přátelství ke všem, kteří pracují v tomto oboru, aby si byli vědomi vysokého poslání jako prostředníků, učitelů a průvodců veřejnosti při hledání pravdy a při vztažích mezi zevnějším světem a intimním životem svědomí. Tato činnost má právo na spravedlivou a odpovědnou svobodu projevu, která nesmí být omezená ~~nátlakem ideologickým, politickým nebo hospodářským,~~ ale s druhé strany dialog s veřejností vyžaduje úctu k důstojnosti člověka a ke společnosti. - Papež věnoval zvláštní pozornost mladé generaci již se musí dát možnost by se mohli svobodně rozhodovat, a s vědomím osobní

odpovědnosti. Obrací se k pracovníkům křesťanského vyznání a žádá je, aby ~~ježíš svědestvím~~ ve službě slova byli věrní věčnému nestvořenému Slovu, Slovu Otce, Světlu myslí, pravdě, která nás tolik povyšuje a zulechňuje. - Aby tato činnost přinesla opravdové ovoce, vyžaduje spolu-práce všech: rodičů, kteří jsou vlastními a prvními vychovateli dětí, školy, která musí vychovat mládež a naučit je znát a rozumět řeči moderní techniky, aby jí dovedli používat podle zdravých měřítek, ~~v patřičných mezech~~ a ~~že~~ sebekázni; mladých lidí, kteří se připravují pro tuto činnost, aby byli především proniknuti duchem bratrství a míru mezi lidmi, ~~míru mezi~~ veřejné autority, která má pracovat pro obecné blaho a přitom musí respektovat oprávněné svobody, a konečně všech, kteří přijímají tuto službu sdělovacích prostředků, aby dovedli správně volit jak při četbě novin a časopisů, při různých představeních, při rozhlasových a televizních programech a tak přispěli, aby rostla jejich úroveň a byly stále hodnější ~~uvědomnělých~~ lidí ~~zájazdům~~ a duchovně zralých. -

Svatý Otec mluvil italsky. Užil posluchačům apoštolské požehnání a připojil několik povzbuzení v některých světových jazycích, ~~a~~ připojil zejména v anglickém a francouzském jazyku pro Kanadu u příležitosti tamní Světové a mezinárodní výstavy v Montréalu.

Pavel VI. oznámil, že vykoná 13. května pouť do Fatimy v Portugalsku, aby uctil Matku Boží a prosil tam za mír pro Církev a celý svět. - Bude to krátká pouť, jak sám řekl: 13. května v sobotu, kdy připadá předvečer hodu božího svatodušního, odletí z Říma na letiště blízko Fatimy. Bude sloužit mše svatou a promluví k věřícím tam shromážděným a pozdraví některé osobnosti a v noci se vrátí do Říma. Jeho návštěva v Portugalsku má ráz soukromý. - Svatý Otec uvedl také důvody, které ho přimněly k této pouti: především naléhavé prosby portugalského biskupa skopáta, v čele s lisabonským patriarchou a jmenovaným papežským legátem k fatimským oslavám kardinálem da Costa Nunezem. Je o oslavy padesátého výročí zjevení Panny

Marie ve Fatimě a 25. výročí zasvěcení světa neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Ale hlavní důvod je jít se tam znovu, pokorně pomodlit za mír. Po-važujeme to za povinnost, ~~vždyk~~ neboť otázka míru je tak nesmírně důležitá. ~~Na~~ ^r svatý Otec vysvětluje o jaký mír mu jde. Je to ~~z~~ především vnitřní mír v Církvi, ^{al} který by zajistil, aby mohlo dozrát ovoce II. vatikánského sněmu: v zachování pravé víry, v soudržnosti lásky a církevní kázně, v horlivosti apoštolské práce pro spásu světa a pro upřímné hledání ekumenického sbližení všech křesťanů.

A neméně nám leží na srdci - řekl svatý Otec - občanský a sociální mír v celém světě. Svatý Otec se raduje z toho, že mír, nejvyšší dobro míru (stále více si uvědomují lidé) je požadavek každého blahobytu a pokroku a ~~je~~ koruna všech lidských snah, který má dát lidem opravdu důstojný život v pravdě, spravedlnosti, ve svobodě a v lásce, jak to prohlásil cti-hodný jeho předchůdce papež Jan XXIII. Anení opravdu nikdo, kdo by byl ~~zá-sažně~~ proti míru, neboť by se tak stal nepřítelem celého lidstva. Ale ve skutečnosti je tolik velkých překážek míru - nejenom pro jeho rozvoj - jak o tom mluví poslední sociální encyklika - ale i pro jeho stabilitu v dnešní době. Ideál obecné svornosti a primát obecného dobra, ~~které vytváří~~ ^{což je} tragické zkušenosti poslední války a obavy před válkou ještě hroznější, zdají se neuskutečnitelným snem. A to nás nesmírně stílí a naplňuje obavou, dodává svatý Otec. Nesmíme se nechat vést skeptickým fatalismem. Nesmíme za nechat úsilí zabránit v čas válce. Dotýká se pak problému Vietnamu a celé jihovýchodní Asie. Těžebas dosavadní pokusy nepřinesly výskedy, doufá, že nové návrhy snad budou přijaty a že budou dány záruky, aby obě strany mohly ~~získat~~ požívat svobody a celý vietnamský národ, jak na severu, tak na jihu ~~mohly~~ ^{a být} k svému dobru a byla zajištěna mírumilovná rovnováha v celé jihovýchodní Asii. - Neztratil sice ještě všechnu důvěru v lidi, jichž se to týká, ale chce se s celou důvěrou obrátit k dobrotně Boží, aby vyprosil světu mír. V jižním Peru byla zřízena nová rozhlasová stanice, která nese jméno Jana XXIII. Bude ~~získat~~ pro rany vzdělávací i zpravodajské.

mag. r. r. r.

Bratří a sestry, každé Boží dílo je poznamenáno křížem. Kříž je známkou pravosti každého Božího počinu. To se vyplnilo i na fatimských dětech. Budete mnoho trpět, řekla jim Matka Boží při prvním setkání. Malá Hyacintha nedovedla mlčet. Syřila se své matce a brzy to věděla matka Luciina a mluvila o tom celá ves. Rodiče nevěřili dětem. Podezřívali je ze lži. Zvláště Lucie doma mnoho vytrpěla. Ale když přišel den 13. června, svátek národního patrona portugalského, svatého Antonína, děti nešly na pouť, ale na Cova d'Iria a přislo tam s nimi asi 60 zvědavců. Pomodlily se růženec. Začaly druhý a už tu byla krásná paní. Zrovna jako před měsícem. Tentokrát jim řekla několik osobních tajemství. Vyzvala je znovu k modlitbě za hříšníky a naučila je stručné modlitbě, kterou mají přidávat po každém desátku růžence: Pane Ježíši odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které mají nejvíce zapotřebí tvého milosrdenství. Lucie slíbila, že ji nikdy neopustí, že najde v jejím srdci útočiště a cestu, která ji dovede k Bohu. Ta tajemství, která se světově dovezly až za deset let od Lucie, když jí Pán dovolil o tom mluvit, byla pro děti pramenem mnoha zkoušek: v rodině, u místního kritického duchovenstva, ale zvláště u úřadů, které se do věci vmisly. 13. července však bylo na Cova d'Iria více než 4.000 lidí! Liberálové, kteří vládli tehdy v Portugalsku, začali se zabývat Fatimou a psát v novinách proti novému klerikálnímu podvodu. Byla to jejich propaganda, která přivábila do Fatimy na 13. srpna na 18 tisíc lidí. Ale děti tam nepřišly. Nemohly přijít. Okresní hejtman je úskokem odvezl do krajského města a po tři dny vyslychal: sliby, hrozbami, hladem. Dal je zvrátit do vězení spolu s různými tuláky, vyhrožoval, že je dá za živa upálit. Děti plakaly, zůstaly však neoblonné jako skála. Jen jedno je mrzelo, že nemohli mluvit s krásnou paní. - Ukázala se jim 19. srpna ve Valinhos, a znovu je žádala, aby se modlily za obrácení hříšníků. Když ji Lucia prosila za uzdravení některých nemocných, odmítla okamžitou pomoc, ale slíbila, že v říjnu se stane takový zázrak, že pak budou věřit všichni. - Děti byly uutvrzeny ve víře a v odhodlání. A když nás hejtman zabije, ještě lépe. Půjdeme do nebe. -

Bůh posílá kříže, dává s nimi také milost, abychom je mohli nést. Modleme se s důvěrou, zvláště růženec. I nám platí příslib Matky Boží: Vém mateřském neposkvrněném srdci najdeš vždycky útočiště a oporu.

3° Zahrá se modlit. Učíme se k tomu, kteří mě dělají
noční mše mše být ukoroušen mizantem a křížem
také dílem a členem a vlastním jeho hřebí
prostřídatý mluvit v průdu. To je vlastnost
Páně. Přinijte nás svatím a tým mluvím.

Kříž. Pře-

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Populorum progressio /II.-3.- poslední část/

V dnešním vysílání dokončíme seriál o sociální encyklike :ROZVOJ NÁRODU Zpívá nám ještě třetí kapitola druhé části encykliky O obecné lásce ~~xxZávěrxx~~/Odstavec 66- -75/ a Závěr.

/66/ Svět je nemocen, konstataje papež. Ale ~~jež má mnoho zdrojů~~, že by pomocné prameny vysíchaly anebo že by několik jednotlic zabraalo pro sebe, nýbrž je spíše v nedostatku bratrského ducha mezi lidmi a národy. Svatý Otec vyzývá k pohostinství/67/ Nemůžeme nikdy naléhat dosti na povinnost pohostinství, která zavazuje rodiny a kulturní organizace hostitelských zemí; je to povinnost ~~kultury~~ křesťanské lásky. Především pro mládež musí být rozmnožen počet kluboven a domovů; mládež z méně vyvinutých zemí bude tak chráněna před osamělostí, před pocitem ~~zakloněnosti~~ opuštěnosti, před malomyslností, které lámou každou mravní odolnost. Pomůže se jim tak v nezdravé sotuace, kdy se jim přímo vnučuje srovnání mezi krajinou bídou v jejich vlasti a přepychem a matnotratností, které je mnohdy obklopují. Budou též chráněni před zhoubnými naukami a pokušeními, která je přepadají, když vzpomínají na tolik 'nezasloužené bíd' doma. A konečně v srdečném ~~zákrm~~ bra-trském ~~xáku~~ pohostinství jim dáme příklad zdrevého života, úctu k opravdové, učinné křesťanské lásce a vážnost k duchovním hodnotám. V 68m odstavci papež se rozepisuje o tragedii mladých studentů Je bolestné na to myslet - piše doslova - mnoho mladých lidí, kteří přišli do více vyvinutých zemí, aby tam získali vědomosti, odborné znalosti a vzdělání, nabývají tam vzdělání vysoké úrovni, ale příliš často ztrácejí úctu k duchovním hodnotám, které často bývají jako drahocenné dědictví v kulturách, ve kterých vyrostli. Podobný zájem svatý Otec žádá pro sezónní dělníky/69/: Stejně pohostinství musíme prokazovat sezónním dělníkům, kteří žijí často za podmínek nedůstojných pro člověka, poněvadž šetří ze své mzdy, aby poněkud pomohli svým rodinám, které zůstaly doma v bídě. Sociální cíti /70/ je předpoklad u všech ,kdo chtějí s užitkem pracovat v málo rozvinutých zemích. Ať už to jsou průmyslníci, obchodníci, vedoucí největších průmyslových podniků a jejich zástupcům.

Stává se, že smýšlejí sociálně ve své zemi. Svatý Otec se tázá: Proč se vracejí k nelidským zásadám individualismu, když pracují v méně vyvinutých zemích? A právě tam by měly být průkopníky sociálního pokroku a povznesení člověka. Měli by z domácího obyvatelstva postupně vychovávat odborné dělníky, inženýry, vedoucí pracovníky, dát jim možnost k osobní iniciativě, aby sehli v nedaleké budoucnosti převzít odpovědnost na vedoucích místech. Ale při nejmenším musí vždycky řídit vzájemné vztahy mezi vedoucími a podřízenými spravedlnost. V 71. odstavci Pavel VI. projevuje radost nad různými pomocnými misemi odborníků, ať vyslanými mezinárodními nebo soukromými organizacemi. Nesmějí však vystupovat jako páni, nýbrž jako spolupracovníci. Nestačí přinést tamním lidem technické znalosti, je třeba dát jim plnou lidskou hodnotu. Aby to dosáhli, vypočítává papež v dalším odstavci, jaké vlastnosti musejí mít tito lidé: vedle nutných odborných znalostí nezíštnou lásku, musejí odložit národnostní pýchu a rasové předsudky, nesmějí přečenovat domácí civilisaci a snažit se seznámit s dějinami a kulurou země, v níž žijí. Tak bude možno navázat opravdový rozhovor civilisací /73/ Právě jako mezi lidmi tak tak takové upřímné sblížení civilisací může vytvořit bratrské ovzduší. Rozvojová pomoc sblíží národy při společných podnikách, budou-li všechni od vlád až do posledního odborného pracovníka proddanuti bratrskou láskou a vedeni upřímnou touhou budovat civilisaci na základech světové solidarity, píše papež dáslova. Techničtí odborníci musejí sledovat nejenom hospodářský, ale též i lidský rozvoj mladých národů. V 74 odstavci se papež obrací k mládeži. Má radost z toho, že řada mladých lidí se hlásí do řad laických misionářů ve službách rozvoje méně vyvinutých zemí. Velmi nás těší, když slyšíme, že u ~~značek~~ národu některých se může prezenční vojenská služba nahradit sociální službou, říká sv. Otec, ~~xxxxx~~

nebo jakoukoliv jinou službou. Žehnáné těmto iniciativám a těm, kdo jich ochotně uposlechnou v duchu výzvy Kristova evangelia: Měl jsem hled a dali jste mi jist, měl jsem žízeň a napojili jste mě... Nikdo nemůže zůstat lhostejným k osudu svých bratří, kteří živoří v bídě, kteří jsou vydáni na nevědomosti pospas ~~nejistoty~~ a jsou obětmi nejistoty. Podobně jako srdce Kristovo

i srdce křesťanů musí mít soucit s touto bídou: Je mi líto zástupů.

V posledním odstavci 75. této kapitoly vybízí svatý Otec k modlitbě, aby si lidstvo uvědomilo velikost zla a snažilo se je odstranit. Nestačí však jen se modlit. Je třeba s modlitbou spojit odhodlanou práci pro budování lepšího světa.

Závěr nese významný název: Rozvoj je nové jméno pro mír. Bojovat proti bídě a nespravedlnosti to znamená spolu se zvyšováním blahobytu též pracovat na lidském a duchovním pokroku všech a tím na společném blahu lidstva. Mír neznamená pouze, že mlčí zbraně... Mír se buduje den ze dne a to tím, že usilujeme o rád, který chtěl Bůh, který s sebou přináší dokonalejší spravedlnost mezi národy. Aby se to uskutečnilo musejí národy vyjít z isolace a začít spolupracovat na mezinárodní základně. To vyžaduje účinné světové autority, o nichž papež mluvil už ve Spojených národech v New Yorku. Třebaže považují papežovy naděje za utopii, on chová oprávněnou naději v lepší svět.

K encyklice je připojeno závěrečné provolání, jehož text s některými doplňujícími poznámkami vám přineseme příští čtvrtok.

-ö-

RadioVaticana.cz

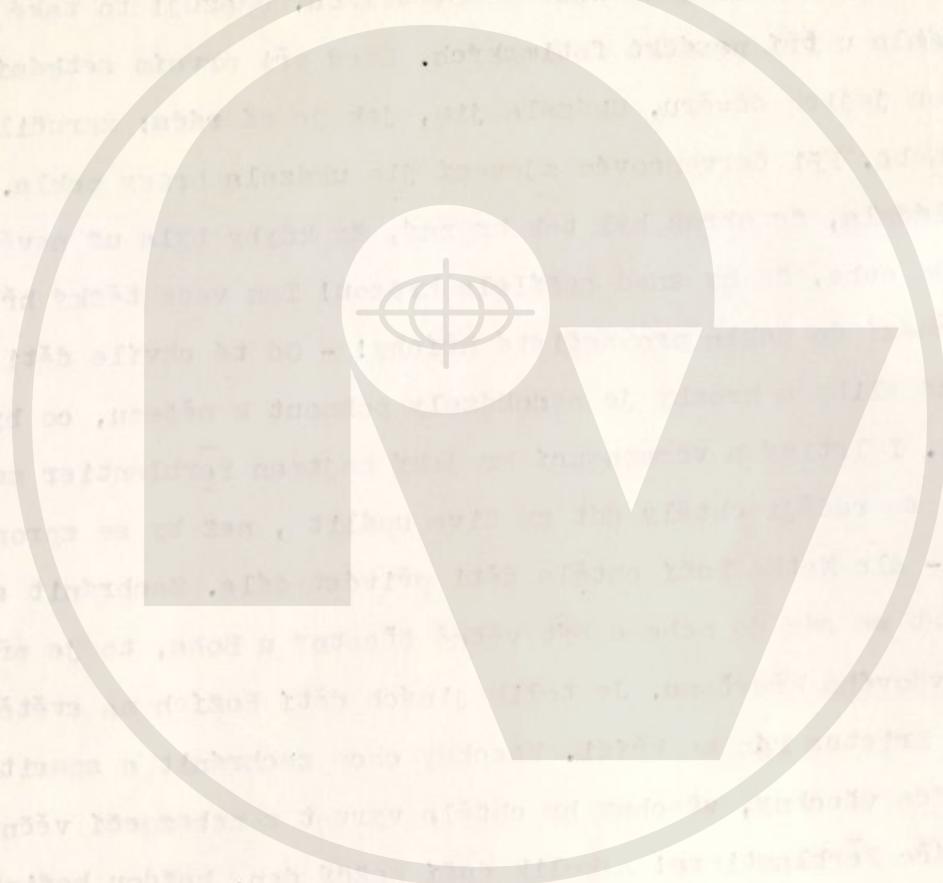
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Bratří a sestry, Maria, Matka Ježíšova, je také dobrou matkou lidí. Zná lidské srdce, je geniální vychovatelkou. Ukažuje to také úspěchy, jakých dosáhla u tří pasáčků fatimských. Hned při prvním setkání v květnu získala celou jejich důvěru. Utkázala jim, jak je má ráda: zaručila jim, že přijdou do nebe. Při červencovém zjevení jim ukázala hrůzy pekla. Lucie později vykládala, že obraz byl tak hrozný, že kdyby byla už nevěděla, že se dostane do nebe, že by snad sešlela krůžou! Tam vede těžký hřich! Nejvíce lidí přichází do pekla pro nečisté hřichy! - Od té chvíle děti se ničeho nebály. Žádné sliby a hrozby je nedoházaly pohnout k něčemu, co by bylo proti Boží vůli. I lstitvý a všemohoucí krajský hejtman Ferblantier musel kapitulovat. Děti se raději chtěly dát za živa upálit, než by se zpronevěřily Pánu Bohu! - Ale Matka Boží chtěla děti přivést dále. Zachránit svou vlastní duši, dostat se sám do nebe a být věčně šťastný u Boha, to je příliš málo pro opravdového křesťana. Je tolik jiných dětí Božích na světě. Za všechny zmřel Kristus Pán na kříži. Všechny chce zachránit a spasit. Panna Maria má ráda všechny, všechny by chtěla vyrvat z nebezpečí věčné smrti, i toho zednáře Ferblantiera! A kolik duší každý den, každou hodinu se řítí do věčného pekla! Panna Maria řekla dětem, že mnoho jich hyne na věky, poň vědž je tak málo obětavých křesťanů, kteří by dokázali zapomínat na sebe a myslit více na zájmy Kristova srdce, dovedli se modlit a obětovat za obrácení hříšníků a snažili se usmírovat spravedlivý boží hněv. - Obětujte se za hříšníky - říká krásná Paní dětem - říkejte často, zvláště, když si něco odřeknete: Ježíši pro tebe, z lásky k tobě, za obrácení hříšníků, na odčinění urážek neposkvrněného Mariina srdce. - Děti nejenom správně pochopily, ale začaly hned s celou dětskou prostotou a opravdovostí. Všechno trápení v rodině, při vyslýchání v krajském městě obětovaly za obrácení hříšníků. Vyhledávaly příležitosti, kde by si mohly něco odepřít, dělat nějaké pokání, způsobit si bolest - jen proto, aby zachránily hříšníky před peklem. Sama Matka Boží musela mírnit jejich vřílišnou horlivost! Podívejme se kolem sebe: ve vlastní rodině, v zaměstnání kolik hřichů. Kolik veřejných urážek Boha, rouhání, pohoršení! U laiků i u kněží! Chceme-li, aby se u nás

situace změnila, aby se Církev dožila plné svobody, pak musíme s dětmi
do školy Matky Boží: Sami se varovat hříchu a nabídnout se za smírné oběti
20/ Růžový
své a celého národa. Matka Boží nám k tomu vyprosí potřebnou sílu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu · Přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa.
Zakončíme třemi minutami u Panny Marie ve Fatimě. —

○ O svátku nanebevstoupení Páně bylo v Římě mnoho poutníků a turistů. Před modlitbou Raduj se nebes královna svatý Otec pozdravil z okna své pracovny věřící, kteří se shromáždili na náměstí sv. Petra. Mluvil o významu svátku nanebevstoupení. - Navyklal si dívat se do nebe, nahoru, k našemu budoucímu cíli, ke skutečnosti budoucího života, nad zájmy dnešního světa a času. Bývá nám to, zvláště nám moderním lidem, očarovaným časnou skutečností, těžké, Ale tento názor na život - eschatologický, zaměřený k poslednímu cíli, je pravý: nepohrdáme čítomným životem, ale ceníme jej podle pravdy: čas je růch, pouť, Ideme se srdcem svobodným, plným naděje. Dívá se nahoru, k Pánu, který na nás čeká, ke Kristu, který přichází. —

Muži Včera ve švýcarském Fryburku bylo po měsi svaté v katedrále sv. Mikuláše zahájeno generální shromáždění Mezinárodních katolických organizací. Zasedání se koná v budovách katolické frýburské university. Jsou přítomni delegáti 40 mezinárodních katolických organizací, v nichž jsou reprezentovány všechny stavy a obory katolického apoštolátu. Je to první zasedání po utvoření nových ústředních orgánů: papežské rady o laicích a Papežské komise Spravedlnost a Mír, k nimž mají úzce spolupracovat všechny katolické organizace na celém světě. Vedle organizačních problémů bude studovat problémy sociálních sdělovacích prostředků, výchovy mimo školu a křížových rodin. Zároveň chtějí stanovit, jak se zúčastnit mezinárodních oslav 20. výročí prohlášení lidských práv, jež připadá na příští rok.

Nečekané ohlášení pouti svatého Otce Pavla VI. do Fatimy vzbudilo veký ohlas v mezinárodním tisku, a obrovské nadšení po celém Portugalsku. President portugalské republiky admirál Thomaz poslal děkovný telegram svatému Otci. Vláda v úředním ohlášení v rozhlasu Vláda všeobecného tlumočení všechny klubské city všech Portugalců, vyslovila nesmírnou radost nad touto historickou událostí, která je pro Portugalsko tak velikou poctou. →

z církevních a občanských autorit, Byl ustaven zvláštní smíšený komitét ~~římských~~ a který připraví důstojné uvítání papežovo. Všechny deníky přinesly zprávu na první straně ve zvláštní úpravě. Podle deníku *Díario de Notícias* se čeká ve Fatimě 13. května na 2 a půl milionu věřících. Do Portugalska už odletěl osobní tajemník papežů mons. Macchi ještě s jedním prelátem ze státního sekretariátu, aby spolu s papežským nunciem a biskupem lerijským zařídili vše potřebné pro papežovu návštěvu. - Papež odletí dvoumotorovým letadlem, v němž je pouze čtyřicet míst: 20 pro papeže a jeho doprovod a 20 pro novináře. Papežská misse s papežským legátem kardinálem da Costa Nunez se vydá na cestu už 11. května. -

Posvátná kongregace pro východní Církev slaví padesát let od svého založení. Pavel VI. poslal prorefektovi kongregace kardinálovi Gustavu Testovi zvláštní list, v němž v přehledu připomíná činnost kongregace ~~pro rozvoj katolických východních církví i pro výchovu ekumenického ducha, který začíná přinášet~~ ^{ur} první ovoce. - V souvislosti s tímto výročím svatý Otec uveřejnil motu proprio začínajícím slovy *Episcopalis potestatis* - ~~Biskupské pravomoci~~, v němž se dávají biskupům katolických východních církví pravomoci dispensovat v mimořádných případech od některých zákonů, aniž by se museli obracet do Říma.

Dnes při tiskové vatikánské konferenci byla úředně oznámena náštěva ~~mr. Patriarch~~ arménského ~~Catholikos~~ z Kylikie Khorena I. u papeže Pavla VI. Catholikos bude papežovým hostem a bude bydlet v opatství svatého Pavla za hradbami. Zůstane v Římě čtyři dny. Se svatým Otcem se setkají nejdříve v ~~s~~ixtinské kapli při společné pobožnosti, potom v sále ~~paramentu~~ oba představitelé církví pronesou veřejné projevy a sejdou se k soukromému rozhovoru v papežově knihovně. Catholikos navštíví za svého římského pobytu hlavní římské basiliky a vatikánské a římské instituce a ~~římských~~ s představiteli Sekretariátu pro jednotu křesťanů.

Osm francouzských diecézí se rozhodlo nově reorganisovat a sjednotit své kněžské semináře za účelem lepší přípravy budoucích kněží. První

studijní cyklus dvouroční bude v semináři v Toursu, kdežto druhý, který bude trvat tři léta, bude pokračovat v semináři v Orleansu.

[V Sydney v Australii zavedli pro novokněze tak zvaný pastorační rok, ~~první výročí~~. Novokněží budou v ~~pastoračním~~ ústavě sv. Benedikta. Vedle teoretických studií v programu jsou praktická cvičení v nemocnicích, ve školách a ve farní duchovní správě. V prvním roce začnou s 12 novosvěcenci z arcie-diecéze a s několika novokněžími řeholníky. —

[Podle úředních statistik londýnského roku navštívilo Lurdy 3 miliony 220 tisíc poutníků. V téže době tam přijelo 613 zvláštních vlaků a z toho 292 z ciziny, na tarbu ~~lurdském~~ letišti přistálo loni 124.477 cestujících. Místní pošta odeslala do celého světa 7 a půl milionu pohlednic. —

[V Manile na Filipínách skončil začátkem května první kongres, po II. vatikánském koncilu, o problémech katechese a liturgie v misionech. Kongres se skonal ve studijním domě Tovaryšstva Ježíšova. Zúčastnilo se ho 20 biskupů a 140 odborníků z různých národností. —

[Jesuitská kolej v Jambour u Beirutu v Libanonu má 1.754 studentů. Většina z nich jsou katolíci nejrůznějších obřadů: maronitského, latinského, arménského, chaldejského a koptického. Studuje tam však v bratrské shodě také řada pravoslavných, protestantů i nekřesťanů; mezi nimi 85 mohamedánů. —

[Blízko Vicenze v severní Itálii tamní dělníci dali postavit na vrcholu pahorku Cavallo di Sopra na památku II. vatikánského koncilu sochu Krista Dělníka. Socha je vysoká pět metrů a stojí na podstavci vysokém deset metrů. V podstavci je upravena kaple. Sochu posvětil 1. května biskup z Padovy mons. Bedcignon. —

[Rada guvernérů Banky pro meziamerický rozvoj, která se nedávno sešla na svém výročním osmém generální zasedání ve Washingtoně, poslala svatému Otci Pavlu VI. list, v němž mu děkuje za vydání poslední sociální encykliky Rozvoj národů. — Zásady v encyklice vyslovené mají nesmírný význam, zvláště pro země latinské Ameriky: věrně odpovídají potřebám a třížbám těchto zemí po hospodářském a sociálním pokroku, pro něž pracuje Rozvojová banka. —

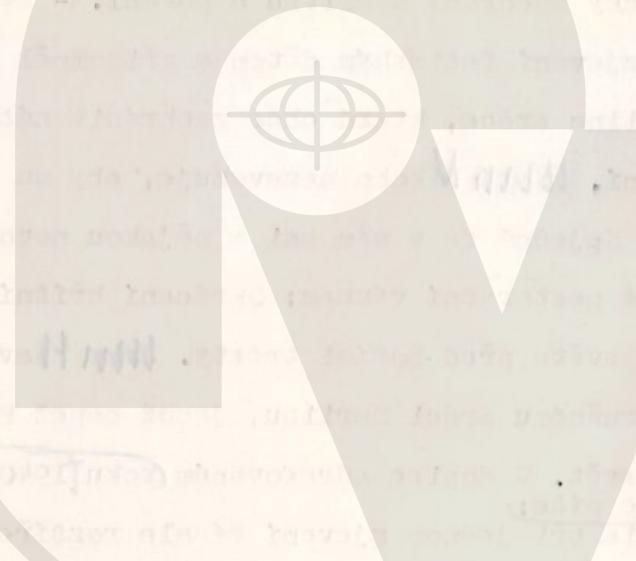
Bratří a sestry, svatý Otec Pavel VI. ve středu ohlásil, že půjde na pouť do Fatimy, aby se tam modlil za mír pro Církev a celý svět. Zakončil svou promluvu slovy: 'Utíkáme se k té, která na záchránu našeho moderního světa ukázala svou něžnou a světlou tvář dětem a chudým a doporučila jako hlavní prostředky záchrany modlitbu a pokání.' - Svatý Otec jasně poukázal na skutečnost zjevení fatimským dětem a připomněl jeho vlastní význam: Láska materšského Mariina srdce, která chce zachránit nás svět. Jistě, jde jen o soukromé zjevení. ~~M~~ Nikoho nezavazuje, aby mu věřil jako pravdám zjeveným od Boha. Nejdá se v něm ani o nějakou novou ~~závazku~~ o Panně Marii. Má spíše pastorační význam: Obrácení hříšníků, usmíření urážek Božích, záchránu světa před Božími tresty. ~~M~~ Hlavní prostředek: ~~záslužit~~ úcta k neposkvrněnému Srdci Mariinu, jemuž papež Pius XII. před 25 roky zasvětil celý svět. V dopise adresovaném ~~roku 1940~~ v prosinci papeži Piu XII. ~~C~~ Lucie píše: Panna Maria při jednom zjevení žádala rozšíření smírného svatého přijímání o pětadvacáté prvních sobotách v měsíci se zpověďí, čtvrt hodinovým rozjímáním o růžencových tajemstvích a modlitbou jednoho růžence na usmířenou urážek způsobených ~~N~~ neposkvrněnému Srdci. Slíbila pak, že u těch, kdo to vykonají, bude stát v hodinu smrti a že jim vyprosí potřebné milosti, aby ~~mohli~~ byt spaseni. Sdělila jsem toto přání Matky Boží zpovědníkovi a ten se snažil o jeho provedení. 13. dubna 1939 biskup Leirijský zveřejnil toto přání ve Fatimě. Prosím Vaši Svatost, ~~zakládatkyně~~ pobožnosti ~~na~~ celý svět. ~~P~~ Pobožnost prvních sobot v měsíci a její rozšíření žádala Matka Boží od Lucie při zjevení 10. prosince 1925. Namíthalo se proti ~~ten~~ pobožnosti ~~ide jen o~~ i proti prevosti zjevení, že ~~na~~ napodobení pobožnosti prvních smírných pátků Božského srdce a zjevení svaté Marii Markétě Alacoque v Paray-le-Monials. - Lucie na to ~~rekla~~ jen: Já přece nemohu Panně Marii předpisovat, jak se má vyjádřit. - Nejde o nějakou pověřivou pobožnost, kterou by si mohl někdo lacino zajistit nebe. Jedná se o upřímnou úctu v Panně Marii, o horlivý křesťanský život, pokání a smír. Nám stačí, že církev pobožnost schválila a že ~~se stalo~~ ~~Naše jí všechno díky~~ pramenem mnoha milostí.

/.

inny

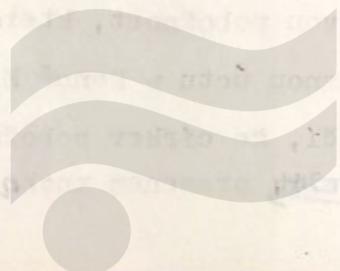
✓ Zítra je první sobota v květnu. Nemohli bychom začít tuto pobožnost
 a pokračovat až do října? Tak bychom se mohli nejlépe zapojit do jubilejních oslav fatimských a zasloužit sobě a Církvi na celém světě ~~zvláště~~ zvláště ochranu se pomoci Matky Boží. A to tím sníže, že u nás je hovořen o slavnostech svatých Jana a Pavla: zejména slavnost svatého Jana Křtitele.

83.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

Dřazí přátelé, poslechněte si nejdříve stručný přehled nejdůležitějších zpráv. Budou následovat dvě mariánské aktuality: o pravé pobožnosti k Panně Marii k 250. výročí smrti sv. Ludvíka Grignona z Monfortu. - 2. Co znamená nový název Bohorodičky - Maria, Matka Církve? - Zkončíme duchovní poutí do Fatimy.

Zprávy./stbšt./ -

Letos připadlo 250 výročí smrti sv. Ludvíka Grignona z Monfortu. Jeho zlatá knížka o pravé pobožnosti k Panně Marii je známá i u nás. Uvedl ji k nám po prvé zvěčnělý vyšehradský kanovník Antonínem Stříž. Jemu a jinému velkému šířiteli mariánské úcty v českých zemích, P. Konrádovi Marii Kubešovi T.J., který zemřel minulý měsíc v Břežanech u Mikulova v 77 roce věku a v 52. roce řeholního života, věnujeme tuto stručnou rozpravu s prosbou všem věrným Mariánským ctitelům, aby na ně vzpomněli v modlitbě. -

O pravé pobožnosti k Panně Marii. - /str.2./ Maria- Matka Církve /str.3.
Přehled nejdůležitějších zpráv.

Toto neděli se koná I. světový den sociálních sdělovacích prostředků. /tisku, filmu, rozhlasu a televise/. - V předvečer dne Pavla VI. přijal v bazilice sv. Petra ve zvláštní audienci na 5.000 reprezentantů z nejrůznějších oborů sociálních sdělovacích prostředků. Po promluvě promluvil papež s řadou známých osobností z novinářského i uměleckého světa. Audience byla přenášena televizí.

Pater Pio oslavil svůj svátek zpívanou mše svatou v 5 hodin ráno v kostele Santa Maria delle Grazie a po ní vyzpovídal mnoho věřících. Mezi blahopřání z celého světa byl také telegram svatého Otce Pavla VI.

Propresident papežské komise pro reformu církevního práva Mons. Felici referoval na tiskové konferenci o postupu prací. Nový kodex se bude velmi lišit od starého. Pracuje na sto odborných poradců z 41 zemí, rozdělených do 11 skupin. Podrobnější zprávy ve večerním nedělním vysílání.

O "Pravé pobožnosti k P. Marii"

Je málo lidí v osmnáctém století, píše známý anglický duchovní spisovatel William Faber, kteří by vtiskli tak silně ráz svému okolí, jak Ludvík Maria Grgnion z Montfortu. Klement XI jej ustanovil apoštolským misonářem ve Francii, akxxxvxxvxxmavak prosáklé tehdy jansenismem. K prolomení tohoto náboženského ledu, použil světec jedné zbraně: dětskou lásku a pobožnost k /i Panně Marii. Světového ohlasu se dostalo jeho spisku O pravé pobožnosti k Panně Marii, který byl přeložen do mnoha jazyků a stal se příručkou mariánských duší až do dnes.

Právě v těchto dnech nám došlo několik úvah od českého kněze, který, /aj jak sám přiznává, už od mládí tuto pobožnost znal a skrze ni dosáhl mnoho pomoci od Boha. Jen jedna věc se mu zdá trochu zastaralá, totiž slovo, kterého sv. Ludvík z Montfortu s oblibou užívá: otroctví Marii, stát se Mariiným otrokem. Není nejmenší pochyby o tom, že toto slovo, které má dnes tak špatný zvuk, zarazí, zvláště mladé lidi a mohlo by je odvést od pobožnosti v knížce doporučené. Není však radno ulpět na slovu a nedbat o to, co se tím slovem má vyjádřit.

Na prvním místě nás upozorňuje náš přítel, že slovo není nové ani není vynálezem sv. Ludvíka. Vyskytuje se už na nápisech z doby byzantské, užívají ho jiní duchovní spisovatelé 16. a 17. století. Co tím chtejí vyjádřit? Maxximí Je to metafora, obrazné rčení, symbol, jako ostatní výrazy lidské, které každý slouží k vyjádření tajemství víry. / Má se jím vyjádřit úplná závislost, odevzdanost do rukou někoho jiného. Ve starověku totiž pán, který koupil otroka, měl všechna práva. Bylo to velkým štěstím pro služebníka najít pána dobrého, lidského, který by měl ohled a největším neštěstím najít pána zlého nelidského. Vxiomia Kolik pánu zlých a nelidských, uvažuje svatý Ludvík, zasahuje do našeho života, způsobem krutým a tyranstvím. Chtěl bych mít proto Ježíš nad sebou někoho, kdo mne zahrnuje láskou, kdo mne má rád, kterému se mohu docela svěřit. A proto se rozhodl zavést se Panně Marii, svěřit se jí úplně, stát se jakoby jejím otrokem. Jak vidíme, myšlenka je krásná.

Odrazuje-li nás slovo "otrok", "sluha", nahraje je slovem, které je nám bližší a které výjadřuje totéž, tj. synovství. Chceme se stát syny Mariinými, svěřit se úplně její mateřské péči. Touto malou slovní změnou se knížka sv. Ludvíka, která by se mnohým stala zastaralá, stává znova moderní a svěží. Vždyť sám sv. Ludvík na mnoha místech mluví podobně: "O Matko milosrdenství, vypros mně dobroty pravé moudrosti Boží a přišti mne mezi ty, které miluješ, ketré učíš, které vedeš, které živíš a chráníš jako svoje dítky!"

—ö—

A nyní několik slov o tom, co znamená název :MARIA, MATKA CÍRKVE.

Nejlépe nám to poví sám svatý Otec Pavel VI., který prohlásil Pannu Marii na konci třetího sněmovního období II. vatikánského koncilu 21. listopadu 1964 za Matku Církve. Bylo to po schválení věroučné konstituce o Církvi.

Svatý Otec ve svém projevu řekl: K poctě Panny Marie a k naší potěše prohlašuji Pannu Marii za Matku Církve, t.j. celého Božího lidu, věřících i biskupů, kteří Marii nazývají už svou láskyplnou matkou. A přeji si, aby křesťanský lid Pannu Marii tímto názvem ještě více ctí a vzýval. Je to název, který v křesťanské zbožnosti není nic nového. Právě jménem matka, víc než kterýmkoliv jiným názvem, obracejí se věřící a celá Církev k Panně Marii. Tento název patří k podstatě mariánské zbožnosti a nachází své opravedlnění v její důstojnosti matky Božího Slova. Především si přeji - pokra-

čoval Pavel VI. - aby jasné bylo zdůrazněno, jak Maria je pokorná služebnice Pána, která je zcela zaměřena na Boha a Krista, jediného prostředníka a našeho Vykupitele. Mariánská úcta není cíl sám v sobě, nýbrž jen prostředek, který je zcela zaměřen k tomu, aby duše vedl ke Kristu a spojoval je v lásce Ducha svatého s Otcem. ||

Pavel VI. na konec projevu se obrátil přímo k Matce Boží: Panno Maria, matko Církve, tobě svěřujeme celou Církev... Ty, pomocnice biskupů, ohraň a opatruj biskupy v jejich úkolu, který dostali po apoštolech, opatruj též všechny, kdo biskupům pomáhají v jejich nárohách: kněze, řeholníky i laiky.

Rozpomeň se na všechny své děti; dodej síly jejich modlitbám u Boha svou

přímluvou; udržuj pevnou jejich víru; upevňuj jejich naději, rozmnož
jejich lásku. Rozpomeň se na ty, kdo jsou v trápení, kdo trpí bídou, kdo
jsou v nebezpečenství; a především na ty, kdo jsou pronásledováni a v ža-
láři pro víru. Vypros jim „Panno nejsvětější, statečnost a urychli pří-
chod vytouženého dne spravedlivé svobody.“

„Shlédni milostivým zrakem i na naše odloučené bratry a sjetřot nás, ty,
která jsi zrodila Krista, most jednoty mezi Bohem a lidmi.“
To byl projev sv. Otce Pavla VI. o Panně Marii, Matce Církve, na II.
vatikánském koncilu.

-ö-

„A nyní na několik minut do Fatimy.“

IV. Dobro odhovádání odkazů Jana a
Ivanu o současné situaci v České republice a o dnech sv. Václava a Vojtěcha
a doložení vlastního odkazu Jana Pavla II. počínajícího po smrti sv. Jana Pavla
II. vydání římského poselství sv. M. T. L. a poselství sv. J. Pavla II. o dnu sv. Václava
ožebří. Řekl o své nové ředitelce sv. Pavla II. o sv. Václavu a Vojtěchu, sv. Václavu
a sv. Vojtěchu, řekl o své nové ředitelce sv. Pavla II. o sv. Václavu a Vojtěchu,

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Bratří a sestry, v dějinách církve se často setkáváme s faktem: P
následování, které mělo Kristovo dílo umlčet a zničit, nakonec slouží k jeho většímu rozšíření a rozkvětu. Boj nevěreckého tisku a pronásledování úřadů seznámily s událostmi ve Fatimě celé Portugalsko. 13. srpna, aby byli přítomni zjevení, přišlo na Cova d'Iria na 18.000 lidí, v září jich tam bylo na 25 tisíc. V říjnu, kdy se měl stát veliký zázrak podle příslibu krásné Paní, bylo celé Portugalsko na nohou. Už den před ohlášeným zjevením na fatimské náhorní planině bylo na 50 tisíc lidí. A přicházeli další. Pěšky, často bosí, na vozíkách, na soumarech. Většina musela zůstat přes celou noc pod širým nebem, ačkoliv bylo citelně chladno. Před polednem 13. října bylo na Cova d'Iria na 70 tisíc lidí. A ráno se dalo do deště. Pršelo jako z konve. Lidé promoklí až na kůži! Zima a celé údolí bylo jedno bahisko! Ale lidé čekali. Modlili se a zpívali. Největší portugalské deníky poslaly do Fatimy své nejlepší fotografy a reportéry. Mnozí se těšili na ohromné klerikální fiasko. Byly dokonce pověsti, že hejtman na místo zjevení umístil bombu. Jiní se obávali, že lidé děti ubijí, jestliže se nestane očekávaný zázrak. Všichni plní neklidu. Děti byly docela klidné a veselé. Nepochybovaly ani dost málo, že Paní přijde a udělá slíbený zázrak. Před polednem se děti prodraly na místo zjevení. Několik mužů muselo kolem nich utvořit živou hradbu, jinak by je umakali. Desítiletá Lucie poručí: Deštníky dolů! XXX poslouchají jako ovce. V tom se zbleskne. Nad orváným dubem se ukáže bílý obláček a Lucie v extasi rozmlouvá s Paní: Kdo jste a proč jste přišla? Jsem růžencová Panna Maria. Přišla jsem vyzvat věřící, aby se obrátili, aby nezarmucovali Pána Ježíš hříchy. Je už přespříliš zahrnován urážkami. Aby se modlili často růženec a dělali pokání za hříchy. Přejí si, aby mi na tomto místě byla postavena kaple. Loučí se s dětmi a ukazuje na slunce. Stalo se něco neslyšchaného: Přestalo pršet, mraky se roztrhaly, nad hlavami /bylo poledne /se ukázalo slunce jako velký stříbrný kotouč, který se začal točit kolem osy jako ohnivé kolo. Tyskalý z něj se jsíry nejrůznějších barev. Takový ohňostroj nikdo neviděl. Dvakrát se slunce zastavilo, dvakrát začalo kouzelný tanec na obloze a najednou jakoby se sluneční

kotouč utrhl a začal se řítit v nepravidelných přemetech na zem. Dovedete si představit nepopsatelné zděšení těch tisíců. Padají do bláta, litují hlasitě svých hřichů, modlí se věřím v Boha... A pěsophilický zjev trval asi deset minut, byl pozorován v okruhu pěti kilometrů. Ani skeptičtí reportéři nemohli popřít tato fakta. A nový div. Když se lidé, promoklí a zablácení, probrali z úžasu, viděli, že jejich šaty jsou docela suché a není na nich poskvrnky.

Důvěra dětí v Matku Boží nezklamala. Nemohla zklamat. Kdo upřímně důvěruje v přímluvu Matky Boží, nedožije se zklamání. I kdyby musel čekat sebe déle, i kdyby se zdálo, že vítězí peklo. Nakonec zvítězí růžencová královna, Matka Kristova a Matka Církve. Důvěřujme i my!

Co

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

TYDEN V VATIKÁNU

V dnešním pořadu: si můžete poslechnout ~~česky~~ o hlavních událostech ve Vatikánu ~~na konci května~~ v uplynulém týdnu. Posledních několik minut věnujeme Panně Marii ve Fatimě.

Největší rezruch způsobilo v mezinárodním světě ohlášení Poutí papeže Pavla VI. do Fatimy. Dále se zmíníme o sobotní audienci v basilice sv. Petra pro zástupce tisku, filmu, televize a rozhlasu, Pro vnitřní život Církve má velký význam Nový kodex církevního práva, který se připravuje. Nová instrukce o liturgických reformách, kterou uverejňuje nedávní biskupovatele Romano. Vážný postulát,

Svatý Otec Pavel VI. při poslední středeční generální audienci oznámil v basilice svatého Petra před tisíci poutníků, že v předvečer svatodušních svátků, v sobotu 13. května, vykoná pouť do Fatimy v Portugalsku. Ten den připadá padesáté výročí prvního zjevení Matky Boží třem fatimským dětem.

Poutí 25 let po Papitu Piusu X. Letošní rok je také 25. výročí zasvěcení světa neposkvrněnému srdci Panny Marie.

2. omítání srdce Ježíše Ježíše Ježíše, které sdělila církevní autoritě Lucie, nejstarší z dětí, jediná, která mým karmelitkou je ještě na živu a žije u karmelitském klášteře v Coimbře jako sestra Marie od neposkvrněného Srdce. Leirijský biskup řekl novinářům, že se možná bude moci zúčastnit jubilejních oslav ve Fatimě, kdy tam bude svatý Otec. Papežova pouť do Fatimy byla uvítána v celém Portugalsku, jak vlivem tak

lidem, s velikým nadšením. A toto nadšení je určitě. Někteří novináři by chtěli papežově pouti dát politický smysl, jakoby chtěl usmířit portugalskou vládu, která prý nebyla spokojena s poslední sociální encyklikou o rozvoji národů, která se týká také poměru v portugalských koloniích v Mozambiku a

v Angole. Papež formuloval (tak jasně) čistě náboženský účel pouti, kterou mimo formu hnutí - jako formu oslo, koná ji formě soukromé, že tyto dohady nemají ani nejmenšího významu podkladu. Toto je také Vatikán přešel mlčením. A kdyby nebylo několika dotazu všeckých žurnalistů, tak by se o nich mluvčí Státního sekretariátu msgr. Vallainc na poslední tiskové konferenci ani nezmínil. Jestliže papežovo letadlo přistane na mezinárodním letišti lisabonském místo na malém

letišti Mont Real, čtyřicet kilometrů od Fatimy, pak jde gen. o důkody technické a bezpečnostní, kterým se nemůže přikládat žádný politický význam. Papež řekl jasně, že jde na pouť do Fatimy, aby se tam pomodlil k Panně Marii, aby vyprosila vnitřní mír Církvi, aby mohlo dozrát ovoce II. vatikánského sněmu v zachování pravé víry, v soudržnosti lásky a církevní kázně, v horlivosti apostolské práce pro spásu světa a pro upřímné hledání ekumenického sblížení všech křesťanů. N° 9 odhalil k tomu: Něméně nám leží na srdci občanský a světový mír v celém světě. ~~Misericordia~~ Hluvil o Vietnamu a o rovnováze v Jihovýchodní Asii. Poněvadž všechny dosavadní lidské pokusy ztroskotaly, utíká se o pomoc k Matce Boží. - Fatima a její poselství nepatří malému Portugalsku, nýbrž celé Církvi a celému světu | a právě tak universální je i cíl papežovy pouti. - Ve Fatimě se čeká přes dva miliony poutníků. Svatý Otec tam bude sloužit mší svatou, promluví k poutníkům a večer téhož dne o půl deváté už bude ve Vatikánu. - Budeme m - jak o to prosil svatého Otce provázet na jeho pouti srdcem a modlitbami. —

U příležitosti I. světového dne sociálních sdělovacích prostředků Pavel VI. v úterý večer rozhlasovým poselstvím se obrátil k věřícím celého světa, aby upozornil na nesmírný význam těchto prostředků na sociální a kulturní přeměny v moderním světě, které se projevují i ve světě náboženském. Je to navázání nového dialogu se světem, který začal II. vatikánský koncil, zvláště svou pastorální konstitucí: Pax Christi in ecclesia. Dostalo se mu zvláště významného výrazu při sobotní audienci v bazilice svatého Petra, kde se sešly nejvýznamější osobnosti italského tisku, filmu, televize a rozhlasu, spolu s početnými delegacemi ze všech oborů a zaměstnání, které vytvářejí veřejné mínění. Celá absida byla zaplňena: byli tam zástupci zaměstnanců a družin až vedoucím osobnostem tisku, divadla a filmu. Mezi nimi i světoznámá jména umělců jako Eduardo De Filippo, Sergio Tofano, Gina Lollobrigida, Claudia Cardinale, Elena Zareschi a řada dalších. Zástupci filmové produkce jako Dino de Laurentiis, Lombardo a žijí. Papež ve velmi srdečném proslovu vysvětlil, proč se Církev zajímá o tvary svět sdělovacích prostředků, který je jí někdy cizí, vzdálený a někdy dokonce i nepřátelský? Předně Církev jako

služebnice Slova, patří také do světa sociálních sdělovacích prostředků. Prostřednictvím svých misionářů, kazatelů, učitelů chce vychovávat, vzdělávat, zachraňovat, spasit člověka. Proto má určité právo a příkaz sdělovat světu, co jí bylo svěřeno. - Za druhé papež chtěl připomenout všem, kdo mají formovat v svět a veřejné mínění jejich nesmírné možnosti i jejich sociální odpovědnost. „Náš lidu. V nechte v předu Tutež myšlenku svatý Otec připomněl, když před modlitbou Raduj se nebes královno, vyzval věřící na náměstí sv. Petra, aby se modlili za spisovatele, novináře, umělce a ostatní, kteří mají tak veliký vliv na veřejnost a sároven tak velkou odpovědnost o dary Ducha svatého, aby jejich dílo bylo k dobru lidské společnosti. -

Přípravy k vydání nového kodexu církevního práva - podle zprávy pro

```
sidenta papežské komise pro revisi kodexu, arcibiskupa Perikla Feliciho
```

, postupují rychle ku předu. Pracuje sto odborníků z 41 zemí v 11 studijních skupinách. Ačkoliv přípravné práce se konají podle nynějšího uspořádání kodexu, nový kodex se bude velmi lišit od nynějšího, aby odpovídalo mentu litě II. vatikánského koncilu a potřebám doby. Jsou už připravena schemata pro 400kánonů. —

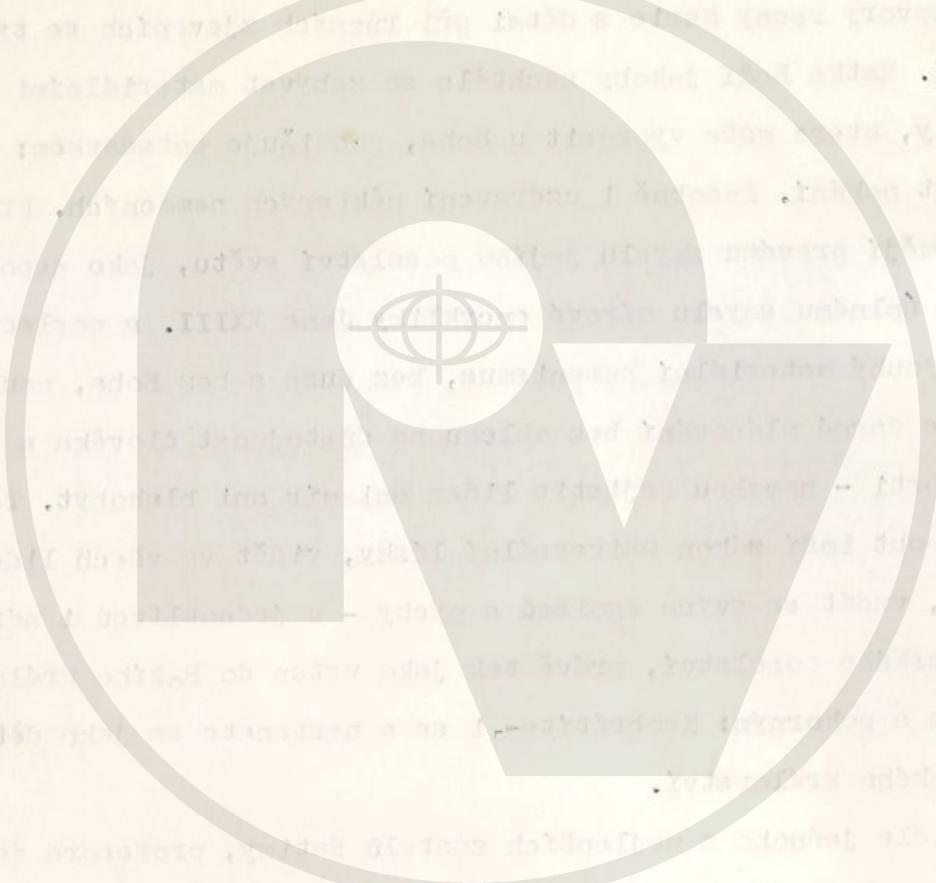
Druhá instrukce kongregace obřadů pro provedení konstituce o liturgii, vejde v platnost 29. června t.r. - Přináší řadu zjednodušení liturgie, jenom jedna orace/tak zvaná modlitba imperata se vsune do modlitby věřících, jen pět pokleknutí celebrantů za celou misi svatou, tříjí políbení oltáře, zmenšený počet křížů nad obětními dary, a řada dalších zjednodušení a zajímavých změn. Podrobnější výklad v pondělí večer. —

V sobotu začala v Assisi u basiliky Porciukule ~~116~~ 117 řádová generální kapitula řádu sv. Františka. Za předsednictví generálního vikáře řádu, P. Konstantina Kosera, zúčastní se jí 95 kapitulářů, 40 odborných poradců a generální definitoři. Kapitula má upravit řádovou řeholi podle směrnic II. vatikánského koncilu a zvolit 115. nástupce sv. Františka. Volba nového řádového generála se bude konat 13. května.

Bratří a sestry, fatimské poselství má zcela duchovní ráz. Podobně jako rozhovory Panny Marie s dětmi při různých zjeveních se týkaly duchovních věcí. Matka Boží jakoby nechtěla se zabývat materiálními zájmy: i ukončení války, které může vyprosit u Boha, podmiňuje požadavkem: budou-li lidé dělat pokání. Podobně i uzdravení některých nemocných. Proto mnozí neporozumějí pravému smyslu jejího poselství světu, jako neporozumějí skutečnému a úplnému smyslu mírové encykliky Jana XXIII. a poslední encykliky Pavla VI. Pouhý materiální humanismus, bez duše a bez Boha, pouhá technika a pouze časné plánování bez ohledu na důstojnost člověka a jeho zaměření k věčnosti - nemohou zajistit lidem ani mír ani blahobyt. To předpokládá přijmout Boží zákon universální lásky, vidět ve všech lidech bratry a Boží děti, vzdát se svých egoismů a pýchy - u jednotlivců i národů. Porozumění fatimského poselství, právě tak jako vstup do Božího království je vyhrano malým a pokorným: Neobráťte se a nestanete se jako děti, nevejdete do nebeského království.

Po dle jednoho z nejlepších znatelů Fatimy, profesora da Fonsecy, podstata poselství se dá stručně shrnout asi takto: Panna Maria žádá modlitbu, především modlitbu růžence, zvláště v rodinách. Dále nápravu života a pokání. Neurážet Boha, který je už přespříliš urážen. Modlit se a přinášet oběti za obrácení hříšníků, aby byli zachráněni před věčným peklem, kam padá tolik duší, zvláště pro nečisté hřichy. Za třetí žádá, aby bylo uctíváno a usmířováno neposkvrněné Mariino Srdce a aby jejímu srdci byl zasvěcen celý svět a zvláště Rusko. - To poslední udělal Pius XII. před 25 roky, kdy 31. října 1941 a 8. prosince 1942 zasvětil celý svět neposkvrněnému srdci Panny Marie. Rok nato žádal všechny biskupy, aby podobně zasvětili své diecése neposkvrněnému srdci a v květnu 1948 v encyklice *Auspicio quaedam* urgoval aby toto zasvěcení se všude provedlo. 7. července 1952 zasvětil Mariinu neposkvrněnému Srdci. *Rusko* Všechny diecésy v Československu byly zasvěceny neposkvrněnému Srdci Matky Boží. To znamená, že jí náležíme. Ale je třeba, aby každý *zřejmě* toto zasvěcení vzal za své, denně je naplňoval ve svém životě: Aby žil jako Mariino dítě, jako Ježíšův bratr nebo sestra, aby nejprve hledal /

✓ celým srdcem na prvním místě Boží království. Potom nám bude to ostatní
přidáno.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu jsme pro vás připravili, milí přátelé, Zprávy z kato-
lického světa. Aktualitu Další etapa v liturgické reformě. Zákončíme du-
chovní návštěvou Fatimy.

pravoslavné
 V pondělí 8. května doletěl na letiště Fiumicino u Říma hlava pravoslavné
 arménské Církve Khoren I., Catholikos z Cilicie. Na letišti ho uvítali řef
 protokolu státního sekretariátu Mons. Antonín Mauro, sekretář Sekretariátu
 pro jednotu křesťanů mons. Jan Willebrands, rektor arménské koleje jako
 representant kardinála Agagianiana, rodné Arména, velvyslanec libanonské
 republiky u svaté Stolice a četných členů arménské římské kolonie. — Catholi-
 kos je hostem svaté Stolice a bude za svého římského pobytu bydlet v opatstv
 sv. Pavla za hradbami. ~~Na~~ ^{ar} V úterý se setká se svatým Otcem Pavlem VI. O
 průběhu jeho římské návštěvy se středečním večerním vysílání. V úterý večer
 budeme pokračovat v přípravě na přijetí svátosti běrmování. } Katolikos Khore
 I. je duchovní hlava pravoslavných arménů v Libanonu, v Syrii a na Kypru.
 Byl zvolen roku 1963. Vždy měl velký zájem o ekumenismus. Poslal pozorova-
 tele na II. vatikánský koncil, setkal se s Pavlem VI. v Bejrutě roku 1964
 při jeho cestě do Indie. Měl vždy velmi srdečné styky s členy sekretariátu
 pro jednotu křesťanů, účastnil se prací Světové rady církví v Ženevě a
 snažil se upevnit svazky mezi starými východními církvemi koptickou, habeš-
 skou, syrskou, ~~syrskou v Turecku~~ a arménskou na konferenci těchto církví,
 která se konala roku 1965 v Addis Abebě. — X

Byl uveřejněn prozatímní program routi svatého Otce Pavla VI. do Fatimy,
 poněkud odlišný od toho, který jsme ohlásili: Svatý Otec odletí v sobotu ^{ráno}
 o půl sedmé z mezinárodního římského letiště ve Fiumicino na letadle
 portugalských aerolinií. Na letišti Monte Real přistane asi za dvě hodiny
 a bude pokračovat v ~~WW~~ cestě do Fatimy autem. Tam ve 12 hodin bude slou-
 žit mše svatou. Po ní bude žehnání nemocných. V pět hodin odpoledne opustí
 svatý Otec Fatimu. Do Říma má doletět asi v půl desáté v noci.

X K titulu Katholikos malé vysvětlení: ^{románe} je titul patriarchy v
 pravoslavných byzantských církvích. Katholikos z Cilicie je jediný z hlav

f = manuskriptus

pravoslavní církve arménské. Sídlí v Antelias u Beirutu v Libanonu. První
měl tento titul sv. Měhoř Osvěcovatel, apoštol Armenie žil ve 3. století/
Na území staré Armenie byl zřízen druhý arménský pravoslavný patriarchát,
jehož Catholicos sídlí v Edmiadzim a čestný primát v arménské apoštolské
Církvi. *Obe církve jsou autonomní.*

33

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Další etapa v liturgické reformě. - Jak jsme vám oznamili, ~~uvád~~ nedělní L’Osservatore Romano přineslo latinský text druhé instrukce posvátné kongregace obřadů o provedení ~~WWWW~~ konstituce o liturgii. - Dokument má osm bodů. První dva se týkají formulářů a mešních orací. ~~Na příklad~~ ~~WWWW~~ biskup místo ~~značené~~ orace za zvláštní potřeby, tak zv. "imperata" může zařadit do modlitby věřících před obětováním ~~jednu nebo~~ druhou intencí za týmž účelem. Biskupské konference mohou do modlitby věřících zařadit modlitbu za státní autoritu nebo za obecné potřeby celého státu. - V třetím bodu se jedná o zjednodušení obřadů mešních: celebrant pokleká jen pětkrát ~~za~~ celou mši svatou, libá oltář třikrát a nad obětními dary dělá jen jeden kříž, když je žehná. - Další změny: kněz může číst hlasitě celý kánon mešní i když nejde o koncelebraci. Závěrečné požehnání se udílí před propuštěním ve jménu Páně.

Tepřve po něm kněz řekne: ~~Já dělám všechny tato~~ Některé změny se týkají recitování breviáře. - Zajímavé jsou změny pro mše svaté za zemřelé. Možno užívat barvy fialové místo černé. Mimo biskupské konference pro různé kraje mohou zvolit jinou liturgickou barvu, která by odpovídala tamní mentalitě, neurážela lidskou bolest a naznačovala křesťanskou naději pro zářenou velikonočním tajemstvím. - Také některé nové předpisy stran užívání mešních rouch: užívání manipulu při mši svaté je ponecháno na vůli jednotlivých, při koncelebrování mšich svatých, kde není dosti mešních ornátu, stačí když hlavní celebrant má všechna předepsaná roucha, koncelebranti oblékají albu a štolu. - Pro recitaci breviáře, dokud nebude dokončena nová úprava, o svátcích I. a II. třídy, které mají matutinum o třech nocturnech, kněží mohou recitovat pouze jeden nocturn. - Rovněž některé nové disposice stran liturgického jazyka. Biskupské konference mohou dovolit, aby při mších svatých, kde je přítomen lid, mohl být čten v lidové řeči celý kánon, celé obřady kněžského svěcení a ~~WWWW~~ breviář i při společné recitaci v chóru. - Dokument má datum svátku nanebevstoupení Páně 4. května a vejde v platnost 29. června t.r. -

Zprávy z katolického světa. - Ve Vídni skončily výroční konady generálních sekretářů národních konferencí představených mužských řeholí ze západní a střední Evropy. Na poradách byly zastoupeny Francie, Švýcarsko, Dánsko, Anglie, Německo, Rakousko, Belgie a Holandsko. —

Dílo šíření víry v Čechách rozdělilo 235 tisíc německých marek misiím v Asii, Africe a v latinské Americe. Byly věnovány především na podporu kursů řečí pro misionáře a řeholní sestry a na nákup léků.

V Římě skončily porady sekretářek organizace řeholních sester v Itálii. Zúčastnilo se jich 125 řeholních sester ze 70 řádů a kongregací. Jednaly o provedení řeholní obnovy podle přání II. vatikánského koncilu a to jak duchovního života, tak organizačních struktur.

Dominikánský řád koná přípravu k studijnímu sjezdu všech dominikánských provinciálů z celého světa; ~~sjezd~~ se bude konat v Římě v září. Za tím účelem tři dominikánské provincie ve Francii konaly současně řádové kapituly a zvolily nové provinciální představené.

K sedmedátým narozeninám svatého Otce Pavla VI., které připadají na 26. září t.r., připravuje známý francouzský filosof a člen francouzské akademie Jean Guitton knihu s názvem: Dialog s Pavlem VI. Kniha vyjde současně ve čtyřech světových jazycích: ve francouzštině, angličtině, němčině a italštině. Dílo přinese v synthesi rozhovory, které měl Guitton při nejrůznějších příležitostech s Pavlem VI., o různých otázkách: o koncilu, o kněžství, o ateismu, o moderním umění a jiných. Jean Guitton byl první laik, kterého papež Jan XXIII. povolal, aby byl přítomen koncilem ~~za~~ sedáním.

V Lurdech se konaly studijní dny katolické charity. Vedle francouzského řádu Secours catholique se dnu zúčastnila Caritas internationalis, německá charita a řada delegátů z MVR mimoevropských zemí. Hlavní téma: Charita buduje mír. Pod tím zorným úhlem byly studovány aktuální charitativní problémy.

Generál Tovaryšstva Ježíšova vldp. P. Petr Arrupe navštívil misie v Aljašce a dle nyní v Montréalu v Kanadě, kde se sešli k poradám provinciálové.

E z celé Sýrii Ameriky.

dokumentu zhotovu křesťanů učených, aby v něm dala odhad o možnosti s

křesťanům na křesťanům dokumentu konání dleboho tříkrálov

odhadu o dlebově celkovém počtu křesťanů a

českého lidu, křesťanů a křesťanů, křesťanů a

místním dlebově dlebově církev v dlebově křesťanů v dlebově

a místním dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

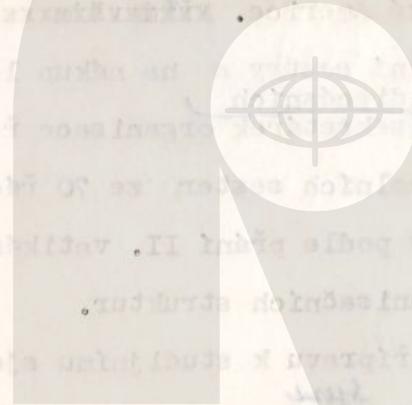
dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově dlebově

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

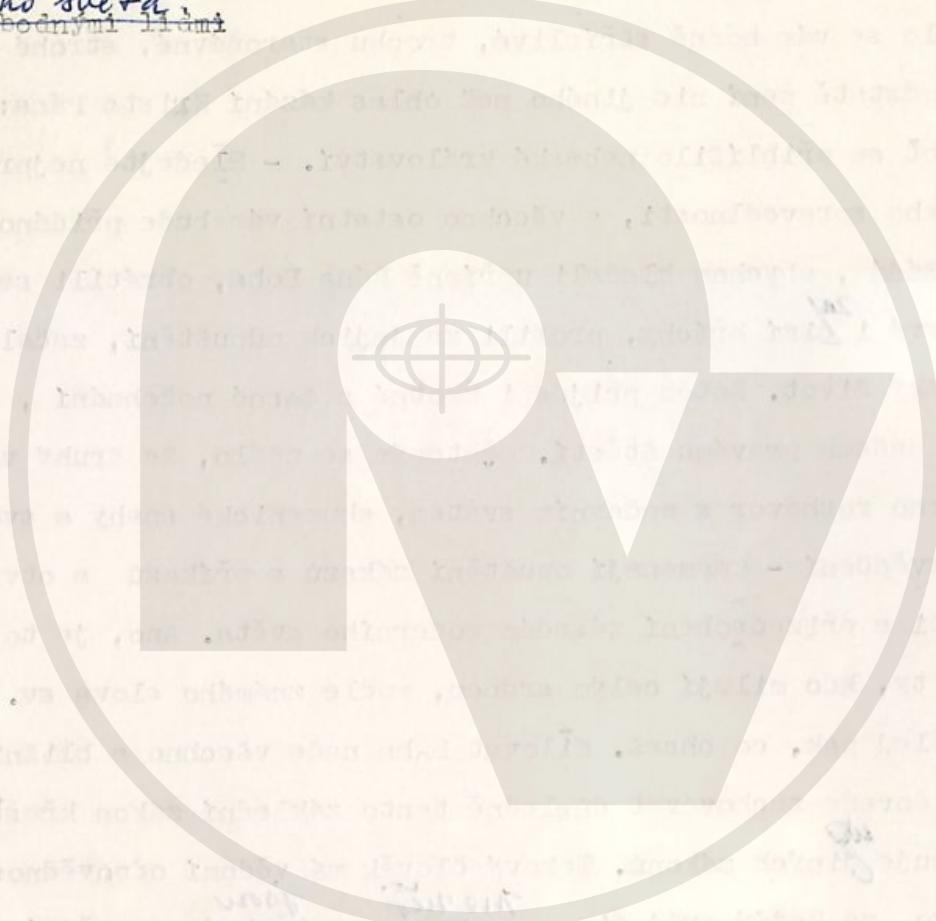

ústav pro studium totalitních režimů

Bratří a sestry, připomněli jsme si včera obsah fatimského poselství. Zdálo se vám hodně střízlivé, trochu starodávné, strohé a moralisující. V podstatě není nic jiného než ohlas kázání Krista Pána: Činěte pokání, neboť se přiblížilo nebeské království. - Hledejte nejprve Království Boží a jeho spravedlnosti, a všechno ostatní vám bude přidáno! - Na prvním místě se žádá, abychom hledali upřímně Pána Boha, obrátili se, dělali pokání za své i ^{24/} zízí hřichy, prosili za jejich odpusťení, začali opravdový křesťanský život. Potom přijde i hmotné a časné požehnání, pokud to bude sloužit našemu pravému štěstí. Některým se zdálo, že druhý vatikánský koncil a jeho rozhovor s moderním světem, ekumenické snahy a svoboda náboženského přesvědčení - znamenají opuštění zákazů a příkazů a otvírají cestu volnosti a přizpůsobení zásadám moderního světa. Ano, je to cesta volnosti pro ty, kdo milují celým srdcem, podle známého slova sv. Augustina: Miluj a dělej pak, co chceš. Milovat Boha nade všechno a bližního jako sebe sama. Kdo dovede zachovávat důsledně tento základní zákon křesťanský, ~~ten~~ nepotřebuje ^{ur} jiných zákonů. Takový člověk má vědomí odpovědnosti za každé své slovo, za každý svůj čin - ~~a proto nepotřebuje~~ zevnější předpisy. ~~Nevede~~ ho strach z trestu, nýbrž láska. Takový člověk se nebojí oběti a námahy, když jde o vyplnění povinnosti. - Kolik ^{váž} je takových lidí? - ^{váž} zná dovedou měřit užitečnost obětí a námahy jen výši osobního výdělku, mírou osobní rozkoše a osobních výhod. Něvede je láska, nýbrž sebeláska, sobectví. Sobectví jednotlivců i celých národů nazval Pavel VI. v poslední sociální encyklike hlavním pramenem dnešní býdy ve světě.

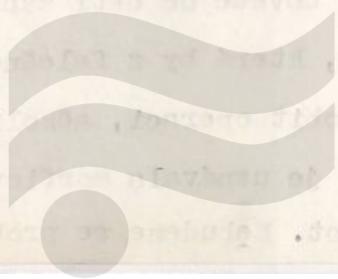
Tím, že Matka Boží ve Fatimě, jako už dříve v Lurdech, na La Saletě a jinde, připomněla lidem celou vážnost života, skutečnost hřachu a jeho hrozných důsledků, ukázala jen svou mateřskou starostlivost a lásku ke svým dětem. Je to láska něžná a silná, která dovede od dětí žádat pro jejich dobro i těžké oběti. Co bychom řekli o matce, která by z falešné útrpnosti ^(nemočnému) nechtěla dát dítěti hořký lék anebo je podrobit operaci, ačkoliv ví, že to je jediná záchrana pro dítě a místo toho by je uspávala morfiovými injekcemi. Taková láska zabíjí. Mariina láska dává život. Nebudeme se proto ~~bát~~ ⁽³⁾

✓ bráti z jejích mateřských rukou hořký lék. Naopak, vezmeme jej s důvěrou
a rádi. Je to výkupná cena za svobodu a štěstnou budoucnost ~~xxekané~~ Církve
~~a celého světa.~~
~~neži svobodní lidé.~~

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes začneme, milí přátelé, naší poutí do Fatimy. Bude následovat

kurs pro rodiče: příprava na ek přijetí svátosti břemování. Zkončíme zprávami z katolického světa.

FATIMA VOLÁ - Tři minuty ve Fatimě.

Bratří a sestry, dnešní přeracionalisovaný a přetechnisovaný svět člověk nemá srdce. Naši vyspělé technické kultury schází srdce. Vídíme to i v nejistinnejších vztazích mezi lidmi. I v tom, co lidé nazývají po staru láskou, srdce nemá často co říkat. Jde jen o obchod, o individuální požitek, chvílkové pobavení, o zajištění psychické a fysilogické rovnováhy lidského organismu, ale opravdová láska, která je vrcholným projevem ducha, v tom nebývá.

Myslite, že to bylo náhodou, že Kristus Pán, věční Slovo, Boží Moudrost, Božský rozum - volal k zástupům s takovým důrazem: Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem a nestavěl v popředí své poznání, jako pyšní a rozuměřtí farozeové a zákoníci? Milovati budeš Boha nad všecko a bližního jako sebe sama. To je celý zákon a proroci! To je nejvyšší zákon evangelia. V tom je celá křesťanská dokonalost!

První doba Kristovy Církve byla éra křesťanské lásky. Hle, jak se mají rádi. To bylo nejpřesvědčivější kázání prvních věřících a získalo Církvi nejvíce nových členů. Církevní společenství bylo shromáždění jedné velké rodiny kolem jednoho stolu, velké agapé snolustujících s tajemně přítomným Kristem. S prvními bludy začal vnikat do tohoto společenství chlad. Začal trhat jednotu mystického Kristova těla. A nezastavil se jen v předsíni svatyně. Chtěl vniknout do samého svatostánku. Jansenismus začal měnit i katolické kostely v predikantské sbory a uzavírat Boha do nepřístupného majestátu. A tento rigotismus odporující lidské přirozenosti i Božímu zjevení zplodil brzy náboženskou lhůtu a mravní laxismus, zejména lidmi i Bohem i mezi lidmi navzájem, rostla stále výs rozdělujací zed, nepřekročitelná železná opona! Náboženská a mravní krize člověka technické éry je jen poslední důsledek dlouhého vývoje.

Lidé ztratili srdce, Kristus jim je přišel navrátit. Kristus jim je přišel znovu objevit: ve svém vlastním probodeném a krvácejícím srdci. Hle, srdce, které lidé tolík milovalo... To je smysl úcty k božskému srdci Páně: s úkony smíru a doslužině, s adorací a se zasvěcením - vrátit lidem srdce, dát zase primát lásce: Lásce k Bohu a ke všem lidem. Nemůžeme milovat opravdu člověka - obraz Boží - , aniž bychom dříve opravdu milovali Boha. A nemůžeme milovat Boha a přitom nenávidět člověka. Účel úcty k neposkvrněnému srdci Panny Marie není jiný. To nám chtělo připomenout fatimské zjevení.

grada na křížku v křížku srdce v křížku dle křížku srdce v křížku

-tluč křížku křížku a křížku

zdejšek křížku křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

českou novětovinu pohodovou a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku a křížku

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Draží rodiče, vyložili jste už dětem, jak Důch svatý po dlouhá staletí připravoval příchod Pána Ježíše na svět, jak krásnou a čistou udělal jeho matku Pannu Marii. Přčala s Duchem svatého. Jego působením se stala Matkou Ježíšovou. A podobně Důch svatý působí, abychom se stali Božími dětmi, bratry Pána Ježíše. To se stalo ve křtu, když na naší hlavu kněz lil křestní vodu a říkal při tom slova: Já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. - Je to dílo Ducha svatého, který nás ve křtu udělal podobnými Kristu a zároveň nás posvětil na živý chrám. Přišel do naší duše a zároveň se sebou přivedl Otce i Syna, aby v nás přebývali zvláštním způsobem. První křesťané velmi dobře chápali tuto skutečnost Boží přítomnosti v duši křesťanů. Nezývali se proto 'svatými', poněvadž byli posvěceni Duchem svatým a příbytkem nejsvětější tvojice. Ale totéž se děje i s námi. I my jsme se stali po křtu svatými. Důch svatý k nám nepřichází jako nějaký host, který by u nás zůstal přechodně. On svou přítomností přetváří celou naši duši. Nějenom, že nás spojuje s Kristem a Otcem a dělá nás jejich přáteli on nás přetváří vnitřně a dělá z nás adoptivní děti Boží. Nějde tu jako při adoptování v lidské rodině jen o nějaký právní akt, nové jméno, nový psychologický vztah mezi dítětem a jeho adoptivními rodiči, jde o skutečné nové duchovní nadpřirozené zrození. Přímo svaté užívá výrazu, že jsme narozeni z Ducha. Přitom můžeme rozehnávat dvojí skutečnost: Důch svatý nás očišťuje od hříchu, jak to krásně vykládá svatý Pavel v I. listu Křintanům. Byvali jste sice hříšníci, ale, dalí jste se obnýt, dostalo se vám posvěcení, byli jste ospravedlněni pro zásluhy Pána Ježíše Krista a skrze Duha svatého /I.Kor. 6,11/. Podobnou změnu dělá ve svátosti pokání, když hříšného křesťana očišťuje od vin a dělá ho před Bohem čistým a svatým. Ale zároveň s Opuštěním viny je člověk posvěcený a děje se to současně: vlití nového života do duše znamená zničení hříchu a posvěcení, účast na životě Božím. Tato svatost je vlastní Boží život, který se projevuje v lásce. Svatost Boží je dynamická jako život sám a tento nový život nám zprostředkuje Důch svatý. Kristus Pán po svém zmrtvýchvstání se stal duchem oživujícím - tím, že prostřednictvím Ducha svatého oživuje všechny

který nazýváme milost posvěcující, kdo v něho uvěřili. Ale tento nový život je v nás zárodkem věčného života, zárodkem nesmrtnosti i pro naše tělo. Všstaneme, jako Kristus vstal s tělem oslavěným a nesmrtným. Tedy není to jen přechodný styk s Boží svatostí: naše duše i tělo jsou skrz naskrz proniknuty novým životem, který se v nás plně zjeví, až ve vzkříšení bude oslavena naše duše i naše tělo. To je základní dar. Největší dar. Ale tento život lásky se má v nás rozvíjet, jako každý pravý život, nemůže být něco statického. A o to peče zase Duch svatý: vnuká nám dobré myšlenky, posiluje naši slabou vůli, neboť nestačí tento dar pasivně přijmout, je třeba spol pracovat, neboť je to naš život, a máme ho sami žít stále dokonaleji. Tato pomoc Duchu svatého nazýváme milostí pomáhající. ~~milostí~~ Vedle nich/nám Duch svatý uděluje řadu jiných vnitřních darů. Obvykle mluví náš katechismus o sedmeru darů Duchu svatého, jak o nich ~~mluví~~ ^{členu u} prorok Izaiáš. Pán Ježíš sám se odvolával na toto místo, neboť tam je nakreslena osobnost Mesiášova. Ale dary Duchu svatého nejsou omezeny nějakým počtem. Písmo chce jen říci, že darů Duchu svatého je velmi mnoho, číslo sedm - musíme považovat za symbol mnohosti a štědrosti Duchu svatého. A za druhé nesmíme nikdy oddělovat tyto dary od Duchu svatého samého: v každém daru se uděluje sám Duch svatý. Církev svatá sice při ubřadech biřmování prosí o sedmero darů, ale vždy je to vlastně sedmerá prosba o Duchu svatého, který je Duch moudrosti, rozumu, zbožnosti a hrdosti Boží. - Duch svatý nás vede k dokonalému křesťanskému životu - a zvláště k dokonalé lásce k Bohu a ke všem lidem - neboť Duch svatý je láska a projevuje se především v šíření a upevnování nadpřirozené lásky. Mohli bychom to všechno shrnout v tato slova: Duch svatý nás posvěcuje, osvěcuje, posilňuje - dělá z nás Boží děti a pomáhá nám, abychom jako Boží děti žili. - Duch svatý je duši tajemného Kristova těla - Církve. V biřmování ~~nás~~ rozlišuje milost posvěcující a dává nám zvláště dary, abychom mohli nejenom zachovat milost Boží sobě, ale zároveň pomáhat k budování tajemného Kristova těla - Církve. Křtem jsme se stali stavebním kamenem v duchovní budově Církve, biřmování z nás dělá stavitele; máme pomáhat udržovat a šířit Církev Kristovu.

Připojujeme přehled hlavních zpráv z Vatikánu. -

Svatý Otec Pavel VI. přijal dnes patriarchu pravoslavných Arménů, Catholika Khorena I. Setkání začalo společnou modlitbou v sixtinské kapli. Arménská kolej při vstupu obou zpívala arménský hymnus „Daj Bože život násemu pastýři,“ potom svatý Otec intonoval hymnus k Duchu svatému. Byl zpíván latinsky a arménsky. K němu připojili modlitbu - svatý Otec latinsky - katholikos arménsky a sbor zazpíval arménský Otčenáš. Potom odešli do sále zvaného paramentu MM patriarcha pozdravil sv. Otce francouzsky a svatý Otec odpověděl rovněž francouzskou promluvou: připomněl velké biskupy a misionáře arménské Církve a zvláště její dlouhé a bolestné martyrium a MM ekumenické snahy - které nezačaly teprve na II. vatikánském koncilu, nýbrž mají své kořeny už na kocílu florentském roku 1439, a dávají MM naděje do budoucna, že Duch svatý uskuteční plnou jednotu. - Podobně srdečně hluvil i Catholicos. - Potom si vyměnili rany. Svatý Otec dal vzácnému hostu čtyři svazky Obrazu kocílu, publikaci arménského kodexu pojmenovaného Nerses Lampronatzi, drahocenný kalich, několik medailí pontifikátu a svou fotografií s autografem. - Patriarcha daroval svatému Otci album s barevnými fotografiemi největších arménských svatyní, náprsní kříž svatého Nersesa, který mohou nosit jen hlavy církvi, a svou fotografií s autografem. Svatý Otec si hned zavěsil darovaný kříž na krk. - Potom se odebrali do soukromé knihovny papežovy, kde se hrávali tři čtvrti hodiny v přítelském rozhovoru. Podrobnější zprávy o římské návštěvě arménského patriarchy ve středu večer.

V bazilice svatého Petra se koná novéna MM k Duchu svatému před svato-dušními svátky. V úterý celebroval mše svatou pan kardinál Josef Beran. Zpívali chlapci slovenského ústavu sv. Cyrila a Metoděje a kázání měl rektor Nepomucena, papežský prelát Planner.

ústav pro studium
totalitních režimů

Poslechněte si dnes, vážení posluchači, Zprávy z Vatikánu a z katolického světa. ~~VATIKÁN~~ Pořad zakončíme ~~VATIKÁN~~ krátkou duchovní poutí do Fatimy.

Armenský patriarcha z Cilicie, Katholicos Khoren I. se setkal v úterý s papežem Pavlem VI. Jeho návštěva ve Vatikáně má historický význam a je dalším krokem ke sbližení křesťanských církví v jedné Církvi Kristově. Po úvodních modlitbách v sixtinské kapli následovala oficiální část s proklamacemi a výměnou darů v sále paramentů. Svatý Otec Pavel VI. uvedl patriarchu ~~VATIKÁN~~ Khorenu I. do kaple, zatím co zpíval sbor bohoslovů armenské koleje hymnus DEJ, Bože, život našemu pastýři. Pak intonoval Pavel VI. hymnus k Duchu svatému PŘIJď, duše stvořiteli: sbor pochlápal latinsky a arménsky. ~~a následně se pomodlili~~ Závěrečnou modlitbu zpíval svatý Otec latinsky a Katholicos arménsky.

Všichni přítomní ~~VATIKÁN~~ se ~~mimo~~ jili k arménskému Otčenáši, který zazpívali arménskí seminariisté. - Svatý Otec ~~VATIKÁN~~ (francouzsky) ~~VATIKÁN~~ pozdravil patriarchu

Čest a pozdrav Vám, náš bratře v Ježíši Kristu, Khorene I., ctihodný Catholiku cilicijský. Vaše návštěva naplní radostí náš dům, ~~váš~~ římskou církev svatých apoštolů Petra a Pavla, ~~sobě~~ celou ~~církev~~ ~~katolickou~~. Čest a pozdrav Vám, slavný a zbožný patriarcha starobylé a svaté Církve arménské v Cilicii.

Přinášíte nám dojemné vzpomínky na tradici křesťanské víry slavného národa.

Pavel VI. pak vzpomněl velikých jmen v církevní historii arménské: ~~etot~~ prvního pastýře ~~arménů~~ sv. Mhoře Osvěcovatele ze třetího století, Mersese učitele Velikého, šířitele kultury a organisátora církevního života, Mesropa, zakřesťanizujícího arménské Církve, který vynalezl arménskou abecedu a první přeložil biblí do jejich jazyka, Sahaka, významného liturgistu, ale zvláště zdůraznil dlouholeté svědectví bolesti a krve v pronásledování pro věrnost Kristu. Důvod obdivu a naděje pro budoucnost. Svatý Otec ~~VATIKÁN~~ v osobě přítomného

Khorena I. celou arménskou Církve, křesťou řídí spolu s ctihodným Katholikem z Etchmiazinu ve Velké Armenii, a doufá, že toto římské setkání přinese ji hojně požehnání: Spolu s Vámi - volá svatý Otec - oslavujeme jediného Boha, Otce, Syna a Ducha svatého, s Vámi vyznáváme Ježíše Krista, Syna Božího, vtělené slovo, našeho vykupitele, zakladatele a hlavu svaté Církve, jeho tajemného těla. S Vámi vyzíváme svaté apoštoly Petra a Pavla, kteří když hlásali evange-

32. lumen spásy na východě, svěřili je tomuto městu Římu a zpečetili svou mučednickou smrtí. - Potom se papež rozhovořil o ekumenismu a citoval dekret II. vatikánského sněmu, podle nějž pro zachování anebo obnovení jednoty a společenství nesmí se žádat nic, co není opravdu nutné. Nutná je především upřímná láska - pravil papež - jednota víry - podrobení se postatnému rádu, jaký chtěl Kristus pro svou Církev. Duch svatý, který začal toto hnutí za jednotu, dokončí je, budeme-li se vytrvale modlit a dělat na jeho vnuknutí. - Podobně srdečná a upřímná slova měl i patriarcha Khoren I., ve své pozdravné promluvě. Zdůraznil zvláště význam II. vatikánského koncilu pro sjednocení křesťanů, vzpomněl styků Armenie se západem, bolestné historie svého národa, neboť veliká část věřících, jako on sám, museli opustit svou vlast a žijí pohostinnu v libanonské republice. Nakonec vyslovil tutéž naději v jednotu ve svědeckví pravdy a lásky, jako Pavel VI. - Nato si vyměnili tradiční dary: Svatý Otec dal patriarchovi čtyři svazky Ohrazeného koncilu, publikaci arménského kodexu Nerses Lampronatzi, drahocenný kalich, několik medailí svého pontifikátu a fotografii s vlastnoručním věnováním. - Catholicos věnoval Pavlu VI. album s barevnými fotografiemi největších arménských svatyní, náprsní kříž svatého Nersesa, který si svatý Otec hned zavěsil, a svou fotografií s podpisem. - Pak se odebrali do soukromé pracovny papežovy, kde zůstali v přátelském rozhovoru asi tři čtvrti hodiny. - Po audienci Catholicos si prohlédl vatikánské zahrady. - Dne předtím navštívil baziliku sv. Petra. - Ve středu navštívil Sekretariát pro jednotu křesťanů. Tam ho pozdravil president sekretariátu kardinál Bea, vyslovil přání, aby se mezi oběma církvemi stále upevnily svazky v Kristově lásce. - Catholicos v odpovědi děkoval za velikou práci, kterou vykonal kardinál pro sjednocení křesťanů, a zdůraznil, že církve nemohou zůstat ve svém odložení. Vzájemné setkání hlav jednotlivých církví mají velký význam pro stále větší sblížení. Když se oba hodnostáři objali v bratrském polibení, celý sál tleskal. - V dopoledních hodinách navštívil Catholicos patriarchální baziliku svatého Jana v Lateránu, baziliku Panny Marie Sněžné a papežský výčojodní ústav.

Pří/

Ve středeční generální audienci v 11 hodin dopoledne v bazilice vatikánské

62 svatý Otec ohlásil, že 13. května, kdy vykoná pouť do Fatimy, vydá pro celou

63 Církev exhortaci o kultu a následování Panny Marie. V ní také vysvětlí, proč se rozhodl vzdát Matce Boží ve Fatimě hold synovské zbožnosti, podle učení a ducha posledního koncilu. Připomněl text konstituce, která říká o úctě Matky Boží, že není v nějakém prchavém sentimentalismu nebo pověrčivosti, nýbrž že plyně z pravé víry, která nás vede, abychom uznali vynikající postavení Matky Boží, měli k ní synovskou lásku a následovali ji v jejích ctnostech. Nakonec vyzval přítomné, aby prosili o veliký dar víry, tak potřebný v dnešní době. - O své krátké pouti pak řekl, že ji chce konat v duchu pokání a modlitby, tak jak si to přála Matka Boží při svém zjevení ve Fatimě, za potřeby Církve a celého světa, zvláště za mír. - X

11 Celé Portugalsko je na nohou. Všechny noviny piší o významu návštěvy papeže ve Fatimě a přináší různé epizody z jeho života a pozdravují ho jako prvního poutníka v jubilejním roce do Fatimy. - Z nejvzdálenějších koutů země se už vydali na cestu poutníci, je hlášena řada poutních výprav z ciziny. Portugalské pošty vydají v sobotu serii pamětních známek k paděstému výročí zjevení. - Letadla deně přivážejí ze všech dílů světa spousty květin pro fatimskou svatyni - piše se o tunových zásilkách. Katolická mládež z Brazílie poslala růže, z Holandska došly tulipány, z Madery orchideje; nejrůznější a vzácné květiny z Ázijského východu a z obou Amerik jsou doprovázeny do fatimské svatyně. - Ve Fatimě se konají velké přípravy, aby papežova pouť mohla být přenášena televizí: "Telstar" bude přenášet barevný film do Ameriky. Portugalská televize spolu s francouzskou a italskou zajišťuje službu pro vysílání skoro do všech evropských zemí: některé se zapojí přímo. Ve Fatimě je čest pohybujících velkých televizních stanic, 150 operátorů. Americká společnost televizní NBC vyslala už do Portugalska své techniky pro barevné filmování.

13 x Mezi ~~poutníky na středoevropské audienci~~ byla také skupina poutníků z Československa. Svatý Otec ~~základního~~ expoziturního pozdravil. Řekl: Zdravíme také skupinu z Československa. Máme radost, že vás zde vidíme. Povídáme vás, abyste nesli své zemi ujištění, že na ni vždy vzpomínáme a za ni se modlíme. Máme pro všechno obyvatelstvo zvláštní požehnání a zvláštní přání. Bůh vám žehnej! //

V dnešním pořadu Po koncilové aktuality dokončíme náš seriál o sociální encyklice Pavla VI. Rozvoj národů. - Nakonec po přehledu zpráv duchovní poutě do Fatimy. -

Draží posluchači, věnovali jsme tolik vysílání, abychom vás seznámili podrobněji s celým obsahem poslední sociální encykliky Pavla VI. O rozvoji národů, poněvadž jsme přesvědčeni, že zásady v ní vyslovené se netýkají pouze zemí Latinské Ameriky a jiných nevyvinutých zemí ~~a na drahé straně bohatých kapitalistických zemí západních.~~ Encyklika náleží na zřeteli celého světa. Jestliže odsuzuje strohými slovy liberální kapitalismus, který v mnoha zemích už neexistuje ~~v~~ té formě, toto odsouzení je na místě, když si uvědomíme, že v řadě zemích vyrostl nový kapitalismus, který se inspiruje tímž tvrdým egoismem jako ~~jako~~ ~~cruký~~. Jedno je jisté encyklika vyvolala všude na celém světě velký ohlas, jako málokterý papežský projev. Nezůstane papírovým dokumentem. Vyvolala mnoho diskusí, polemik, některé její body byly nesprávně pochopeny a vysvětleny. Některým se zdaly papežovy vývody příliš idealistické nebo dokonce utopistické, které dosti nepočítají s moderní hospodářskou skutečností. - Svatému Otci bylo především ~~hledat~~ o to, aby si celý svět uvědomil tento problém a všichni se dali ~~do~~ práce, ~~a aby se dali do práce hned.~~ Papež připomněl jasně zásady, jež mají řídit tuto práci, naznačil některé cesty, kde by se mělo hledat řešení. A bylo to právě odpovědní muži ~~zpojených národů~~ ^{mimo} ~~zpojených národů~~ ^{opevněných} organizace pro výživu a zemědělství, kteří se snaží řešit problém slabého hospodářství a strážních běd nevyvinutých národů, kteří porozuměli a postavili ~~zcela~~ za papežovu výzvu. ~~ale~~ Stejný ohlas a nadšené přijetí našla encyklika v latinské Americe a jinde v méně rozvinutých zemích. Plný souhlas našel ~~u~~ světové rady bylo rozšířeno církvi. Dosud ~~xxxzázáklazíxx~~ minění, že Církev stála vždy na straně bohatých. Jestliže dnes bohatí protestují proti encyklike, tak by měli ostatní v tom vidět znamení, že Církev se neorientuje na majetek, že chce dobro všech. Jestliže se církvi vytýkalo, že byla v sociálních otázkách příliš konservativní a přicházela pozdě, tento encyklikou předběhla ostatní, přišla opravdu včas. Chce-li někdo v souvislosti s encyklikou mluvit ~~o politice~~,

o nové papežské politice, pak je to dobrá politika, politika evangelia.

Připojujeme ještě několik odstavců ze závěrečného provolání encykliky které jasně ukazují, že papež jde především o to, aby všechny vyburcoval k činům. Dříve, než bude pozdě!

34 Připojujeme zprávy z Vatikánu a z katolického světa.

Svatý Otec přijal dnes účastníky pátého mezinárodního školského poháru, který organizoval italský autoklub. Jde o výchovu k opatrnosti a disciplině na cestách. Svatý Otec ve francouzském projevu řekl, že tato výchova je nesmírně důležitá: Páté přikázání Boží: Nezabiješ nám ukládá, abychom měli v úctě život druhých. Mnoho automobilových neštěstí je zaviněno právě tím, že mnohým mladým lidem se nedostalo pořádné výchovy v tom ohledu.

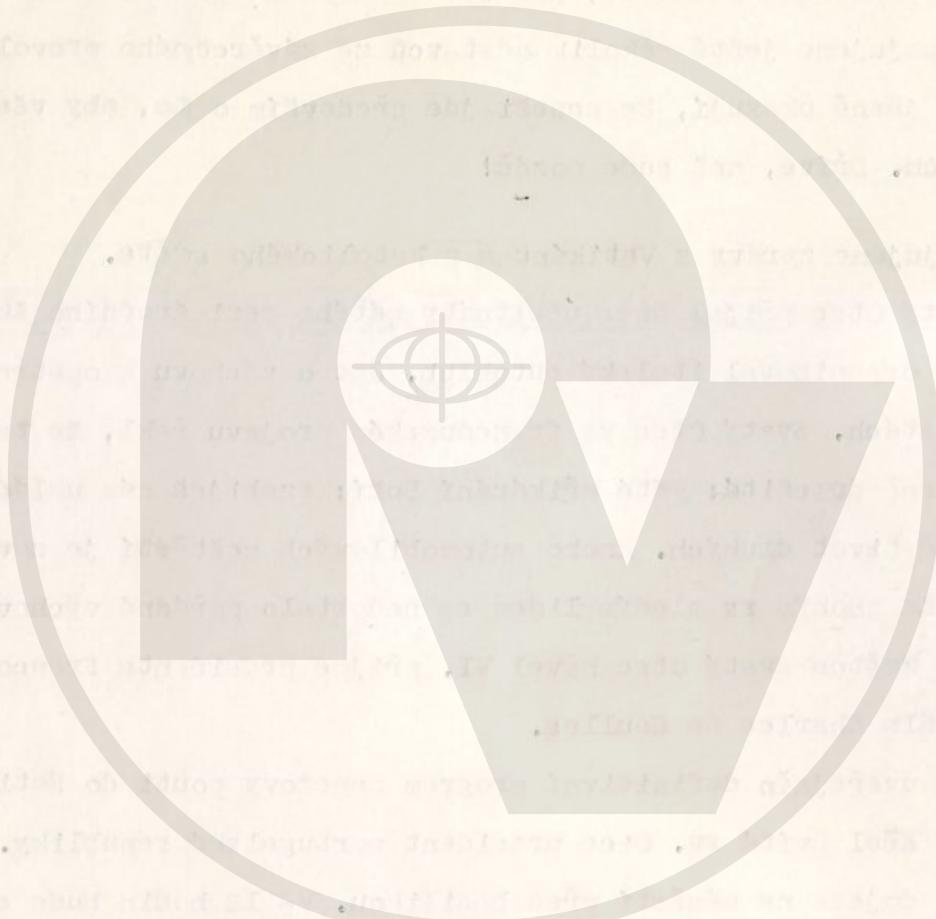
31. května svatý Otec Pavel VI. přijmeho presidenta francouzské republiky generála Charles de Gaulles.

Byl uveřejněn definitivní program papežovy pouti do Fatimy: Na letišti Monte Rēal uvítá sv. Otce president portugalské republiky. Asi o půl dvacáté dojede na náměstí před basilikou. Ve 12 hodin bude sloužit mše svatou a po ní asi v 1. hodinu bude požehnání nemocných. Asi ve dvě hodiny papež odejde ke krátkému odpočinku do exercičního domu casa do ritiro a pak přijmeho presidenta republiky, vládu, diplomatický sbor, zástupce nekatolíků a portugalský episkopát. Cestou na letiště se krátce zastaví v Batalha

kde je památný kostel Matky Boží Vítězné. - Svatého Otce doprovází kardinál děkan- Evžen Tisserant a kardinál státní sekretář Cigojmani. -

Vatikánský rozhlas bude vysílat v sobotu tři mimořádné zpravodajská povíd vysílání ráno v 7.45, v 10 a v 5 hod. odpoledne na krátké vlně 31.10 pro střední Evropu. italsky, španělsky, francouzsky, německy, anglicky, portugalsky a polsky. Při mši svaté ve 12 hodin komentář italský, francouzský, portugalský a polský. - Vecti reportér z Fatimy jmenuje bles.

Slovinci ze tří diecézí oslavili 1.200 výročí svého pokřestanení poutí do Maria Saal v Körutanech. Přišlo tam na 10 tisíc poutníků se svými biskupy. - 15. června vyjde nová serie vatikánských známek k jubileu apoštola sv. Petra a Pavla. - Rovněž

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

První díl z radionového seriálu připravil: O. Čestmír Novák
Za svou povinnou lekciou, diplomující oční vrážekem, zprostředkoval
Roku minulý Jiřej Michal - v násy náslyši můj poslání.

ústav pro studium
totalitních režimů

Vážení posluchači, dnes vás seznámíme s obsahem exhortace svatého Otce Pavla VI. SIGNUM MAGNUM - VELIKÉ ZNAMENÍ . Závěrem duchovní pouť do Fatimy. Jak jsme vám už oznámili svatý Otec Pavel VI. v padesátém výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě, chtěl všem věřícím vysvětlit význam kultu Matky Boží a vyzvat je k následování Panny Marie. Exhortace je adresována katolickému episkopátu, který s ní má seznámit své věřící. Je to dokument spíše pastorální než dogmatický. Příležitost k vydání exhortace dalo padesáté výročí zjevení ve Fatimě, když oslavoval svatý Otec svou slavnost. V křížku jehož oslav jako poutník mezi toulka poutníky se účastní i svatý Otec. Zjevení fatimské, jako jiná soukromá zjevení, nemá žádoucí závažnosti jako zjevená pravda Boží, zachovaná v Písme a tradici, ale jen opírá se o takové důkazy, že si plně zasluzuje lidské víry a rozumně se nedá o nich pochybovat, řekl při tiskové vatikánské konferenci v pátek oficiální vatikánský theolog, magister apoštolských paláců, dominikán, pater Luigi Ciappi. —

Exhortace má dvě části. V první papež představuje Matku Boží jako Matku Církve. Je matkou církve nejenom proto, že je matkou Ježíše Krista matkou hlavy tajemného těla Kristova a jeho spolupracovnice v díle lidské spásy, ale také proto, že má v duchovní sféře podobný úkol jako pravá a dokonalá matka: spolupracuje totiž se svým Synem, aby se jednotlivé duše zrodily k božskému životu, aby se rozvíjely v životě milosti, až by dosáhly jeho plnosti ve věčné slávě. Panna Maria uskutečňuje toto duchovní mateřství především svou přímluvou: je u božského spasitele naše přímluvkyně, pomocnice, prostřednice. Dále je vychovatelkou celé Církve zářivým příkladem svých ctností. Svatý Otec ~~váž~~ ukazuje hlavní charakteristické rysy Mariiny svatosti: pokorná služebnice Páně, která věrně spolupůsobila s milostí, Nová Eva, Společnice Syna Božího v ekonomii vykoupení, veledílo mimořádné Boží milosti, ale také výsledek dokonalého a svobodného spolupráce s posvěcovatelem - Duchem svatým. „Můžeme říci,“ píše svatý Otec, že celý život pokorné služebnice Páně od chvíle, kdy

ji pozdravil anděl až do okamžiku, kdy její duše i tělo byly vzaty do nebe, byl život láskyplné služby:

~~Páter~~ ~~a tu~~ připomíná, že všichni věřící mají povinnost, aby se spojili s ní a děkovali Božímu za všechny veliké věci, které v ní udělal k dobru celého lidstva. ~~Mává~~ První část prosbou svatého Anselma, kterou bychom měli opakovat s touží vírou: O slavná Paní, učin, abychom s tvou pomocí vystoupiti k Ježíšovi, ~~výškám~~ tvému Synu, který skrze tebe sestoupil mezi nás. ~

V druhé části exhortace Pavel VI. nás vyzývá k následování ctností Matky Boží. Mluví nejdříve o známkách pravé pobožnosti k Panně Marii a cituje slova II. vatikánského koncilu z dogmatické konstituce o Církvi Nechť si věřící uvědomí, že pravá pobožnost mariánská není v neplodném a povrchním sentimentalismu ani v pověřivosti, ale má základ v pravé víře, která nás vede k tomu, abychom uznali mimořádné postavení Matky Boží a byli ochotní synovsky milovat a napodobovat ctnosti naší Matky. Je sice pravda, vysvětluje dále svatý Otec, že následování Krista je královská cesta k svatosti. To vždy Církev učila. Zároveň však vždy tvrdila, že následování Matky Boží nejenom, že neodvádí věřící od cesty za Kristem, nýbrž naopak dělá jim následování Krista snadnější, poněvadž ~~Matka~~ ona tak dokonale plnila Boží vůli, že si zasloužila chvály, kterou Pán Ježíš měl pro své učedníky: Kdo plní vůli mého Otce, který je v nebesích, ten je můj bratr, má sestra a má matka. - Stále učatím v Kristově následování - Pro Mariam ad Jesum - Skrze Marii k Ježíšovi. Toto následování Mariiných ctností má dalekosáhlý význam i pro ekumenismus. Neboť ani milost Vykupitele ani přímluva Mariina ani její mimořádná svatost nepomohou, nebude-li u křesťanů opravdová vůle uskutečnovat ve svém životě její ctnosti. ~

Ale Maria Matka Církve ná pro dnešní svět a zvláště pro Boží lid nálehavé poselství, které žádá důvěrnou modlitbu, vnitřní i zevnější pokání, svatou Boží bázen. Je to ohlas poselství evangelia, neboť opakuje

tolikeré výzvy Ježíšovy k pokání a k přijetí Božího království. Poselství, které vyzývá ke smíru za urážky lidí Božímu majestátu a zároveň spasitelné upozornění, abychom se báli pekla - to je ztráty ^{Bože} nejvyššího dobra - a věčného ohně: ^{Výnute} hlavní pravdy poselství evangelia. ~~Je To~~ poselství Mariino, ~~Výnute~~ provázelo Církev v celých jejich dějinách. Dnes však ^{Ve Fatimě} při oslavě fatimských zjeveních ^{Jeho} nově zdůrazněno. - Pavel VI. upozorňuje na význam mariánské úcty jako na prapor křesťanské jednoty a výzvu k opravdovému bratrství mezi všemi křesťany. V závěru vzpomíná papež na 25té výročí zasvěcení Církve a celého světa Matce Boží a jejímu neposkvrněnému srdci. Sám obnovil toto zasvěcení 21. listopadu 1964 na konci třetího období II. vatikánského koncilu, [„]Svatý Otec vyzývá všechny věřící, aby se znova všichni zasvětili neposkvrněnému Srdci Matky Církve a toto zasvěcení uváděl ^{ve} skutek stále věrnějším životem podle Boží vůle. Prosí ^{svým dětem} bi skupy, aby se přičinili, aby kněží i věřící s tím větší důvěrou a láskou uctívali Matku Boží. ^A Končí projemem nezlomné důvěry v ochranu Matky Boží: Sílí nás jistota, že přeslavná královna nebe a naše přesladká Matka nikdy nepřestane pomáhat všem ~~nejsoucí~~ a nikdy neodepře celé Kristově Církvi svou nebeskou ochranu.

To byl obsah exhortace svatého Otce Pavla VI. k nadesátému výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě.

Připojujeme několik zpráv:
 Svatý Otec přijal v pátek národní ředitele Papežských misijních děl. Ve francouzské promluvě připomněl učení II. vatikánského koncilu, že misijní činnost se netýká jenom několika zvlášť povolených nebo římských centrálních úřadů. Celá Církev se musí stát misionářkou: Ale zatím jsme velmi daleko tohoto ideálu. Stačí jen uvážit čísla, která papež připomněl: ve starých křesťanských zemích je 360 tisíc kněží, kdežto v tak zvaném třetím světě, který představuje 2 třetiny lidstva pracuje jen ~~pouze~~ 40.000 misioářů. Samotná tato čísla musejí vyburcovat křesťanské svědomí.

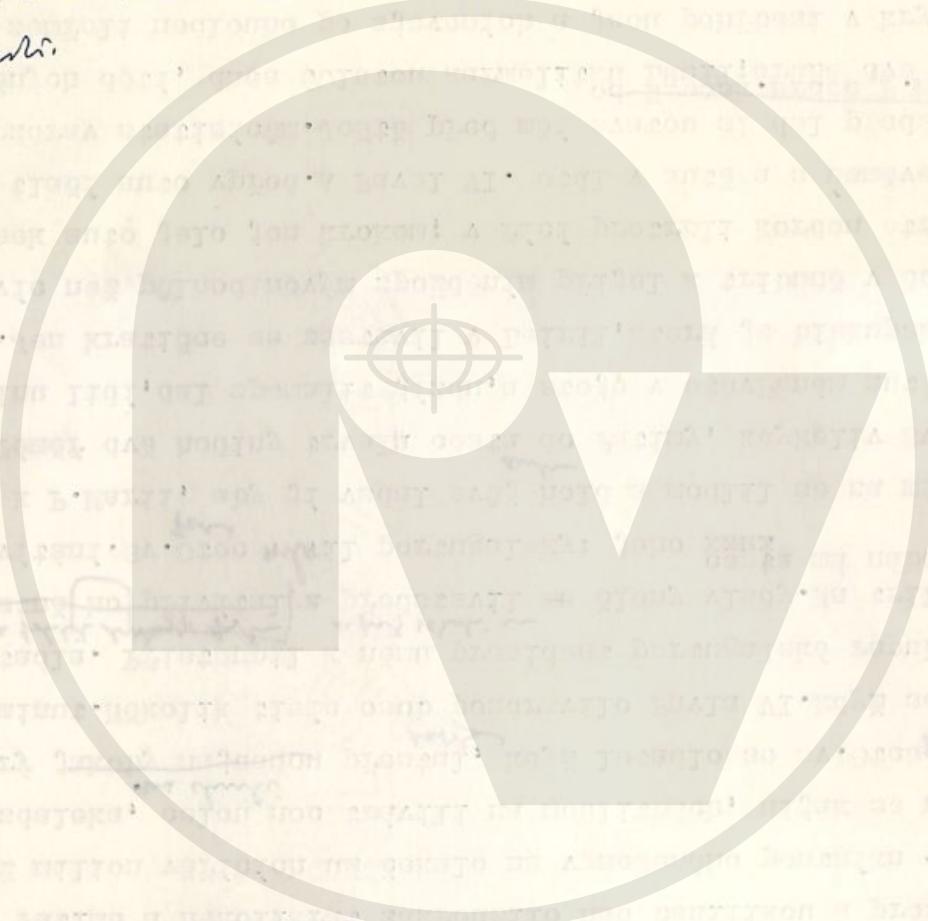
Bratří a sestry, svatý Otec Pavel VI. putuje do Fatimy. Je to jeho čtvrtá pouť. První do svaté země, druhá na eucharistický světový kongres do Indie, třetí do Organisace spojených národů a všechny ve službách světového míru. Tato pouť k Matce Boží do Fatimy je také pouť za mír - za vnitřní mír v Církvi a za mír občanský a sociální v celém světě. — Známý americký řečník a spisovatel biskup Sheen shrnul své dojmy z pouti do Fatimy asi takto: Odnaším si důjem opravdu hluboký. Nezapomenutelný. Ale odcházím s jedním velikým zármutkem v duši: Je mi velmi líto, že se nedovedu tak vroucně modlit, jako ti poutníci ve Fatimě. Podobná slova jsem slyšel od tolika jiných, kteří měli štěstí a mohli putovat do Fatimy. Nikdo nemůže zapomenout na to, jak se tam lidé dovedou modlit. Jsou zrovna ponorení do nadpřirozena, všude cítí teply pohled mateřských Mariiných očí, tlukot jejího dobrého mateřského srdce. Svatý Otec řekl výslovně, že se tam jde modlit: že tam jde na pouť v duchu pokání, jak to žádá Matka Boží. Budeme ho provázet a budeme-li mít příležitost, zajdeme si také na pouť. Máme tolik mariánských poutních míst velkých i malých. Všude je však jedna a taž Matka Boží, jejíž mateřské srdce je otevřeno pro všechny své děti. Aby to byla pouť a nikoliv jen výlet, musí to být chvíle modlitby, v duchu pokání a smíru. A vykonáme tu pouť na tytéž úmysly jako svatý Otec: za vnitřní mír v Církvi - za mír ve světě. Sami cítíte, jak ~~úmysly~~^{poání} životně důležité úmysly jsou tyto ~~úmysly~~^{úmysly}. ~~svatého Otce~~^{svatého Otce}. Nevíme, zda v těchto chvílích se nerozhodne blízká budoucnost ~~nášho~~^{našeho} světa. —

Ale mnohem snazší pro mnohé z vás a Panně Marii ~~milejší bude, větší~~^{snaz} se vynasnažíte, aby vaše vlastní rodina se stala mariánskou svatyní, když z vašeho domu uděláte dům modlitby, malou Fatimskou svatyni ~~všem~~^{našem} podle přání svatého Otce obnovíte osobní zasvěcení neposkyrněnému Srdci Panně Marii Matce Církve, ~~když se budete denně~~^a - a pokud možno společně celá rodina - modlitvat růženec, ~~všem~~^{našem} vstaváni pravidelně chodit na mši svatou a žít se z eucharistického stolu svatým při jímání. Mariánské rodiny budou požehnáním pro celý národ, pro celou Církev.

Sv.Otec Pavel VI.vykonal dnes ohlášenou pouť do Fatimy.Připojil se tak k oslavám 50.výročí zjevení P.M.třem dětem, vzpomněl 25.výročí zasvěcení světa Neposkvrněnému srdci P.M. a u nohou P.M.se modlil za Církev a za svět. Dlouhý den plný dojmů pro něho a pro miliony věřících,které ho v Portugalsku pozdravily a s ním se modlily, začal časně ráno.Už před šestou hodinou sv.Otec vstupoval do auta,které ho vezlo na římské letiště Fiumicino. V 6,41 minut se zvedlo ~~letadlo~~^{úkáč běložluté} znacky Caravelle (portugalské společnosti TAP). Na stranách mělo velký papežský znak. Spolu s ním jel děkan kard.sboru Tisserant, státní tajemník kard.Cicognani, mons Samoré a další osoby. Letadlo letelo přes Středozemní moře k Španělsku;na Toledem se setkalo s bouřkou. Nad celým Španělskem ho provázely dvě eskadry španělského vojenského letectva; sv.Otec z letadla posla telegram hlavě španělského státu generálu Frankovi, který právě nad Madridem Pavlu VI. poděkoval za pozdrav.Letadlo mělo namířeno na vojenské letiště Monte Real,42 km od Fatimy.Napřed ale zabočilo k Fatimě a několikrát zakroužilo nad bazilikou a prostranstvím, kde víc než milion věřících už čekalo na vzneseného poutníka - někteří přišli pěšky, zdaleka, celou noc trávili na modlitbách, nijak se nedali odstraši deštěm,který jakoby ~~najednou~~ přestal, když letadlo se sv.Otcem přistávalo. Bylo 9,44 minut.Několik tisíc osob pozdravilo Pavla VI.když se objevil ve dvěřích letadla. Přistoupil k němu president portugalské republiky admirál Tomas, ~~radostně ho privítal~~, a představil mu členy vlády.Na tribuně bylo slavnostní přivítání.Sv.Otec mluvil portugalsky: jeho ~~ceseja~~ má náboženský ráz, je to pouť k P.Marii, aby jí vzdal svůj hold a modlil se za mír v Církvi a ve světě. Téměř dvě hodiny trvala cesta do Fatimy, kdykoliv Sv.Otec zahlédl větší skupinu lidí,dal zpomalit jízdu,a stojí v otevřeném autě ~~kynul~~ na pozdrav.Jen kratičce se zastavil v Leirii,která je biskupským městem Fatimy. S víc než půlhodinovým zpožděním přijel k tribuně v čele prostranstv Poslední úsek auto jelo jen krokem; věřící protrhli kordon strážníků a zdálo se že sami tlačí auto vpřed.A Pavel VI. stál v autě a s úsměvem a dojetím kynul na pozdrav statisícům.Ještě před mší svatou si dal představit poslední z omilostněných dětí, dnes 60letou karmelitku Leticiu;^{od Neposkvrněného srdce P.Marie} Františe a Hyacinta zemřeli nedlouho po zjeveních a jsou pohřbeni v kryptě baziliky. Jám sv.Otec si přál,aby Licie přišla dnes do Fatimy. Na tribuně byli členové papežské mise k slavnostem v čele s ap.legátem kard.da Costa Nunézem, portu

Luci Inmaculata

✓ Barvy záily bývají tradičně kresy branců, vlnky a vlnky, žluté a žluté
zelené. V Římském světě se obvykle nazývají a mohou mít všechno. Oba
verni vlnky.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Ústav pro studium
totalitních režimů

fotka 13.5.67.

2

galská vláda, příbužní omilostněných dětí, zástupci křesťanských odkouče
 ných církví - mezi cilicijský patriarcha arménských křesťanů katolikos Karen I., který
 v úterý vykonal návštěvu u sv. Otce ve Vatikánu. Mši svatou Pavel VI. složil
 portugalsky, takže všichni na peostranství mu mohli odpovídat. Po evangelii
 pronesl kázání: / *Byl to formář P. Marie růžencové, jak se kříží
 ve Fatimě*

Když zpíváte už mnoho písniček:

Христианки

Invokace modlitby věřících byly recitovány v osmi řečech, též rusky a ma-
 ďarsky. Při přijímání Pavla VI. podal tělo Páně karmelitce Lucii, její ses-
 tře a příbužným Františka a Hyacinty. Po závěrečném apoštolském požehnání
 udělil ~~ještě~~; společné požehnání Velké svátosti nemocným před hlavním oltářem.
 Ještě jednou k sobě povolal Lucii a krátce s ní mluvil - naposled přistoupil
 k zábradlí tribuny a zdravil poutníky, jejichž počet někteří odhado-
a Mnohí lidé jsou v oblasti sv. Pavla nezvyklí a takže
 vali na dva miliony. To bylo jeho rozloučení s ~~proletáři~~ lidmi, kteří ho
 Potom se uchýlil do ~~NEM~~ přilehlého kláštera sester. Po kratičkém odpočinku

přijal ministra republiky a ministerského předsedu, členy diplomatického sboru, zástupce křesťanských církví, portugalský episkopát, představitele laických, katolických spolků. v Prosloru k diplomatickým zástupcům
 do Portugalska přišel jako poutník, aby se modlil za mír, po opakoval, že ~~jménem~~
 němž volal v encyklice Pokrok národů a jehož základem je podle encykliky
 Jana XXIII. pravda, spravedlnost, láska a svoboda. - "Za nynějšího roz-
 dělení křesťanstva, pravil k představitelům křesťanských církví, není vám
 možné, bratři, sdílet naše přesvědčení stran Marie. Přece jen všichni v ní
 máme vzor víry a pokory, ~~který~~ ^{neprádel} máme provést ve svém životě ke službě Pána.
 A můžeme právem doufat, že s milostí Boží tato společná služba nás navzájem
 sblíží." Katolické laiky zvaly, aby spolupracovali jako živé údy tajem-
 ného těla Kristova na růstu Církve a na jejím neustálém posvěcování.
 "Jste povoláni učinit církev přítomnou a činnou v prostředí a okolnosti
 v nichž jen vaším prostřednictvím církev může být solí země."

Návrat do sv. Obrázku
 sv. Otec opustil Fatimu. K letišti jel přes památný klášter Battagli. Cestou už potkával početné skupiny poutníků, kteří se vracejí do svých domovů. Ještě poslední požehnání dal těm, kteří ho nikdy nebyli viděli, kdyby on nepřišel mezi ně.

10/28 *fotka* stál znovu na letišti Mont Real, aby se rozloučil s Portugalskem: Naposled se obrázel v duchu k P. Marii s prosbou, aby svou přímluvou prová-zela obnovu pokoncilové církve a aby světu vyprosila mír. Zdravil portu-galské biskupy i kněze i věřící; autoritám děkoval, že mu umožnily tuto

jde + 10/28 *pozdrav m. kněží - Balogh*

13-5

krátkou pouť. P. Maria Fatimská ať je s vámi, ať vás chrání a ať vám žehná -
se letadlo zvedlo směrem k Římu. *Kterým je* *letadlo* *- tímže letadlo vyletělo*
lidi

po pohřbu Řím přivítal svému vznešenému poutníkovi královské přivítání. Tisíce
pohřbu zaplnily náměstí sv. Petra. Špalírem pochodní *jezd* auto se sv. Otcem.
k vatikánu. Sv. Otec nám nese pozdrav od P. Marie a opakuje její výzvu
k modlitbě a k pokání.

Svatá stolice a Středoafričká republika navázaly diplomatické styky.
Svatá stolice bude mít v hl. městě Bangui apoštolskou nunciaturu a Středoafričká republika při Vatikánu své velvyslanectví. Při Sv. stolici má zastoupení 59 států.

Nový generálním představeným františkánů byl zvolen P. Konstantin Koser, rodem z Brazílie, který zastával úřad *generál* *rady* kapitulního vikáře (poslední měsíce); předcházející generální představený P. Šepinko byl jmenán apoštolským delegátem v Palestině. P. Koser je 115. nástupcem sv. Františka. Byl zvolen na 117. kapitule *v Assisi*; kapitule je přítomno 95 delegátů provincií, 40 odborníků a generální definitorii. U kolem této gen.kapituly je též učiněno františkánskou regulu podle požadavků II. vat. sněmu.

Francouzský episkopát začne v úterý své mimořádné valné zasedání v Paříži. Budou na něm formulovány návrhy francouzských biskupů pro podzimní biskupský snod a zvolení naň 4 zástupci franc. bisk. konference. — *byl* *zde* *zde* *místo* *zde* *zde* *zde* *zde* Nový prefekt kongr. koncilu býv. lyonský arc. kard. Villot se v sobotu ujal svého úřadu.

Rovněž v sobotu se vrátil do Říma generál řádu jezuitů P. Petr Arrupe ze své ~~na~~ návštěvy jezuitských domů na Allašce, v Kanadě a v USA. P. Arrupe odjel z Říma 21. dubna.

V soul. arl. W. Beckus al. r. libauenské měs. prav. L.

Jeika Farida Dahdalu. — Je. arl. měs. Ma. M.
bez mohou první turisté z ČSR. k. On ji někdy dřívku poznal,
české, a my-mozem - mohli k tomu mohli a n' mohli.

Jeho pouť do Fatimy je výraz touhy uctít Pannu Marii, důvěry v její lásku k církvi a k papeži, výraz víry v její mocnou přímluvu u svého Syna; chce se oonečně připojit k oslavám 50.výročí prvního z fatimských zjevení a 25. výročí zasvěcení světa Neposkvrněnému srdci Mariinu. Zdraví všechny zde při tomté, poutníky jako on, za ně obětuje tuto mši svatou; cíjce se modlit i za křesťany, bratry ve křtu vzpomínka je projev naděje, že jednou ~~sadě~~ mezi námi dojde k plnému spojenství v jednotě, a jkou si přál Kristus. Modlí se konečně za celý svět, za všechny jeho národy a jejich vládce.

Dva jsou hlavní úmylsy jeho pouti:modlit se za církev a za mír ve světě. Za církev, za její vnitřní klid, aby energie, které probudil koncil, aby sebeuvědomění věřících, spolupráce s apoštolařem církve postupovaly správným směrem, aby obnova se uchovala a rostla.

Jaká škoda by to byla, kdyby svévolný, učitelským úřadem církve neschválený výklad udělal z této obnovy neklid, narušující její tradiční, základní jednotu, kdyby na místo teologie pravých velkých učitelů postavil nové partikulární ideologie, které normě víry chtejí odejmout vše, co moderní myšlení nechápe a co se mu nelibí; kdyby změnil apoštolskou starostlivost výkupné lásky ustoupení negativním formám peofánní mentality a světských mravů. Jaké zklamání by způsobilo naše úsilí přiblížit se druhým, kdybychom svým křesťanským bratřím, dosud od nás oddělených, a lidem, kteří nesdílejí naši víru v její pravosti a původní kráse, nedovedli poskytnout dědictví pravdy a lásky, jichž je církev opatřovatelka a rozdělovatelka?

Chceme se modlit k Marii o církev živou, církev pravou, církev jednotnou, církev svatou. Spolu s vámi se chceme modlit, aby naděje a energie, které sněm probudil, dály uchránit v hojném míře plody Ducha svatého, jehož svátek Letnic církev zítra slaví a od něhož páchá zákon pravý křesťanský život. Chceme se modlit, aby víra v Boha a úcta k němu měly ve světě stále první místo; jeho zákon aby řídil svědomí a život moderního člověka. Víra v Boha je nejvyšší světlo lidstva; toto světlo nejen že nesmí zhasnout v srdci lidí, ale musí se oživit podněty, které mu přicházejí z vědy a pokroku.

Tato myšlenka, kterou je nyní prodchnuta naše modlitba, vedě naši vzpomínku na ony země, v nichž náboženská svoboda je prakticky potlačena a v nichž popření Boha šíří všude, jako by toto popření Boha ~~ne~~ představovalo pravdu nové doby a oavobození národů; avšak není tomu tak. Modlíme se za ony země;

modlíme se za všechny věřící bratry v oněch zemích, aby vnitřní Boží síla jim byla oporou a aby jim byla dopřána pravá občanská svoboda.

Druhý úm sl naší pouti je svět, mír ve světě.

5

Víte, že Církev ~~na~~ koncilu si plně uvědomila svůj úkol vůči světu, milovat ho a sloužit mu. Víte že svět prodělává velkou přeměnu vlivem svého úžasného pokroku a podivuhodného ve vědění ~~že~~ a protože se zmocnuje bohatství skrytých v zemi i ve vesmíru. Ale víte též a vidíte to, že svět není šťastný, protože nemá klid; a první příčinou tohoto jeho neklidu je těžkost dosáhnout svornosti, těžkost dosáhnout míru. Vše jako by pudilo svět k bratrství a k jednotě; a naproti tomu v lůně lidstva propukají stále neustálé strašné konflikty. Dvě okolnosti činí zvláště vážnou tyto dějinné okamžiky lidstva; lidé mají nadbytek strašných smrtících zbraní; lidé ale po stránce mravní nejsou tak pokročili jako na poli vědeckém a technickém. A co víc, velká část lidstva trpí nedostatek a hlad, kdežto se v ní probudilo zneklidňující vědomí jejich potřeb a blahobytu druhých. Svět je tedy v nebezpečí. A proto jsem přišel sem, k nohám Královny míru, abych ji prosil jako o dar o mír, který jen Bůh může dát.

Ano, mír je dar Boží, předpokládá jeho zákrok, nanejvýš dobrý, milosrdný a tajemný. Mír není ale vždy dar zázračný; tento dar koná své divy v hloubi srdcí lidí; tento dar žádá svobodné přijetí a svobodnou spoluúpráci. Když jsme ~~na~~ tedy pronesli svou modlitbu k nebi, obracíme se s prosbou i k lidem tohoto světa: Lidé, hleďte být hodnými božího daru míru. Buďte lidmi! Buďte dobrí, moudří, otevření úvaze o dobru celého lidstva. Lidé, buďte velkomyslní! Ukažte, že dovedete vidět svou prestyž a svůj zájem ne v rozporu, ale v souhlase s prestyží a zájmem druhých! Lidé, odložte ~~myšlenky~~ plány na ničení a smrt, na revoluce a utlačování druhých; myslete na to, jak potěšit všechny a jak solidárně spolupracovat! Myslete na vážnost a velikost této chvíle, která může být rozhodující pro dějiny nynější i budoucí generace; začněte se zblížovat druhým s myšlenkami na to, jak budovat nový svět. Lidé, prostřednictvím pokorného a chvějícího se našeho hlasu slyšte mocnou ozvěnu Kristova slova: Blažení tiší, protože oni dostanou za úděl zemi. Blažení pokojní, protože se jim bude říkat Boží děti"!

*k tomuto
dnešnímu
mlademu
povzbuzení*

Bratři a synové a dcery, vidíte, jak obraz světa a jeho osudu je nesmírně dramatický. Tento obraz ohaluje před našimi zraky Panna Maria; díváme se naň s očima ustrašenýma, ale plnými důvěry. Slibujeme zde, že ~~v sebe uchováme~~ tento obraz, podle napomenutí, jež nám dala Panna Maria. Napomenutí k modlitbě a pokání. Nej Bůh, aby tento světový obraz už nikdy nemusel zaznamenat boje, tragedie a katastrofy, ale vítězství lásky a vítězství míru.

Draží přátelé, dnes je slavný Hod Boží svatodušní, památka seslání Ducha svatého na apoštoly, narozeniny Kristovy Církve. - Čtení ze skutků apoštola nám připomíná historickou událost, která se stala padesátého dne po Kristově zmrtvýchstání, o židovských svátcích letnic ve večeřadle na hoře Sion v Jeruzalémě. Když byli všichni učedníci pohromadě, najednou ozval se z nebe hukot, jako když se přižene silný vítr, a naplnil celý ten dům... A ukázaly se jim jazyky jako ohnivé, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch svatý vnukal slova/Sk.2,1.../ Evangelium přináší úryvek z řeči Krista Pána na rozloučenou, jak nám ji zaznamenal svatý Jan. Kristus Pán slibuje apoštolům Ducha svatého: Těšitel pak, Duch svatý, kterého Otec pošle v mé jméně, ten Vás poučí o všem ostatním a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. On také způsobí, že v duších věřících spolu s ním bude přebývat i Otec a Syn, celá nejsvětější trojice. - Žalm 67, z něhož je uvedeno několik veršů v introitu mešním a ve zpěvu k obětování nás upozorňuje na hlubší spojitosti mezi židovskou slavností letnic a křesťanskými letnicemi, které jsou naplněním Starého zákona a začátkem Zákona nového. V žalmu se totiž líčí slavnostní průvod vyvoleného národa od hory Sinai, kde bylo dáno Izraelovi deset prav, kde s Izraelem uzavřel Hospodin svatou úmluvu, až do Jeruzalema do Hospodinova chrámu na Sionu, na němž spočinula Boží sláva. - Židovské letnice byly původně svátky ukončení žní - děkovná slavnost dožinek, jako velikonoce byly svátky začátku žní, kdy Izraelité obětovali Hospodinu první snopky. Brzy oba svátky dostaly hlubší duchovní význam: velikonoce byly svátky vykoupení vyvoleného národa z egypského otroctví. Letnice byly památkou na úmluvu Hospodina s vyvoleným lidem pod horou Sinai. Tato úmluva zůstává platná přes všechny nevěrnosti židovského národa. V Kristu dosáhly oba starozákonné svátky naplnění: On se obětoval na kříži jako pravý výkupní beránek celého lidstva a ve své krvi zpečetil novou úmluvu lidstva s Bohem. Zasloužil všem lidem odpustění hříchů a dary Ducha svatého. Stal se duchem oživujícím, jak říká svatý Pavel. Z jeho otevřeného Boku se zrodila na kříži Církev. - Ale tato Církev potřebovala oživujícího Ducha. Kristus

musel vsát z mrtvých, vstoupit na nebesa, utvrdit apoštoly ve víře, že jeho království není z tohoto světa; on jim dal poslání - jděte - jako mě poslal Otec i já posílám vás... Ale tito slabí bázliví lidé nebyli schopni vykonat tento rozkaz. Jako první člověk - Adam - vytvořený z prachu země - začal opravdu žít, teprve, když mu H ospodin vdechl dech života, tak i Kristova Církev. Kristus vytvořil její viditelné tělo z prachu země, když kolem sebe shromáždil první učedníky, ale o letnicích zavanul Duch, který toto tělo naplnil životem. Katolická církev se skládá z lidí, ze slabých lidí. Je v tomto světě příliš hluboce zakotvena. A proto na ní v jejích dějinách můžeme vidět všechny lidské slabosti: Na všech jejích údech i na viditelné hlavě - papeži. Petr - první papež byl člověk zlatého srdce, odvážný a milující, ale slabý a chybující. A tak můžeme projít celými dějinami církve. Je snadné vybrat z církevních dějin, jež obsahují 19 století, dlouho řadu pohoršlivých skandálů a slabostí. Ale kdo by se tomu divil? Bůh neudělal Církev z andělů nýbrž z lidí zatížených dědictvím hříchu. Církev je lidská, příliš lidská. Ale není jenom lidská. Ona má v sobě božský princip. A to je právě Duch svatý, kterého jí zasloužil Kristus a podle svého zaslíbení poslal od Otce. Církev není organizace - jako jiné sebe-dokonalejší organizace - ona je živý organismus, který ožívuje Duch svatý.

My vidíme účinky Ducha svatého na apoštolech, jak nám to líčí x dnešní epistles. My můžeme sledovat jeho působení v celých církevních dějinách: a právě všechny ty lidské slabosti, které jsou v církvi, ta smutná období, kdy její správa byla v nehodných rukou - dokazují nejvíce, že Církev není jen lidské dílo, nýbrž že je božská: Ona přes všechna pronásledování dovedla zachovat věrně Ježíšovo učení. Nikdy oficiálně neschválila nic, co by bylo proti Kristově pravdě, proti jeho evangeliu, vždycky zůstala věrna svému poslání. Ale jenom proto, že měla Ducha svatého, který jí učil veškeré pravdě. Toto Kristovo zaslíbení se na ni naplnovalo a naplňuje dodnes - století za stoletím.

T o nás musí všechny naplnit důvěrou, hrドostí a vděčností, zvláště dnešní den, kdy se připomínáme první sestoupení Ducha svatého na první louček Kristových učedníků. -

Ale musíme si dnes uvědomit ještě jednu věc. Církev - tajemné Kristovo tělo

to jsme my - vyvolený Boží lid - nejen biskupové a kněží - všichni věřící spojení s Kristem v jedné víře a lásce. Jsme údy jednoho těla. Každý úd má svůj úkol Každý úd se podílí na světle a síle Ducha svatého. Každý má vydávat Živé světectví - Kristově pravdě a lásce v duchu svatém! Proto dnes s celou vroucností budeme prosit s celou Církví: Přijď, ó Duchu přesvatý, sešli s nebes bohatý svého světla božský jas! Přijď ty otče nebohých, dárce darů přemnýchých, světlo srdcí, sestup v nás....Uděl všem svým věřícím v tebe důvěrujícím sedmerý dar milosti.

Pevně doufáme, jak nám to připomněl svatý Otec Pavel VI. ve své exhortaci i svým zářivým příkladem, když šel jako poutník do Fatimy, aby se modlil pokorně za Církev a svět - pevně doufáme, že spolu s námi spojí své mateřské prosby i Maria, Matka Ježíšova a Matka Církve, jako je spojila s prvními Kristovými učedníky, aby nám vyprosila Ducha svatého, aby přetvořil naše srdce a udělal z nás statečné svědky Kristovy pravdy a lásky. Amen.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ukályšte zprávy z Vatikánu a náš kv.^{nový} pořad Tři minuty u P.M. ve Fatimě

Nakonec upozornění: V pondělí večer v našem pořadu promluví ka.d.Beran, k svátku sv.Jana Nepomuckého; připadá na 16.květen, ale protože jsme ve sva zodusním týdnu, jeho liturgická oslava se kéná až příští pondělí. - Odtud: ve středu se vrátíme k pořadům na téma ^{křesť.morálky} ~~Pkoneilové aktuality~~. S otázkách které mohou zajímat především pracovníky v zdravotnictví, promluví

U P.marie v Mariazell se konala dnes dopoledne pobožnost za mír a bratrství mezi národy. Slavnou mši svatou koncelebrovali s víd.arcibiskupem kard. Köhigem arc.z Záhřebu kard. Šeper a tři kněží pocházející z Polska, ČSR a Maďarska; zastupovali biskupy svých zemí, kteří byli na slavnost pozváni, ale nemohli přijet. Kněží ^{pozdravili} ve svá řeči své krajané a se též modlili invokace ^{pro} modlitbě věřících. Slavnost byla vysílána eurovisí. Byla provedena tzv. Mariazellská mše od Josefa Haydona. Mariazell bylo po staletí slavným poutním místem národů celé střední Evropy. P-M-Mariazellská je nazývána Matkou slovanských národů.

Všechny římské deníky věnují na první stránce obširný referát cestě sv. Otce do Fatimy. Byla to pouť - sv.Otec, jak sám to výslově opakoval, chtěl vzdát svůj osobní hold P.Marii, která ve Fatimě před 50 lety promluvila prostřednictvím tří dětí k světu a zvala ^{je} k modlitbě a pokání; chtěl se u jejich nohou modlit za Církev a za svět, za mír ve světě. V kázání po eucharistii mše svaté na fatimském prostranství rozvedl tyto dva úmysly; poslal svůj pozdrav ^{věřícím} v zemích, které se netěší z plné náboženské scény, v nichž propagují ateismus; ujistil věřící, že se zde ve Fatimě za ně modlí. Vlákce národů zval, aby zanechali myšlenek a plánů nepřátele a v soulu práci a bratrství hleděli budovat nový lepší svět. Mši svatou sledovalo na prostranství více než milion věřících, mnozí z nich přišli pěšky zdaleka - novináři píší o jedné dívce, která šla 370 km; ^{do F.M.} o anach; nijak se nenechali odradit nepříznivým počasím: v pátek a sobotu bylo ve Fatimě chladno, vanul studený vítr, několikrát se i během mše svaté přehnal oblohou prudký liják. Na tribuně blízko oltáře byla Lucie, dnes 60 letá karmelitka v Coimbre, poslední ze tří omilostněných dětí. František a Hyancinta Martovi zemřeli nedlho po zjeveních. Lucii a příbuzným sv.Otec podal tělo Páně s Lucií promluvil přední svatou a po ní a dalším 50 osobám ^{byla mezi nimi ochrnutá staršenka, chromé dítě sakristán baziliky a přesident republiky} ^{Ap. hl. v Tahiti b.v.} ^{Lucia a sv. f.m.} ^{Ap. dne 20. Janu}

dvacet

M

Dne 20. Janu

Km

14-5-67

2 totéž ve Táboře mimo
komisi Evropských

Po mši vaté Pavel VI. krátce poklekl u milostné sochy P. Marie ak jejím
nohám položil jako svůj dar velký růženec. S Fatimou se rozloučil v 6 hodin večer s víc než hodinovým zpožděním.
Cestou na letiště Monte Real se zastavil v památném klášteře Batalha,
na jehož podstavci pracovali přední evropští umělci. Deset hodin trvala návštěva v Portugalsku: P. Marii Fatimské platil jeho poslední pozdrav v a prosba, aby Církev provázela v její pokonciové obnově a světu aby dala mír. P. Marie nechť je s vámi, nechť vás opatrňuje a vám žehná, byla jeho poslední slova. Na římské letiště Fiumicino přiletělo zlutozelené letadlo v 22,35 přivítal ministrský předseda Moro a kard. Traglia. O čtvrt na 12 přijela kolona aut na náměstí sv. Petra, které tonulo v září pochodní - to Řimané a tisíce cizinců, poutníků a turistů využili teplé jarní noci, aby pozdravili poutníka z Fatimy: Pavel VI. jim děkoval z okna své pracovny. "Přináším vám pozdrav P. Marie a její požehnání. Prosil jsem ji o mír. Viděl jsem tam dobrý a zbožný lid; abnen velkolepý, úžasný pohled mi ujišťuje že k míru můžeme jít jen cestou modlitby, pokory, svornosti a dobré vůle. Tímto způsobem s pomocí P. Marie i my vytvoříme křesťanskou a mírumilovnou společnost."
~~Právnická sekce~~

Sur x pm (1. května)

Náš pořad zakončíme v duchu se sv. Otcem. Dnes v poledne, dříve než se s věřícími shromážděním na náměstí sv. Petra pomodlí (velkonoční královno nebes) zval je, aby byli poslušni vnuknutí Ducha svatého, která nás mají vést cestou spravedlnosti a míru. Vrátil jsem se z Fatimy, nesu vám její požehnání, a to spočívá především v dobrých vnuknutích, která mají vést všechny nás. Dobrá vnuknutí pocházejí konec konců od Ducha svatého, jehož svátek dnes slavíme. Zvu vás proto, abyste v P. Marii uctívali Ducha svatého; ona byla od něho pocházelo její božské mateřství. Ctěme Ducha svatého v Církvi, jehož chrámem a jím prostřednictvím Duch svatý vstupuje do duší. Ctěme Ducha svatého v jednotlivých osobách, které ho přijaly, ve vás, které on povýšil ke křesťanskému životu. Aprosme P. Marii, aby nám nikdy nescházel tento nejvyšší dar, Duch svatý.

X k. w. Po vr. Táboře Kl. mimo mni. už dat. int. Křižovatky my
přesně TV mluv. zp. h. Dr. Šp. Václav řečez prohl. telekom-
unikacemi dnešní Tábor. Bylo to už 7. bř. 7. bř. TV mluv. zp. h. Dr. Šp. Václav řečez prohl.

v bř. 7.

X předloží: moř. m. v. M.

Bratří a sestry, svatý Otec Pavel VI. ve své exhortaci k padesátému výročí fatimského zjevení nám připomněl, že jsme spolu s celým světem zasvěceni neposkvrněnému Srdeci Panny Marie, Matky Církve, Matky nás všech. Zároveň nás vyzval, abychom každý obnovili toto zasvěcení a vzali je za svou osobní záležitost. - Co znamená zasvětit se Panně Marii? Totéž jako zasvětit se Kristu Pánu: Uznat její materinskou moc nad námi, podobně jako uznáváme nejvyšší moc Krista, našeho Stvořitele a Vykupitele, nad naším životem a majetkem, nad naším rozumem, vůlí i srdcem, nade vším, co jsme a máme. Musíme však přito mít stále na mysli jeden podstatný rozdíl. Ježíš jako Boh a jediný vykupitel lidí, má nad námi absolutní moc a sám od sebe. Jeho svatá Matka má podobnou moc nade všemi lidmi a nade vším, co mají, ale jen v závislosti nahém, jako jeho Matka a pomocnice v díle spásy. Tato moc je nezávislá na našem uznání a schválení: Ona je naše matka, paní a královna, i kdybychom se tisíckrát zdráhali uznat tuto skutečnost. Tím, že se dítě zřekne matky, nemůže nikdy změnit fakt, že mu dala život, že v jeho žilách koluje její krev, že první formovala jeho duši, ještě dříve než znala jeho podobu, tvář - manu. Sme svobodní a rozumní tvorové: Máme rozum a srdce. Můžeme poznat a uznat tyto nezměnitelné skutečnosti a vyvodit z nich praktické důsledky. Tyto vztahy by mohly zůstat pochovány v noci podvědomí, my jim můžeme dát plný život.

Odpověď na její lásku láskou. Něboť její moc nad námi není než materinská dobrota a láска: láска k jejímu jednorodenému božskému Synu a láска ke všem adoptivním dětem - jeho bratřím a sestrám. - Svatý Otec zasvětil všechny lidi, Mary - matku - svatou Panně Marii: Užnal slavnostně její královskou moc nad lidstvem. Prohlásil nás za její majetek a vlastnictví. zde odtiny: Ale zasvěcení je čin nejosebnější: nikdo jej nemůže vykonat za mě, donutit mě k němu. Každý musí ratifikovat a definitivně schválit toto zasvěcení. A to nejen slovy, (obnovou záslibu), nýbrž především jeho denním * a stále intensivnějším prožíváním. - Jsem tvůj a všechno mé je tvé, Paní a Matko má, Tvým chci vždycky zůstat. Vypros mi a všem mým bratřím a sestrám milost, abychom se nikdy neodloučili od tebe ani od tvého Syna.

V dnešním pořadu, drazí posluchači uslyšíte slíbenou promluvu našeho pana kardinála Josefa Berana o svatém Janu Nepomuckém. Zkončíme třemi minutami u Panny Marie ve Fatimě.

Upozorňujeme, že v úterý večer bude ~~připravě~~ ^{ne přenášet v} na přijetí svátosti biřmování a ve čtvrtek večer začneme nový seriál: Aktuální problémy lékařské etiky. Příběh je určen především pro lékaře, ošetřovatelky a kněze zpovědníky. Bude mluvit dr Josef Meránský.

Svatý Otec po svém návratu do Říma poslal děkovné telegramy apoštolskému nunciovi v Portugalsku, kardinálovi Cerejrovi s prosbou aby poděkovali všem, kdo mu umožnili pouť do Fatimy a přispěli k jejímu zdaru. Rovněž poděkoval i biskupovi v Leirii, presidentovi portugalské republiky a presidentovi letecké společnosti TAP. - Papežova pouť má stále ještě veliký ohlas. Vedle misionářů, které se sešly do Fatimy, spojili se s papežem další miliony věřících, kteří sledovali jeho pouť u televizoru na celém světě.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Bratří a sestry, svatý Otec Pavel VI. nám v neděli poukázal na těsnou souvislost mezi Duchem svatým a Mariinou velikostí a krásou. Úcta k Mariinu neposkvrněnému Srdeči. M nám odhalila Tajemství Mariiny krásy. Fatimské děti, když mluvily o paní, která se jim ukázala na Cova da Iria, nenazývaly ji jinak než Krásná Paní. O, jak byla krásná! Když žádaly Pannu Mariu, Lucii, aby jim popsala podrobněji, jaká byla opakovala jen jedno slovo: Era luz, luz, luz! Byla světlo, světlo, světlo! Nemohla tam říci výstižněji. Panna Maria je čna 'žena oděná sluncem', o které mluví Zjevení svatého Jana. Světlo Boží velebnosti proniká celou její duši a vyzařuje i z oslaveného panenského těla. Marie je plná Boha. To je Tajemství její krásy.

Když přišel do Nazareta archanděl Gabriel poslaný od Boha, pozdravil Marii: Zdrávas milostiplná! Zdrávas naplněná veškerou milostí. Teprve později v rozhovoru ji nazývá jménem, které jí dala její matka: Neboj se, Maria! Vlastní Mariino jméno je MILOSTIPLNÁ! To vyjadřuje nejdokonaluji její jedinečný charakter mezi všemi Evinými dětmi. A především naznačuje nejintimnější podstatu jejího nitra. Milostiplná je nejkratší a nejvýstižnější definice Mariina srdce, vyslovuje samu podstatu její duchovní osobnosti. - Ale jméno Maria, které jí dali rodiče podle Aronovy sestry, prorokyně Mariam, podobná se významem jménu, které jí dal Bůh. Bylo dánno mnoho výkladů toho jména. Můžeme však hledat jeho vysvětlení v prostředí egyptském, (vyskytuje se v Písmě po první až v době konce pobytu Židů v Egyptě. Podle egyptské etymologie Mariam by znamenala: Ta, která je milovaná Jahvem - Bohem milovaná! - Rođiče asi nemyslili na tento význam jména. Chceli dát svému dítěti jméno staré židovské hrdinky z dob osvobození izraelitů z egyptské poroby: Mariam, který zazpívala s Mojžíšem vítězný chvalozpěv, předzvěst to Mariina Magnifikat, - Jméno Maria naznačuje jedinečné povolání Mariino v lidstvu a doplňuje tak její první název milostiplná tím, že poukazuje na původce plnosti milosti a na jedinečný úkol Božího materství, pro který jí byla dána tato plnost milosti Ducha svatého. Budeme (ždy opakovat andělova slova (s vírou a úctou) Zdrávas, Maria, milostiplná!

Moji drazi!

Svátek sv. Jana Nepomuckého mi dává příležitost, abych k Vám promluvil opět několik slov. Tento náš světec je tolik tupen. Tak znehodnocován. A byl to přece ~~nak~~ veliký svatý! V čem vynikal ~~tento světec?~~

Jiří Plachý v životopise sv. Jana z Nepomuku uvádí, že nad místem, kde ve řece Vltavě bylo tělo umučeného Jana trpící hvězdy ukazovaly tento svatý poklad.["] Další legendy pak mluví o pěti hvězdách, a proto i obrazy a sochy ~~uváděly~~ sv. Jana Nepomuckého s pěti hvězdami kolem hlavy.

Světový symbol O Neposkvrněné čteme v Apokalypsi, že kolem hlavy její bylo 12 hvězd, jež prý značily 12 hlavních cnotí Panny Marie. Přidržme se toho výkladu a považujme oněch pět hvězd kolem hlavy sv. Jana za symbol jeho hlavních pěti cnotí.

Základem ~~všech~~ cnotí jsou tři Božské cnoty: víra, naděje a láska. Ty byly jistě i zdrojem oněch pěti cnotí sv. Jana, t. j. 1/ harmonického zladění přirozena s nadpřirozenem, 2/ Hloubky náboženského přesvědčení, 3/ Pevnosti charakteru, 4/ Síly důvěry a 5/ Životnosti lásky.

1/ Harmonické zladění přirozena s nadpřirozenem. Již několikrát jsem zdůrazňoval, že pravá svatost nevyulučuje využití i hodnot přírozených. I ty jsou darem Božím a zharmonisované s nadpřirozenem se stávají požehnanější. Sv. Jan Nepomucký vynikal důkladným vzděláním teologickým i právnickým. Na právnické fakultě pražské university dosáhl bakalaureátu církevního práva, pak přes tři roky studoval právo v Padově a vrátil se do Prahy, byl jmenován i zde doktorem práv. Těšil se velmi dobré pověsti i jako mistr v teologii. Proto si získal přízeň tehdejšího arcibiskupa Jana z Jenštejna, a ~~že~~ Jan Očko z Vlašimi, předchůdce Jenštejnův, si ho nesmírně vážil. Vydal i výslovné svědectví o cestném životě Janově v žádosti svaté stolici, aby mohl být vysvěcen na kněze. A Jan z Jenštejna několikrát v soukromých dopisech připomíval jeho horlivost náboženskou a vroucí zbožnost při oběti mše svaté, jakož i bratrské soužití s kněžími a otcovskou péčí o duše jemu svěřené.

2/ Hloubka náboženského přesvědčení. Tu dokázal zejména jako arcibiskupský notář a generální vikář. Pokud jsou zprávy zachovány bděl důsledně nad neporušeností víry a zejména také upozorňoval kazatele na nesprávnosti, kterých se v kázání dopustili. Jan z Jenštejna si proto povolal svého vikáře ku pomoci řešení otázek souvisejících s pravostí víry.

3/ Pevnost charakteru dokázal mimořádnou rozhodností v rozporech, které vznikly mezi královským vorem Václava IV a arcibiskupem Janem z

(charakteru)

Jenštejna. Osvědčil ji ve třech případech. Zikmund Huler, královský podkomoří dal proti všem zákonům tehdy platným popravit dva studenty a i kněze neoprávněně stíhal a pronásledoval, začež byl dle církevních předpisů pohnán k církevnímu soudu. Nedostavil se, a naopak, poněvadž patřil k milcům krále Václava, štval krále proti Janu Nepomuckému. Tep byl varován, aby s ohledu na krále neuplatňoval tak důsledně církevní předpisy, jež byly i státem uznávány. Podobně i v případě volby nového opata Kladrubského. Sv. Jan Nepomucký schválil kapitolou řeholníků správně zvoleného opata proti vůli krále Václava, jenž tam chtěl dosadit jednoho ze svých dvorních kaplanů. Sv. Jan hájil jen práva církevní. Ale tím zas ještě více proti sobě popudil krále. Hněv králův pak vyvrholil, když sv. Jan odmítl vyzradit mu, co jeho chot Žofie mu sdělila ve svaté zpovědi. Sv. Jan nebyl jejím pravidelným zpovědníkem, ale poněvadž byl všeobecně znám jako zkušený právník, obrátila se královna Žofie na něho, když uvažovala dát se rozvést se svým chotem, jenž svým životem porušoval manželskou věrnost. Sv. Jan dobrě chápal nebezpečí, které mu hrozilo se strany krále, štvaného jeho dvorními milci. Ale byl připraven na všecko a zůstal stát pevný v plnění toho, co považoval za právo Církve.

Jistě, že tato pevnost jeho charakteru měla oporu již v přirozené jeho charakternosti, ale byla posilována a upevňována i nadpřirozenými milostmi pomáhajícími, s nimiž sv. Jan tak účinně spolupůsobil.

4/ Tyto milosti mu pomáhaly i po jiné stránce. Jestliže uvedené první dvě cnosti se vztahovaly více na činnost rozumovou, třetí se týkala vůle a byla posilována důvěrou, silou důvěry, že Boh^u za všech okolností jistě ochrání a i ve chvílích pronásledování a trýznění nedá mu klesnout.

5/ Mnoho také v těchto okamžicích spolupůsobila i láska, a to láska jak k Bohu tak i k spolubližním, k jejich nesmrtným duším, která se tak krásně zrcadlí v celém jeho životě. Tato obojí láska byla zušlechťována i jeho láskou k Matce Boží. Barokní legendy si přibájily jeho úctu ~~vejménem~~ k Panne Marii Staroboleslavské, ke které prý putoval i bezprostředně před smrtí. Ale jeho úcta k Matce Boží měla základ už v době dětství a mládí. Na Zelené Hoře nad Nepomukem bylo poutní místo Mariánské, uváděné v souvislosti se svatým Vojtěchem a ~~mnišákem~~ cisterciáckým ~~monum~~ Nepomukem samém také klášter cisterciácký v Nepomuku samém šířil úctu k Panně Marii. Fak i sv. Jan, jenž v tomto prostředí vyrůstal, od mládí již viděl v Marii Panně vzor pro celý život, cistoty a lásky k Ježíši a za pomocí Neposkvrněné také stále se upevňoval v dokonalosti a svatosti.

Milivoj Jura

Z ohledu na ony 3 minuty Fatimského jména trochu zkrátil svoji promluvu. Je smutné, že dle proti úctě sv. Jana Nepomuckého i u nás bylo tak nespravedlivě bojováno. Světec, ode davná uctívaný jako ochránce cti a dobrého jména, je právě na své cti a dobrém jméně tupen a poškozován. Modlme se i na ten úmysl, aby i po té stránce u nás nastalo zlepšení. Vždyť svátek sv. Jana Nepomuckého v době probuzení byl celému národu mocnou vzpruhou národního uvědomění.

Nechť pomáhá ~~jejména~~ ^{Tučí} našim kněžím v jejich práci apoštolské. K tomu jim i všem věřícím dávám své otcovské požehnání. Ve jménu.....

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnešní pořad: Jak učit náboženství ty nejmenší je určen především pro rodiče. Pokračujeme v přípravě na přijetí svátosti biřmování. —

Drazí rodiče, vyložili jsme si v hlavních rysech učení Církve o Duchu svatém, o jeho působení v Církvi, a ve světě, o jeho působení v naší duši. ~~My~~^a dostáváme Ducha svatého a jeho milosti už při křtu svatém. ~~Duch svatý~~ nam pomáhá v nejrůznějších životních okolnostech, abychom si zachovali milost posvěcující; kdyby ji někdo ztratil těžkým hříchem, Duch svatý mu vrací nový nadpřirozený život ve svátosti pokání. Ale Pán Ježíš ustanovil zvláštní svátost - svátost ducha svatého - biřmování, v níž dostáváme Ducha svatého a jeho dary ve větší míře. ~~My~~^Víme ze skutků apoštolů, že apoštolové hned po seslání Ducha svatého udělovali nově pokřtěným Ducha svatého tím, že na ně vkládali ruce a modlili se nad nimi. Tak si o tom můžete přečíst v knize Skutků apoštolů v 8.kapitole a v kapitole 19. V osmé kapitole se vypravuje, jak svatý Petr a ~~V 19 knize se zmínil, že~~ Jan biřmovali v Samaři. ~~svatý Pavel v Efesu, když tamní učedníci byli nefamouci a byli za pokřtění, vložil na ruce a dostali Ducha svatého,~~ Tato moc přešla od apoštolů na jejich nástupce - právoplatně posvácené biskupy. Se svolením svatého Otce mohou však ve výjimečných případech udělovat biřmování i kněží: tak to často bývá v misijních zemích, kde nemají biskupa. Tak může každý farář v případě, že někdo z jeho farníku těžce onemocní, ~~který dosud nebyl biřmován a není možno zavolat biskupa, právně udělit svátost biřmování.~~ V československých diecézích dal svatý Otec už před lety tuto pravomoc ordinářům v diecézích, i když nejsou biskupy, a jejich děkanům nebo vikářům. Už z těchto mimořádných pravomoci vidíme, že Církev si přeje, aby všichni pokřtění ~~navštívili~~ přijali ~~Ducha svatého~~, a chce ~~žít~~ to usnadnit. ~~P~~řijetí této svátosti má tím větší význam, když žijeme v prostředí, kde je naše víra v nebezpečí, aneb, kde vyznání víry ~~věří~~ Budeme ~~žít~~ a život podle ní, vyžadují odvahu a osobní oběti. ~~Musíme~~ proto ~~že~~ vděční svatému Otci a využijeme nejbližší příležitosti, abychom přijali tuto velikou svátost. Je to veliká svátost, poněvadž nám dává Ducha

svatého a jeho dary. ~~N~~ Viděli jsme, kdo je Důch svatý: třetí božská osoba, který do naší duše přivádí i Otce a Syna, celou nejsvětější Trojici, dělá z nás živý Boží chrám a připodobňuje naši duši Kristu Pánu ještě dokončí ~~se stále~~ než ~~to udělal~~ ve křtu. Abychom hodně přijali svátost biřmování, ~~N~~ musíme být v posvěcující milosti, to je nesmíme mít na duši žádný těžký hřich. Proto, kdo by si byl vědom nějakého těžkého hřachu, musí se dříve vyzpovídat a přijmout svátost pokání. V biřmování duch svatý rozmnožuje ~~milost posvěcující~~, naplnuje ji zvláštními dary duchovními a dává biřmovanému nárok na zvláštní ~~milost~~ ^{pravice}, aby ~~on~~ podle víry žil, statečně ji vyznával a hájil proti nepřatelům spásy. Tito nepřatelé mohou být zevnější / špatní přátele, špatná kniha, špatný film anebo vnitřní/různá pokušení, která vznikají z našich špatných náklonností : na příklad ze zbabělosti, zlosti, nezřízené touhy po požitku atd. Za všemi těmi pokušeniami zevnějšími i vnitřními stojí odvěký pokušitel a nepřítel lidí - čábel, zlý duch. - Důch svatý dobrými vnuknutími - přímo nebo nepřímo - nás upozorňuje na nebezpečí, dává nám vnitřní sílu, upevňuje nás ve věrnosti. ~~N~~ Svátost biřmování je doplněním křtu, pomáhá nám plnit křestní slib. Dělá z nás celého křesťana. Ale být celým křesťanem to neznamená jenom ~~N~~ sám zůstat hodným. Křtem jsme byli vštípeni na živý kmen Církve, každý z nás se stal živou buňkou v organismu tajemného Kristova těla. Jsme zapojeni do živého organismu; nestaci ~~na~~ přijímat živou mízu, musíme ji dávat dál. Pomoct k růstu těla Církve: každý ve svém prostředí a okolí podle věku a možností. Prvním působištěm pro každého z nás je naše rodina. Tam se všichni mají snažit, aby jeden druhému pomáhal, ~~a~~ všichni žili v opravdové lásce. Druhé působiště jsou naši komarádi, škola, zábava, zaměstnání: všude, když ne jinak ~~lespoň~~ svým příkladem, musíme ukazovat ~~on~~, že to co věříme, také plníme. ~~N~~ se stydět za víru, = když by někdo tupil naše náboženství, ~~zmíval~~ se naší víře - náma povinnost je ~~faverovat~~ hájit, i kdyby nás to stalo někdy i těžké oběti. Jsou okolnosti, kdy křesťan musí mít odvahu ~~obětovat~~ a svůj život, ~~než~~ než

~~zapřít~~ svou víru. ~~Návštěva výstavy~~ Příklad takové statečné stálosti nám dává i náš svatý Jan Něpmůcký, jehož svátek se slaví v 16. května. - ~~Tí~~ svátosti biřmování -podobně jako při křtu - se do naší duše vtiskuje nezrušitelné znamení Kristova bojovníka. Vojáci nosí zevnější odznaky své hodnosti a příslušnosti k vojsku. My dostáváme duchovní znamení, které nás přidobňuje zvláštním způsobem ~~z~~ Kristu Pánu. ~~Toto~~ znamení nemůže nic porušit a smýt. Zůstane na věky. - ~~V~~ vyvolených Kristových k jejich slávě - u zavržených k jejich všechnbě, jako zrádců a přeběhlíků od Kristova vítězného vojska. Toto ~~znamení~~ duchovní znamení je zároveň jakousi legitimací, která nám dává zvláštní právo na milost a dary ducha svatého po celý náš život, kdykoliv jich budeme potřebovat. - Budeme se nyní ve svatodušní oktavě spolu s dětmi modlit o dary Ducha svatého a dám ~~e~~ dětem příležitost, aby při různých malých úkolech, které jsou přiměřené jejich věku a schopnostem, dokazovaly upřímnost a opravdovost svého náboženského přesvědčení. —

Příští úterý si ještě stručně povíme o obradech ~~užívání svátosti~~ ~~biřmování~~ a jejich významu. —

76

Zprávy z katolického světa. - Pavel VI. přijal v audienci ~~místo~~ ~~turnaje~~ ~~turnaje~~ kopané, které se účastní v Římě ~~na výročním~~ ~~závodu~~ ~~u kopané~~ pro členy hasičských sborů větších italských měst. Papež v promluvě poukázal na vysokou význam sportu. - Připomněl ~~jich~~ záslužnou činnost ve prospěch bližních a dodal: Pamatujte, že člověk platí tolik, na kolik se dovede obětovat pro Boha a bližního. Jeho pravá velikost se měří jeho velkomyslnosti a obětavosti. —

[Na světové montrealské výstavě byl slavnostně otevřen společný pavilon křesťanských církví. Při té příležitosti tisícidětí z chudých rodin byla dána příležitost navštívit výstavu. —

[V kyrdech skončila pouť vdov z deseti evropských zemí v celkovém počtu 5.000. V podzemní bazilice svatého Pie XI. pro ně koncelebrovalo 75 kaplánů organizační a Mönchů. Brno promluvil o místě a úkolu vdovy v Církvi ve světle II. vatikánského koncilu. —

Holandští katolíci sebrali při postní sbírce 4 miliony holandských zlatých pro pomoc rozvojovým zemím.

Pastorační úřad vídeňské diecéze začal vydávat theologickou revue na magnetofonických páskách. Bude vycházet osmkrát za rok. Celková délka registrovaných přednášek je jedna hodina. K pásmu je přiložen i tištěný text všech přednášek.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Bratří a sestry, Tajemství Mariiny krásy, jak jsme viděli, je Boží milost a Boží láska. Nejde o prchavou ličskou krásu, která se dá měřit lidskými měřítky. Kdybychom mohli sestoupit do tajemných hlubin Mariiny duše až ke dni jejího narození, a ještě hlouběji do tajemné noci jejího početí, až k samému začátku její existence - nenašli bychom nic než plnost světla. Maria byla vždy milostiplná, dítě světla, oděná božským sluncem lásky. Od samých nejprvnějších počátků její existence Boží láska se zmocnila celé její bytosti. Boží láska byla srdcem této tvorící se lidské bytosti, ještě dříve než bylo formováno její vlastní srdce.

My nazýváme tentotajemný okamžik neposkvrněné početí Panny Marie. Okamžik skrytý každému lidskému zraku. Maria byla naplněna milostí hned v prvém okamžiku své existence. Milost Boží byla pro ni prvním a trvalým prostředím, ve kterém se vyvíjel a rostl její život a působila na vytváření její osobnosti mnohem pronikavěji, než mohla činit její svatá matka, která ji nosila pod srdcem. - Moderní psychologie přičítá této první nevědomé a podvědomé periodě lidské existence nesmírný význam pro další život. Duchovní i fysický život matky v požehnaném stavu, její zaměstnání a její myšlenkový svět, jak se projevuje v názorech a jednání denního života, mívají rozhodující vliv na povahu dítěte. Někdy se na to zapomíná a matky si ani neuvědomují celou odpovědnost, jakou mají nejen za fysické nybrž i za duševní a duchovní zdraví dítěte.

Milost Boží pronikala celý Mariin život, od prvních záblesků vědomí až k plnému rozvoji osobnosti. Nestkala se se žádným odporem nebo překážkou: nebylo tam zatížení viny zděděné po minulých generacích, ani náklonnost ke zlému, ani nějaký skrytý konflikt, který by později mohl dát vznik psychickým komplexům a porušit dokonalou harmonii lidských schopností a náklonností. Mariina duše byla celá Boží. - Zamyslime-li se nad tím, uvědomíme si lépe, co znamená článek viny, který nás učí: že Panna Maria pro zásluhu spasitelovy byla ochráněna dědičné viny a jejích následků. Maria byla také vykoupena, ale mnohem dokonaleji než ostatní lidé. To vše ve zkratce připomíná název: Neposkvrněné Srdce Panny Marie.

Ravat CECO 17-5-67

..zprávy z Vatikánu a z kat.světa a nakonec náš květnový pořad Tři minuty u P.Marie ve Fatimě

Sv.Otec Pavel VI. v proslovu při dnešní generální audienci vybízel přítomné věřící k úctě k Duchu svatému.Tato úcta se má projevovat poslušnosti vůči církvi, jež je tajemným kristovým tělem. Seslání Ducha svatého, které nám připomíná liturgie tyto dny stojí u začátků Církve; je to nejstarší historická událost, nýbrž je též životní princip, je to pramen neustálého zázraku, jímž je život církve v dějinách. Cinnosti Duchá svatého v církvi a u věřících se sněm zabýval obšírně, pokračoval sv.Otec a z této vývodil dva závěry: první se týká vztahů naší duše k Duchu svatému: máme v sobě vypěstovat úctu k Duchu svatému: každý křesťan má si být vědom, že je chrámem Duchá svatého, a proto mít úctu k sobě a k svým bližním. Druhý závěr se týká našeho poměru k církvi, k společnosti viditelné, hierarchické, dogmatické, svátostné a právní. Tento náš zevnější poměr k církvi není nic cizího, zbytečného, nijak není v protikladu s vnitřním vztahem duše k Duchu svatému; církev tajemné kristovo tělo, není odlišná od církve jako zevnější společnosti. Otakar Václav

V úterý odpoledne se vrátili do Říma členové papežské mise, kteří spolu s pap.legátem kard.Da Costa Nunězem byli přítomni oslavám 50.výročí prvního zjevení P.Marie ve Fatimě. Ještě z Lisabonu kard.legát posal telegram, jímž děkuje sv.Otcí zajeho pout do Fatimy: pout zanechala všude hluboký dojem.

Sv.Otec jmenoval novým sekretářem kongr.konsistoria Itala mons.Arnošta Civardiho a sekretářem kongr. pro semináře a university dosavadního biskupa v Eichstättu v NSR mons.Josefa Schröfera. Mons.Schröffer má 64 let; biskupem v Eichstättu je od r.1948. Jmenování mons.Schröffera znamená další krok sv.Otce, aby římská kurie měla mezinárodní ráz.

italská rozhlasová a TV společnost RAI uspořádá v sobotu v 6 hodin večer koncert ke cti sv.Otce. Budou provedeny Korunovační mše od Wolfganga Amadea Mozarta a Te Deum od Verdiho. Řídí Herbert von Karajan. Koncert se koná ve velkém auditoriu Piova paláce a čistý výtěžek na výslovné přání dirigentovo bude dán na dobročinné účely pro země, které trpí hlad. Koncert můžete sledovat na vlnách vat.rozhlasu.

Ambrož K. Fr. František nezvítězil ani, aniž byl Václav
Boštěk; jenž poskytl 150 hlasů vůči protivníkovi z Brnoška.

V roce 1918 byl znáška

Mnich ~~zastávka~~ v Třebíči

Ambrož Karel Simbola

Cappellano,
(obhajedník)

Vlastník byt. pohybu Židovského v komisariátu a
Mnich o svém životě lat. církev i věnu připomí
jmenoval svou křesťan.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

17-5-67

7.5.67., římský papež + Belgie, Conway z Irské, 17. května
Rovněž a jistou oslavu konal arcibiskup Karel Absolon u dnežního 12.

Denní tisk referuje o nových projevech souhlasu s enc. Pokrok národní

Tak president republiky Guatemalské telegramem děkuje sv. Otcí za encykliku a blahopřeje mu, že správně označil nekvýznamnější ekonomické a sociální problémy, které těží lidstvo. Encyklice věnoval zmínu ve svém projevu na konferenci amerických států president republiky Peru. Také president Světové banky George Woods prohlásil, že se zájem četl encykliku, že obdivuje její duchovní a intelektuální hodnoty. Woods též vyslovil svou vďěčnost Pavlu VI., že encyklikou morálně podpořil věc rozvoje národní.

✓ Ve středu dopoledne se ujal vého úřadu nový řeckopravoslavný arc. aténský a primas Řecka Jeronymos Kotsonis. Byly přítomny nejvyšší státní autority a též zástupci patriarchů cařhradského a alexandrijského.

✓ V neděli byla konsekrována a otevřena bohoslužbám nová katedrála liverpoolská. Je postavena v moderním slohu a má zevnější formu vesmírové lodi podle návrhu architekta Fredericka Gibbarda. Při slavnostech konsekrace byl papežským legátem kard. Heenan z Westminsteru. Blízký biskup Alfons

✓ Biskup z Avellanedy v Argentině prohlásil, že prizatím nezačne stavbu nové katedrály; peněz, které má k dispozici, použije k postavení příbytků pro nejchudší obyvatelstvo. "Nemohu vynaložit miliony pesů na novou katedrálu když vím, že tolik rodin v diecézi nemají důstojný příbytek."

✓ Kard. Beran sloužil v pondělí mše svatou u hrobu papeže Jana 23. pro skupinu rakouských katolických dělníků, kteří přijeli na pouť do Říma. Dnes ve středu celebroval pro německé poutníky, rodáky z Kladské, které bylo správano pražskými arcibiskupy.

✓ Kolínský arc. kard. Frings pozval na návštěvu cařhradského pravoslavného ekumenického patriarchu Atenagoru. Patriarcha Atenagoras chystá cestu do Evropy a už ho pozvali do svých sídel též vídeňský arc. kard. König a mnichovský kard. Döpfner.

✓ Za přítomnosti kard. König byla ve Vídni otevřena výstava na téma Bible slovo Boží v čase. Byla též uspořádána výstava poštovních známk s biblickou tématikou. Současně je konán seriál konferencí o Písmu svatém. Seriál zahájil sám kard. König přednáškou: Slovo Boží v lidské mluvě.

✓ Tom myslí, můj velmi dobrý papež, když "můj" hovoří z hranic a mých těchto límech všechny a po celé Evropě a Americe mohou vzniknout v Národních, když je hlavní nejdominantní říši, státní mohou Anglie.

Bratří a sestry, viděli jsme s jakou něžností, trpělivostí i silou nekonečný Boh chránil a formoval hned od prvního okamžiku její existence Mariino neposkvrněné Srdce. Její srdce, zcela proniknuté Boží milostí je však stále jen lidské srdce. Nemyslíme tu tedy tak na tělesný orgán, nýbrž na to, co nám znázorňuje v naší hovorové řeči: na celý bohatý duševní a duchovní život člověka, který se projevuje především v rozumovém poznání a v úkonech svobodné lidské vůle. A je to právě tato podivuhodná lidská svoboda, možnost svobodně se rozhodovat: říci závažné anebo - i mužně tvrdě ne, nikdy! , co člověka dělá opravdovým králem tvorstva a přítelem samého Boha. Mariino srdce je nejdokonalejší lidské srdce. A proto i srdce dokonale svobodné. Plnost Boží milosti ani v nejmenším neomezovala Mariinu svobodu, nebrala ji schopnost moci svobodně rozhodovat a svobodně milovat. Milost tuto schopnost jeho posvětila a zdokonalila.

Podle našich obvyklých představ být svobodným znamená moci dělat, co chci. Dobré věci, ale i zlé i ošklivé věci, když se mi to líbí a působí mi to požitek. Lidé se domnívají, že jednají opravdu svobodně, když mohou vypít, co hrdlo ráčí, když se mohou vyvlekt v každé špinavé louži, která se jim namane na cestě! Jsem svobodný, proto mohu číst, co mi padne do ruky, mohu se na všechno dívat, mohu všechno poslouchat, mohu všechno zkusit, všeho užívat, tak dlouho a pokud se mi to líbí, bez ohledu na to, že snad druhý pláče, trpí, nebo si kvůli mně zoufá! - To není svoboda, nýbrž zvůle. A ve své nejvnitřnější podstatě nejhanebnější otroctví. Takové duše jsou duše otrocké. Pravá svoboda je výsada duší královských. Svobodná lidská vůle je nejvyšší schopnost člověkem základ jeho lidské důstojnosti: vytváří jeho velikost na zemi a s milostí Boží spolutvoří i jeho osud na věčnosti. Naši prarodiče prvotním hříchem ztratili Boží milost a harmonii lidských schopností, nejen pro sebe, ale i pro všechny své potomky. Lidská svobodná vůle byla vystavena nebezpečí anarchie: stala se hříčkou nejnižších vášní a příčinou nejsmutnějších lidských tragedií. Člověk povolený ke královské důstojnosti dědiců nebe stal se otrokem úhlavního nepřitele lidského rodu - Satana. - Maria bez poskvrny hříchu

prvotního počatá nikdy nepoznala toto otroctví. Mariino neposkvrněné srdce je nejdokonalejší vzor harmonie těla, ducha a srdce, srdce opravdu královské.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Bratří a sestry, v posledních dnech jsme se snažili pochopit tajemství Matiiny krásy a nahlédnout do hlubiny jejího neposkvrněného srdce. Je to opravdu královské srdce! - A co znamenalo pro Marii kralovat? - Bůh ji nazval milostiplnou, lidé jí dali jméno Mariam - Bohem milovanou. A ona sama se nazvala :Ancilla Domini - Služebnice Páně! Neboť sloužit Bohu je neautentičtější projev královského poslání člověka na této zemi. Matka toho, který přišel aby sloužil a dal svůj život za mnohé, který na sebe vzal přirozenost služebnickou a stal se jako jeden z lidí...poslušný až k smrti a k smrti na kříži, musela mu být co nejpodobnější. On byl služebníkem Hospodářovým, ona nemohla být než pokorná služebnice!

Ale nesmíme si plést Marii s nějakou moderní služkou v kapitalistickém řádu. Ona je služebnicí ve starověkém smyslu, je to služba otrokyně, která se dává na celý život a bez výhrady; vzdává se všech svých práv, vždy připravena ke každé službě a ke každé práci, bez nejménšího práva na nějakou odměnu... Jestliže taková otrocká služba prokazovaná lidem je ponižující a nedůstojná člověka, nemá v sobě nic ponižujícího, jestliže se tak dává tvor svému stvořiteli a absolutnímu Pánu. Naopak je to jediný pravdivý postoj, jaký může mít člověk vůči Bohu. Člověk celou svou podstatou a celou svou existencí je naprostě závislý na Bohu. Bez Boha nejsme hnic a nic nemůžeme. A tato závislost svobodně uznána je základ pravé lidské velikosti.

Maria byla dcera Boha. Od prvního okamžiku, když si uvědomila Boží blízkost, měla jasné poznání absolutní Boží moci a své závislosti na něm. Věděla, že celá její krása a bohatství milosti jsou jen Božím darem. Všechny opravdu veliké věci v lidských dějinách byly vykonány od pokorných lidí, napsal jeden irský spisovatel. Maria vykonala největší dílo v lidské historii: dala světu Spasitele. Proto musela být nejpokornější ze všech pokorných božích služebníků a služebnic. Velikosti jejího poslání odpovídala hloubka její pokory. Jen v jejím pokorném Srdci bylo místo pro základní kámen nové lidské existence po obecné zkáze křížku: Ježíše Krista, který přišel, aby sloužil...

RaVat CECO 19-5-67

Náš dnešní pořad začneme úvahou k svátkům svatodušním, které v liturgii slavíme celý tento týden.

Zprávy z Vatikánu: Svatý Otec přijal v soukromé audienci dirigenta Herberta von Karajana, který v sobotu večer bude řídit koncert ke cti sv.Otce. Koncert může sledovat na vlnách vat.rozhlasu od 6.hodiny.

Další audienci udělil členům smíšeňé komise církve katolické a Světové rady církví; komise zasedala tento týden v městečku Arriccia u Říma a zasedáním předsedali současně kat.biskup mons.Willebrands, sekretář sekretariátu pro jednotu křesťanů, a rev.dr.Evžen Carson Blake, gen.sekretář Světové rady církví. Bylo jednáno o užší vzájemné spolupráci, o úkolu církví na poli charitativním, v úsilí o ekonomickou spravedlnost, o rozvoj, o míru, v záležitostech mezinárodních a o ekumenickém dialogu, o němž v nejbližší době bude vydán společný dokument. Smíšená komise připravila prohlášení o projednávaných a jených otázkách společného zájmu, které bude v letech následujících studováno jak ze strany katolické tak i od Světové rady církví. Měsíčník rakouského klérku Klerusblatt vyzval všechny diecézní kněze a řeholní komunity, aby dávaly 2 až 5 % svých příjmů ve prospěch chudých národů.

Francouzská řeckokatolická mládež chystá svůj výroční sjezd na 30. června až 2.července. Sjezd bude též oslavou 40.výročí založení francouzské odbočky Jocu. 2.července bude sloužit pro účastníky, jichž se očekává na 50 000, kard.Cardijn.

V Torontu v Kanadě bude vydáván ekumenický čysopis nazvaný Ferment 67. Redakci vedou kat.kněz, a duchovní tzv. Sjednocené církve a baptistů. V redakčním kruhu zasedají zástupci 8 náboženskostí, též židů, buddhistů a mohamedánů.

Skoly řízené katolickou Církví v Nigerii navštěvují přes milion žáků a studentů; ve školách vyučuje 25 155 učitelů a profesorů. Domáci klerus v Nigerii čítá 8 biskupů a 175 kněží; ve dvou kněžských seminářích se připravuje na kněžství 256 bohoslovů.

V Bristolu ve V.Britanii plánují nejmodernější katedrálu světa, postavěnou podle posledních liturgických pokynů. Bude zasvěcena sv.Petri a Pauлу. Křestní pramen bude mít před hlavním oltářem, takže bude možné udílet křest během mše svaté. Katedrála bude ve formě šestiúhelníku; z věže bude padat světlo přímo na hlavní oltář. Pod kostelem bude parkoviště pro au-

pls ne

19/5/67

Ravat

O svatodušních svátcích křesťané slaví třetí základní událost v dějinách spásy: zrození Církve. Říkáme-li že "slavíme" o letnicích seslání Ducha Utěšitele, pak tím nemíníme jen jakési povrchní vzpomínání na dávnou minulou událost nýbrž chceme tím říci, že prožíváme celou svou duší, a obnovujeme ve svém srdci a zpětovnoujeme ve svém životě totéž tajemství Ducha, totéž tajemství Boží milosti a totéž tajemství Kristovy Církve. Křesťan ví o minulosti a dějinných kořenech své víry. Není však zajatcem toho, co se událo, nýbrž spolutvoří přítomnost a připravuje Boží dnešek i zítřek. Tři stěžejní události na nichž spočívá křesťanství: narození Ježíše Krista, jeho smrt na Kříži a Vznesení, a seslání Ducha svatého o letnicích; ^{na křížovatce} ^{bychom mohli} přirovnat třem pramenům, které v daném dějinném okamžiku, když se naplnily časy, vytryskly na povrch tohoto našeho světa a které nevyšly, nýbrž zavlažují svou životodárnou vodou naši přítomnost a naši budoucnost.

Co se vlastně událo o prvních letnicích v Jerusalémě? Lukáš, spisovatel třetího evangelia a Skutků apoštolských líčí letnické události takto: "Když přišel den letnic, byli všichni pohromadě na jednom místě. Tu povstal náhle z nebe hukot, jako když táhne silný vítr a naplnil celý dům. Ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky. Rozdělily se tak, že se posadil každému z nich jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a počali mluvit různými jazyky." Tato zvláštní a mimořádná událost nezůstala bez povšimnutí mezi obyvatelstvem a mezi početnými poutníky, kteří přišli ze z různých krajů a cizích zemí do Jerusaléma oslavit židovské letnice.

19/5/67

Petr, hlava apoštolského sboru a náměstek Kristův, neohroženě předstoupil před velké množství mužů a žen, kteří se shlukli kolem domu, kde byla shromážděna první křesťanská obec. Jeho slova otřásala a pohnula posluchači: "Čiňte pokání a každý z vás se dej pokřtiti ve jménu Ježiše Krista na odpustění ~~mých~~ svých hřichů, a dostanete dar Ducha svatého".

V téměř neznámém koutě tehdejší římské říše, na periferii řecké civilizace početně nepatrná skupina prostých mužů a žen, rybářů a dělníků vstupuje do dějin lidstva jako Církve, jako nositelka Kristova evangelia a vykoupení a milosti. Navenek se jeví jako malé a nenápadné hořčičné zrnko, které však skrývá v sobě úžasnou životní sílu a moc; samého Boha.

Zázrak, který se udál o prvních letnicích viditelným a slyšitelným způsobem v první křesťanské obci, se nesčíslněkrát obnovil a zvou se neustále obnovuje během staletí. Vzpomeňte si na obrácení vášnivého horňáta za židovský zákon Šavla, který z pronásledovatele Kristovy Církve se stává jejím služebníkem ^{apostolem Pavlem} a neúnavným misionářem křesťanství v Malé Asii, Řecku, Makedónii, v Římě. Vzpomeňte si na svatého Augustina, který z rozháralého a neklidného pohana se stal ~~míkunek~~ pod vlivem milosti Ducha svatého mohutným piliřem a svatým biskupem Církve. Vzpomeňte na nesčetné konverzity našich dnů. I v jejích duši se ~~udál~~ znovu zázrak Letnic: jejich srdce ~~býlo~~ proměněno v témže tajemství ~~kekmix~~ Ducha Utěšitele.

Letnice nikdy nekončí; obnovují se i dnes a i v našich zemích a v našich duších. Mnoho moderních lidí, vnitřně trpících úzkosti a osamocením, hledá očet Boha a tpuží po opravdivém křesťanském společenství lásky a bratrství. I v tomto bolestném hledání a v nevyjasněné živelné touze raněných duší po naplňení a ~~guyslu~~ života, po spásce a vykoupení je přítomna milost a jdou lidskými osudy - křesťanské Letnice.

Bratří a sestry, neposkvrněné Mariino srdce bylo pokorou pevně zatkveno v Bohu. Pokora zajišťovala rovnováhu a harmonii Mariina vnitřního růstu, byla jí zdrojem odvahy. Když šlo o vyplnění Boží vůle, neznala strachu, váhání nebo nejistoty. Její vůle byla zcela sjedocena s vůlí nebeského Otce a tak se podílela na neomylnosti a všeomohoucnosti jeho prozřetelnosti. - Malí lidé, jejichž zájmy se tčí jen kolem jejich vlastního malíčkovského já, žijí ve stálých obavách o svůj majetek, o své zdraví, o svou slávu. Většinu energie a času proplytlavají v honbě za osobními úspěchy. Maria neznala tohoto neklidného shonu, který viděla všude kolem sebe: v jeruzalemské společnosti vedoucích tříd i ve vesnickém prostředí nazaretském. Její srdce bylo zaměřeno k jedinému položku života - k Bohu. To byl důvod její adorace a bezvýhradné služby. Ale Bůh není jen Pán a Stvořitel. On je Otec, láska, dobrota, milosrdenství. Četba Písma a rozjímání prohlubovaly v Marii poznání Boží nekonečné lásky a budily v ní ohlas dětinné vděčnosti. Co cítila, když na příklad četla slova Jeremiáše... 'Svůj zákon vložím do jejich nitra a napišu jej do jejich srdcí a budu jejich Bohem a budou mým národem...?' - Bůh, když zjevil ta slova prorokovi, myslil jistě na srdce Mariino, ve kterém nesla naději nového svatého Izraele, z něhož skrze jejího jednorozenceho syna se měla rozlit milost do celého lidstva. V jejím synu se měli sjednotit všichni, kteří byli blízko i daleko, pohani i Židé, obřezaní i neobřezaní, otroci i svobodní.

Kdo by mohl vypovědět hloubku a něžnost lásky Srdce Panny Marie k svému Bohu? Ani ta nejideálnější láska manželská, která i v nejitomnějším vzájemném darování nutně narazí na neproniknutelnou zed dvou individualit odsouzených k samotě, nám nemůže dát představu toho duchovního oblažujícího spojení Srdce Mariina a Srdce Božího. Výrazem této bezvýhradné a oblažující lásky k Bohu je Mariino neposkvrněné panenství. Zrozená nevdaná a panna je starostlivá o věci Páně, aby byla svatá na těle i na duši.

Panenské srdce je nerozdělené: celé náleží Bohu. Panenská čistota může kvést jen v ovzduší pokory a lásky. Maria je Panou duší, tělem, celou bytostí. Jako jediná je milostiplná, tak jediná je v nejvlastnějším smyslu Panna: Panna Maria, jak ji s uctou vzýváme se všemi národy světa.

Dnesí přátelé, dnešní vysílání - po přehledu zpráv z katolického světa - věnujeme cele křesťanskému učení o Panně Marii. -

V sobotu večer se zúčastnil svatý Otec Pavel VI. ve velkém auditoriu Pia XII. na via della Conciliazione koncertu, který k jeho poctě pořádala italská rozhlasová a televizní společnost RAI. Byla provedena korunovační mše svatá a Te Deum Giuseppe Verdiho. Koncert dirigoval Herbert von Karajan. Svůj honorář věnoval ~~zobrožinným~~ Mozartova dílům, která bojují proti hladu ve světě. Koncertu se zúčastnila ~~zobrožinným~~ kardinálů. Mezi nimi i nás pan kardinál Josef Beran. Koncert vysílala italská televise i vatikánský rozhlas a tak možná někteří z vás jej sledovali u svých přijímačů. —

Lisabonský patriarcha kardinál Manuel Cerejeira jménem všech portugalských biskupů poslal svatému Otci děkovný telegram a sdělil mu, že biskupové rozhodli, že pošlou do Říma zvláštní delegaci, aby poděkovali osobně svatému Otci a organisiují velkou národní pouť ke hrobě sv. Petra do Říma.

Pavel VI. přijal v pátek smíšenou komisi odborníků církve katolické a světové rady církví, která skončila páté studijní zasedání v Aricci u Říma.

Komise vydala společné prohlášení. Praví se v něm: Pracovní skupina doporučuje jak Církvi katolické tak světové radě církví aby pokračovaly v spolupráci. Byla prodiskutována řada otázek, jak by se mohla tato spolupráce zvýšit a hledaly se i nové prostředky k tomu. Zvláštní pozornost věnovali ekumenickému dialogu. O tom bude uveřejněn zvláštní dokument.

Zvláště bylo jednáno o povinnosti církví spolupracovat na poli charity, hospodářské spravedlnosti, rozvoje a světového míru. Za tím účelem už světová rada církví na zvláštním shromáždění studovala poměr církve ke společnosti se ~~mezinárodní~~ zřetelem k mezinárodní a sociální spravedlnosti a křesťanské církve ustanovila zvláštní papežskou komisi Spravedlnost a mír. Na tomto poli se budou konat společné rady odborníků obou stran. — Bylo dosaženo dohody anebo sblížení názorů v řadě důležitých otázek jako jsou smíření manželství, proselytismus, oboustranné rozhovory mezi různými církvemi, práce žen a lékařská činnost. Pracovní skupina připravila obsáhlou úřední

zprávu, která bude uveřejněna po schválení katolických autorit a ústředního komitátu Světové rady církví, který se sejde v srpnu v Herakleion na Krétě. - Nové zasedání smíšené komise ~~se bude~~ konat začátkem prosince tohoto roku.

V sobotu generální kapitula bosých karmelitánů zvolila nového řádového generála Otce Michelangela od sv. Josefa, rektora papežského misijního semináře v Alwayi v Indii, ve státě Kerala. Řádová kapitola se koná v koleji sv. Pankráce v Římě. Je přítomno 91 kapitulářů z 30 řádových provincií a misií. X

Generál kapucínského řádu sv. Františka Pater Klementin da Vlissinger odejel na visitaci severoamerických a kanadských řádových provincií. Ve spojených státech a v Kanadě mají kapucíni na 100 domů a 1679 členů řádu. Celkem má řád 15.710 členů a z toho přes 12 tisíc kněží a kleriků ; jsou rozdeleni do 52 provincií a mají celkem 1261 domů:konventů, hospiců a residencí.

V Paříži se koná výstava v sídle katolické charity o díle abbé Stocka vězeňských a kaplanů . Abbé Stock je ve Francii známý svou mimořádnou náboženskou a charitativní činností u politických vězňů za německé okupace za II. světové války. Po skončení války byl abbé Stock jeden z prvních apoštoli francouzskoněmeckého smíření.

Ve Vídni skončil 21. sjezd sdružení rakouských katolických učitelů, studovali především dokument II. vatikánského koncilu o výchově. O koncilovém dekrétu promluvil vídeňský arcibiskup koadjutor mons. Jáchym a zdůraznil jeho universální a realistický ráz pro křesťanskou výchovu mládeže v dnešní pluralistické společnosti.

ústav pro studium
totalitních režimů

RaVat:CECO- 20.5.67/sobota/

/3

Vážení posluchači, první sobotu v měsíci květnu jsme tu nechali zaznít hlas jednoho z vás o pravé pobožnosti k Matce Boží, dnes dáme slovo ~~duši~~
jinému ~~hájivým~~ spolubratrovi, který už dlouhá léta nemůže kázat. Po návratu z Dachau jako projev vděčnosti Panně Marii vydal malou knížku s výmluvným nápisem: Matko neopouštěj nás. Přečteme vám několik úryvků z poslední kapitolky jeho spisu: Maria - Srdce Církve a položíme to jako duchovní kytičku na Mariin květnový oltář za všechny ostatní, kteří by rádi mluvili o Marii a nemohou. —

Středem naší spásy je Kristus. Cesta k tomuto středu je podle slov Pavlových vrůst v Krista, být včleněn v Krista, srůst s Kristem, vytvořit s ním takřka jednu bytost, vstoupit s ním v živou jednotu. Jaké je v obraze o tajemném těle Kristově, kde on je hlavou a my údy, místo pro Marii Pannu prostředníci všech milostí a naši duchovní matku? V tajemném, mystickém těle Kristově, jak jinak nazýváme Církev, je Maria Panna - Srdcem.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

51.4
48
40 12

RaVat CECO 21-5-67

Uváděl ve vedení akademické formy jehož se na konci dne
členem Rady pro Kulturu svatý Petr a Tadeáš odkládají
..zprávy z Vatikánu a závěrem náš květnový pořad Tři minuty u P.M. ve F.

Dnes V poledne před modlitbou Anděl Páně Pavel VI. zval vřící, aby ji obětovali za mír ve světě: "Myšlenka, která ovládá naši mysl (při této sváteční modlitbě) je vzpomínka na válku na Dálném Výchově a pak nebezpečí dalších bojů v blízkém východě a rostoucí nebezpečí a rozpory všeho druhu. Mír trpí dokonce i z manifestací, které zdá se chtějí za mír manifestovat. Mysl lidí se od sebe více vzdaluje a staví se nepřátelsky proti sobě. Tím více musíme žádat klid a mír důvěru. Modlitba (končila sv. Otec,) představuje novou sílu a budeme proto modlit s klidem a důvěrou.

V sobotu večer Pavel VI. byl přítomen koncertu, který (každoročně) Italská rozhlasová a TV společnost pořádá ke cti papeže (už od dob Pia XII.) Dirigoval Herbert von Karajan. Po skončení koncertu, Pavel VI. blahopřál dirigentovi, sólistům i ostatním účinkujícím k vynikajícímu výkonu; poděkoval též nejvyšším představitelům společnosti. Bylo přítomno asi 10 kardinálů mezi nimi náš kard. Beran, Cestou zpět z koncertu do Vatikánu sv. Otec jen do kliniky Villa Stuart na Monte Mario, aby navštívil mons. Petra Sigismondiho, sekretáře kongr. šíření víry, který je vážně nemocen.

Sv. Otec se na svátek Božího těla zúčastní eucharistického slavnosti rímské diecéze. Slavnost se letos bude konat ve farnosti zasvěcené sv. Janu Bosku v předměstské čtvrti Cinecitta, vyrostlé po 2. světové válce. Kostel byl posvěcen r. 1957. Na oltáři na náměstí před kostelem Pavel VI. bude sloužit mše svatou obklopen kněžími a věřícími rímské diecéze.

Uplynulý týden ve Vatikánu byl bez mimořádných zevnějších událostí. Může říci, že by v dozvucích pouti sv. Otce do Fatimy. Také mons. Vallainc vedoucí tiskového sálu při Svaté stolici, při své konferenci v pátek pouti věnoval ještě pozornost: proti různým kritikám pouti znova zdůraznil její náboženský ráz; ostatně sám sv. Otec to několikrát výslově prohlásil: v telegramu italskému presidentovi Saragatovi, v řeči k portugalskému presidentu Thomasovi, v kázání při mši svaté na fatimském prostranství, v řeči k dilo, atickému sboru, při odjeedu z Portugalska a při příjezdu do Říma. Pohybovat tedy o náboženském rázu pouti znamená nevěřit Pavlu VI., ano znamená to dopustit se vůči němu urážky. Sv. Otec se zastává dokonce i francouzský Le Monde ve svém úterním čísle a vyvrací oprávněnost námitek proti pouti. Poutě do Fatimy p. tří do jedné řady s cestami do Svaté země, do Indie a na Vané zasedáno SN- to byla gesta optimismu

(A. 3. a)

Paul VI. měl upřít když odkázal J. M.

ale i mohlo byt jiné mýšlenky a

je mi věrno,

5

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Ústav pro studium totalitních režimů je nezávislou organizací, která se věnuje výzkumu a propagaci vědeckých poznatků o dějinách komunistického režimu v Česku a na Slovensku. Ústav je financován z fondů soukromých darovatelů a neziskových organizací. Jejím cílem je poskytovat vzdělání a informace o dějinách komunistického režimu, podporovat výzkum a vydávat odbornou literaturu a publikace. Ústav také uspořádává vzdělávací programy, konference a semináře pro širokou veřejnost.

Ústav pro studium totalitních režimů je nezávislou organizací, která se věnuje výzkumu a propagaci vědeckých poznatků o dějinách komunistického režimu v Česku a na Slovensku. Jejím cílem je poskytovat vzdělání a informace o dějinách komunistického režimu, podporovat výzkum a vydávat odbornou literaturu a publikace. Ústav také uspořádává vzdělávací programy, konference a semináře pro širokou veřejnost.

Ústav pro studium totalitních režimů je nezávislou organizací, která se věnuje výzkumu a propagaci vědeckých poznatků o dějinách komunistického režimu v Česku a na Slovensku. Jejím cílem je poskytovat vzdělání a informace o dějinách komunistického režimu, podporovat výzkum a vydávat odbornou literaturu a publikace. Ústav také uspořádává vzdělávací programy, konference a semináře pro širokou veřejnost.

Ústav pro studium totalitních režimů je nezávislou organizací, která se věnuje výzkumu a propagaci vědeckých poznatků o dějinách komunistického režimu v Česku a na Slovensku. Jejím cílem je poskytovat vzdělání a informace o dějinách komunistického režimu, podporovat výzkum a vydávat odbornou literaturu a publikace. Ústav také uspořádává vzdělávací programy, konference a semináře pro širokou veřejnost.

Ústav pro studium totalitních režimů je nezávislou organizací, která se věnuje výzkumu a propagaci vědeckých poznatků o dějinách komunistického režimu v Česku a na Slovensku. Jejím cílem je poskytovat vzdělání a informace o dějinách komunistického režimu, podporovat výzkum a vydávat odbornou literaturu a publikace. Ústav také uspořádává vzdělávací programy, konference a semináře pro širokou veřejnost.

Ústav pro studium totalitních režimů je nezávislou organizací, která se věnuje výzkumu a propagaci vědeckých poznatků o dějinách komunistického režimu v Česku a na Slovensku. Jejím cílem je poskytovat vzdělání a informace o dějinách komunistického režimu, podporovat výzkum a vydávat odbornou literaturu a publikace. Ústav také uspořádává vzdělávací programy, konference a semináře pro širokou veřejnost.

Ústav pro studium totalitních režimů je nezávislou organizací, která se věnuje výzkumu a propagaci vědeckých poznatků o dějinách komunistického režimu v Česku a na Slovensku. Jejím cílem je poskytovat vzdělání a informace o dějinách komunistického režimu, podporovat výzkum a vydávat odbornou literaturu a publikace. Ústav také uspořádává vzdělávací programy, konference a semináře pro širokou veřejnost.

Ústav pro studium totalitních režimů je nezávislou organizací, která se věnuje výzkumu a propagaci vědeckých poznatků o dějinách komunistického režimu v Česku a na Slovensku. Jejím cílem je poskytovat vzdělání a informace o dějinách komunistického režimu, podporovat výzkum a vydávat odbornou literaturu a publikace. Ústav také uspořádává vzdělávací programy, konference a semináře pro širokou veřejnost.

Ústav pro studium totalitních režimů je nezávislou organizací, která se věnuje výzkumu a propagaci vědeckých poznatků o dějinách komunistického režimu v Česku a na Slovensku. Jejím cílem je poskytovat vzdělání a informace o dějinách komunistického režimu, podporovat výzkum a vydávat odbornou literaturu a publikace. Ústav také uspořádává vzdělávací programy, konference a semináře pro širokou veřejnost.

Ústav pro studium totalitních režimů je nezávislou organizací, která se věnuje výzkumu a propagaci vědeckých poznatků o dějinách komunistického režimu v Česku a na Slovensku. Jejím cílem je poskytovat vzdělání a informace o dějinách komunistického režimu, podporovat výzkum a vydávat odbornou literaturu a publikace. Ústav také uspořádává vzdělávací programy, konference a semináře pro širokou veřejnost.

21.5.67

k pouti do Fatimy ho vedla vědomí jeho odpovědnosti vůči světu. Papež patří všem, tam jena svém místě, kde se touží po jeho přítomnosti.

Teologický rámec pouti tvořila apoštolská exhortace o úctě k P. Marii a o napodobování jejích ctností. Svou poutí nám chtěl ukázat, jak má naše úcta k P. Marii vypadat. - ~~Při svém setkání se sv. Otcem Lucie, poslední z omilostněných dětí, dnes 60letá karmelitka darovala sv. Otci malý balíček Senzycechtiví Novinari hned v tom viděli odevzdání dalšího tajemství; jak prohlásil~~

~~Guru~~ tlumočník sv. Otce brazilský jezuita P. de Almeida, Lucie odevzdala sv. Otci palu pro kalich a duchovní kytice obětin; vše co by mu chtěla říci, pravil sv. Otec k ní, ať řekne biskupovi, biskupa ať je ve všem poslušna U příležitosti své poutu Pavel VI. daroval pro katolická díla v Portugalsku obnos asi 35 000 dolarů: 2000 je určeno Fatimské svatyni a téměř po lovina ve prospěch katolických podniků v portugalských zámořských územích. Na památku pouti bude postaven ve Fatimě socha Pavla VI. Náklad bude kryt z národní sbírky.

Pražský arc. kard. Beran skoužil v pondělí mši svatou pro rakouské katolické dělníky a ve středu pro poutníky z Německa, rodéky z Kladská, které až do poslední doby bylo spravováno z Pražské arcidiecéze. Na svátek Božího těla kard Beran je pozván do Orvieta, aby vedl eucharistický průvod. V orvietské katedrále se uctívá korporál, potřísněný krví, která vytraskla z konsekrované hostie knězi Petrovi r. 1263, když sloužil mši svatou v nedaleké Bolzeně. Papež Urban IV., ^{z Prahy} dal korporál a ostáni potřísněná liturgická roucha převést do Orvieta, kde sídlil, a postavit krásnou katedrálu, jeden ze skvostů italského umění 13. a 14. století.

Příští sobotu večer kard. Beran promluví k našim posluchačům. Ve střední skončilo valné zasedání francouzského episkopátu. Biskupové zvolili své 4 zástupce pro podzimní biskupský synod a zabývali se látkou, o níž se na synodu bude mluvit. Zvláště venovali pozornost nebezpečím pro víru ze strany ateismu, otázkám týkajícím se reformy církevního zákoníku liturgické obnovy, přípravy bohoslovů a smíšených manželství.

V Assisi zasedá v těchto dnech generální kapitula řádu františkánů. Už mi ^{10 dní} nulý týden byl zvolen nový generální predstavený ^{František} Konstantin Koser. Nyní se jedná o přizpůsobení řádových pravidel podle přání II. vat. sněmu. Řád františkánů má 26 660 řeholníků, je to po jezuitech nejpočetnější řád. Je rozdělen na 85 provincií.

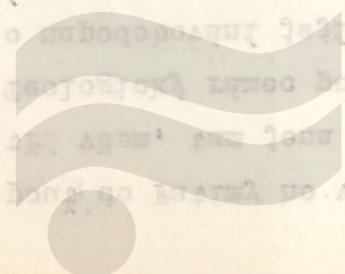
Tento řád mohl založit papež Urban VIII. r. 1264 z iniciativy R. Petru

My! První rád je. Mgr. Mgr. ře. R. Šimáček
prof. arc. a op. děkana v Řádu sv. Václava.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Bratří a sestry, v litanii loretánské vzýváme Marii jako Pannu Pannen.

Ona je pannou tělem, duší a srdcem. Okouzlující krásou její panenské čistoty přitahovala lidí a samého Boha. Bůh do její duše i dle její tváře vtiskoval stále dokonaleji vlastní pobodu, božské taky, které pak objevily v tváři jejího dítěte: Syna Mariina a Syna Božího. - Kristus blahoslovil panenství, slavila je apoštolská tradice a II. vatikánský koncil měl pro ně slova nejvyšší úcty a zdůraznil jeho význam apoštolský a sociální. A to nám chce také připomenout úcta k neposkvrněnému Mariinu Srdci.

Dnešní materialistická kultura - a v tom si je západ velmi blízký s východem - chce udělat z člověka dokonalý stroj. Proto dnes v panenství nevidí dnes ani onu obchodní hodnotu, kterou mu přiznávala pokrytecká měšťácká morálka. Ale i mezi katolíky v určitém smyslu poklesl kurs panenské čistoty. Jednostranným zdůrazňováním velikosti a svatosti křesťanského manželství se někdy došlo k nesprávným závěrům: Jakoby člověk ~~nemohl~~ dosáhnout plného rozvoje své osobnosti jen v manželství, a to i po stránce duchovní. Jinak prý život muže i ženy zůstane jen nedokonalým torsem. Kdyby to bylo pravda, tak by byl pouhým torsem i život Bohočlověka, Ježíše Krista. - Pravda je, že panenská čistota a celibát není pro každého, že vyžaduje zvláštní povolání a zvláštní milost a především psychologickou zralost a rovnováhu afektivního života. A rovněž třeba přiznat že nezdravé morální prostředí a umělé vybičovávání smyslnosti dělá dnes mladým lidem čistý život těžký.

Dočasné panenství před sňatkem, čistý život v mládí u dívek, jinochů a mladých mužů má nesmírný význam pro zdravý a štastný manželský život. Mnoho manželství tak brzo tragicky ztroskotá, že se mladí lidé naučili přemáhat, že si nedovedou nic odepřít, že každý hledá spletky jen svůj požitek: chce být milován, ale není schopen opravdu milovat druhého. Neboť opravdová láska vyžaduje umět zapomínat na sebe. Chceme-li mít zdravé rodiny, musíme dát čistotě a panenství zase celou její vnitřní cenu. Ale vedle této relativní hodnoty čistota celibát májí hodnotu absolutní, pokud se jimi člověk zasvěcuje Bohu - pro nebeské království - a aby mohl lépe sloužit lidem. Člověk - ať žena nebo muž - kteří se vzdávají

z lásky k Bohu a lidem vlastní rodiny, aby sloužili opuštěným, nemocným, osířelým anebo se stali anděly smíru za hříšné lidstvo, dorůstají do duchovního mateřství a otcovství. Lidstvo, aby dosáhlo své dokonalosti, potřebuje: fysických i duchovních matek a otců.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Náš dnešní pořad chceme začít vzpomínkou sv.Jana Nepomuckého. Protože jeho svátek 16.května musel ustoupit oktávě Hodu božího svatodušního, slavili jeho liturgickou připomínku v pražské diecézi a také v římské koleji Nepomucenu až dnes. Květové číslo měsíčníku NŽ má na prvních stránkách český překlad zajímavého latinského listu o sv.Janu. Autor je Jan František Beckovský, kněz z rádu křižovníků s červenou hvězdou; ^{list je datován 9.} ~~XVII~~ ¹⁸ jna 1715 ze špitálu bl.panny Anežky na Novém městě pražském; je adresovaný nějakému vysokému církevnímu hodnostáři, snad pražskému arcibiskupovi Ferdinandovi z Khünburku, snad tehdejšímu velmistrovi křižovníků Martinu Konstantinu Beinlichovi; za měsíc po napsání dopisu arcibiskup začal informační proces k blahořečení, a ať už arc. nebo velmistr jistě shromažďovali údaje o svatosti života a o úctě, jíž se těšil gen.vikář Jana z Jenštejna, mučedník za práva církve. Beckovský ~~psal~~ ^{na požádání mučedníka} píše, že s úctou Divi Ioannis se setkal už za svých humanistických studií v Jihlavě a Brně za svého pobytu ve Vídni, ^{Panónii, dnešním} v Maďarsku a Slovensku, ano až ve Lvově že mají v kostele sv.Mikuláše oltář zasvěcenému našemu divotvorci, že tam vyšla knížka, obsahující život, smrt, zázraky, officium, litanie a možlitby k bl.Janu, podle latinského mího exempláře, který byl přeložen do obou jazyků, maďarského i polského". Beckovský končí svůj dopis takto:....

Vlastnoruční dopis Jana Beckovského, uložený v archivu Nepomucena - končí krátký výklad v časopise NŽ., nám mluví o jeho celkové úctě k sv.Janu Nep. a dokazuje také, jak byla úcta k našemu světci rozšířena v době, kdy se teprve pomyslelo na to, aby tato úcta dosáhla úředního schválení od Apoštolského stolce.

Benátský patriarcha kard.Urbani daruje Část tělesných pozůstatků sv.Izidora, které jsou uchovávány po 8 století v bazilice sv.Marka v Benátkách, řeckopřavoslavné katedrále v Chio v Řecku. Sv.Izidor byl umučen pro Krista v měsíci Chio r.250.R.1125 byly tělesné pozůstatky převezeny do Benátek a uloženy v jedné kapli katedrály sv.Marka. Dar ostatků bude tvořit další gesto přátelství a úcty vůči pravoslavné církvi, která podobně jajo katolická uctívá svaté.

V Madrase v Indii zemřel ve věku 66 let italský salesián P.Orfeo Mantovan, který po 35 let s nevídánou obětavostí pracoval mezi malomocnými, opuštěnými dětmi a nejnízkými sociálními třídami.

Biskupové republiky Kongo konají ve dnech 16-25 června své plenární sedání. Na pořadu jednání jsou různé otázky týkající se vnitřního náboženského života, reformy seminářů a podzimního synodu biskupského.

ze 17 domácích konžských
Kongo je rozděleno na 44 církevních oblastí; ~~KKKK~~
biskupů jsou 2 arcibiskupy, 12 sídelními biskupy a 3 biskupové světici.
Na synod Kongo vyšle dva zástupce.

22-5-67

2

Svatý Otec pžijal v soukromé audienci předsedu Ligy společnosti červeného kříže José Barossa Chaveza, který byl provázen gen. sekretářem Ligy Jindžiche Beerem a předsedou Italského červeného kříže dr. Josefem Potenzou. Dále u dělil audienci generálnímu guvernérovi Trinidadu a Tobaga Siru Salomonovi Hocheyovi a jeho choti.

V sobotu 27. května Pavel VI bude přítomen slavnostní akademii, kterou bude vzpomenuto 50. výročí vydání církevního zákoníku. Slavnostní proslov pronese dr. Stephen Kuttner, prof. dějin práva na universitě Yale v USA na téma Církevní zákoník v dějinách. Akademii pořádá Pap. komise pro revizi církevního zákoníku

Do Říma přišla zprávy o smrti čínského dominikána P. Tomáše Čanga; zemřel 2. dubna v Kien Youngu v provincii fukiemské. Měl 57 let a od r. 1956 byl internován v různých táborech nucených prací. Ex P. Tomáš Čang byl posledním dominikánem v Číně.

V Montrealu dle v těchto dnech pařížský arcibiskup mons. Veuillot Navštívil světovou výstavu a ve francouzském pavilónu sloužil mši svatou. V kázání, mluvil o nesmírném ^{úsočchu} _{ky jež} technickém dílo výstava představuje; dokazuje bohatství, a práce lidí, jejich nadějí a hledání, ale též jejich žkosti před pokrokem, který lidi okouzluje ale též překonává; mons. Veuillot zval přítomné k modlitbě, aby země lidí, zásluhou jejich práce a přátelství, stala se zemí Páně, zasvěcená Bohu, protože pak bude tím více patřit lidem.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Bratří a sestry, svatý Otec Pavel VI. vyhlásil jubilejní rok mučednické
 smrti sv. apoštola Petra a Pavla jako rok víry. Ta, kterou prohlásil za
 Matku Církve, je vzorem víry pro všechny věřící všechny. ^{dob} Bohoslužená, která
 uvěřila ... velebila ji sv. Alžběta. Maria uvěřila slovu archandělova,
 když ji zvěstoval, že má být matkou Mesiášovou a že se v ní má naplnit
 očekávání celého lidstva. Svou vírou popřela nevěru všech věků minulých
 a přinesla lék všem stoletím budoucím. ~~Coje~~ křesťanská víra? - Víra není
 ani jenom nějaké osobní přesvědčení. Víra je především Boží dar. Dostá-
 vá jej dítě ^{už} při křtu spolu s milostí posvěcující. Víra je první projev
 našeho nadpřirozeného života: Je to zvláštní nadpřirozená schopnost, která
 osvěcuje náš rozum a posiluje naši vůli, abychom zjevené pravdy dovedli
 s jistotou poznávat a radostně je přijímat, nikoliv proto, že se nám lí-
 bí, nýbrž proto, že to řekl Bůh, který je pravda sama, nemůže se mylit
 a nemůže klamat. Při křtu zapadne víra do dětské duše jako drahé semeno.
 S duševním rozvojem dítěte má se rozvíjet a zdokonalovat i jeho víra. Bo-
 hužel často naší vinou zakrní, uschně, sotva zapustila první kořínky.
 Zrnko padlo na skálu, na ušlapanou cestu, do hloží a trní. - I Mariina
 víra se podobala takovému malému zrnku. Byla však plná života a vnitřního
 dynamismu. Mariino neposkrvněné srdce bylo ideální půdou pro víru. Okamžik,
 kdy se Panna Maria stala pod vlivem ducha svatého Matkou, byl novým in-
 pulsem pro rozvoj její víry. Slovo andělovo, slova alžbětiny a starořeckého
 Simeona, vyprávění pastýřů i mudrců, kteří se přišli poklonit jejímu dí-
 těti - každé slovo bible, které četla nebo slyšela, to vše silně působilo
 na rozvoj její víry. Maria uchovávala všechno, co se dělo, a v srdci o
 tom uvažovala. Nerozuměla vždy hned všemu. I její víra byla plná tajemství.
 Svatý Iakub ^u výslově říká, že neprozuměli slovu dvanáctiletého Ježíše,
 když jim řekl: Proč jste mne hledali? Nevěděli jste, že musím být v domě
 svého Otce? Ve skrytém životě ^u v Nazaretě, při večejném vyučování,
 ale zvláště ve dnech jeho utrpení víra ji stavěla před neproniknutelná
 tajemství. Ale právě věrnou spoluprací s milostí dosáhla tak veliké dokon-
 alosti, že nikdy nezakolísala, ani když ho všichni apoštоловé opustili a

1. a Maria položili na klin mrtvé tělo jejího jednorozeného. Blahoslověná, která uvěřila! Maria se stala královnou víry, matkou víry apoštolů, vzorem víry pro všechny věřící, Marii uvažovala ve svém srdci o všem, co se týkalo Jejího syna. Modlitbou růžence nás vede k témuž cíli. Růženec dobré modlený je vysoká škola víry. V každém růžencovém tajemství nám otvírá nové nadprirozené obzory. Proto Panna Maria ve všech zjeveních posledního století znova dojde a znova doporučuje modlitbu růžence. s tetem velikosti.

**ústav pro studium
totalitních režimů**

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

V dnešním pořadu dokončíme naší přípravu na svátost biřmování.

Připojíme zprávy z katolického světa a zakončíme třemi minutami u Panny Marie ve Fatimě.

Draží přátelé, vyložili jsme si klaví pravdy o Duchu svatém a jeho působení v Církvi a v duši křesťana. Před týdnem jsme si povíděli o ustanovení svátosti biřmování a o jeho významu v našem životě. Zbývá nám ještě dodat několik vysvětlení o obřadech svátosti biřmování. - To sice vašim dětem důkladně vyloží kněz, který je připravuje na přijetí svátosti, a také prakticky ukáže, proto budeme moci být velmi struční. Až snad těchto několik poznámek bude moci být užitečných pro ty, kdo při biřmování budou přítomni, aby mohli obřady snáze sledovat a měly z nich také duchovní užitek.

Tedy, jak uděluje biskup anebo v mimořádných případech zvlášť pověřený kněz, svátost biřmování? - Biskup podobně, jak to dělali apoštoli, vztahuje ruce nad všechny biřmovance a vyprošuje jim Ducha svatého. Prosí o sedmero darů, které v sobě zahrnují všechny milosti, které nám Duch svatý uděluje, aby nás stále více přidobňoval Kristu Pánu a dělal z nás věrné Kristovy bojovníky a apoštoly. Nato biskup klade svou pravici na hlavu každého biřmovance zvlášť, maže ho na čele křížem a říká přitom Znamenám tě znamením kříže a posiluji tě křížem spásy ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. - Dále se dotkne tváře biřmovancovy a nakonec se modlí nad všemi biřmovanci a uděluje jim své požehnání.

Vkládání ruky biskupovy na hlavu každého biřmovance, právě tak jako když se vzařenýma rukama se modlí nad všemi - znamená, že na biřmovance sestupuje Duch svatý. - Biskup přichází jako nástupce apoštola. To naznačuje i jeho obřadní roucho: na hlavě má mitru /biskupskou čepici/, v ruce biskupskou berlu - která připomíná pastýřskou hůl - je pastýřem všech věřících ve své diecézi a tak zástupcem samého Krista Pána. Na prsou má biskuský kříž, který naznačuje, že je věrným strážcem učení

RaVat: 23.5.67/úterý/

/2

ukřižovaného Krista Pána a že je ochoten za toto učení položit i svůj život, na pravé ruce má biskupský prsten, který naznačuje lásku: spojení se svatým Otcem, viditelným zástupcem samého Krista, viditelnou hlavou Kristovy Církve a nerozlučné spojení s diecéší, která je svěřena jeho správě. Je opravdovým Otcem všech svých diecéz, proto ho jmenujeme s úctou Otcem biskupem. - Křížmo je smíšenina olibového oleje a balzámu. Křížmo světí s ostatními oleji biskup na Zelený čtvrtok. Oba i balzám mají symbolický význam: olej značí milost Ducha svatého, která posiluje biřmovance v boji proti nepřátelům spásy. Balzám naznačuje, že tato milost Ducha svatého má uchránit biřmovance od hniloby hříchu: má zůstat čistým a šířit vůni ctnostného křesťanského života. - Znamení kříže na čele značí, že biřmovanec má bez bázně vyznávat svou víru. - Dotek tváře biřmovancovy má dvojí význam. Říká přitom slova Pokoj s tebou. Je to obdoba obřadu při slavné mši svaté, když celebrant dává přisluhujícím nebo spolu-celebrujícím políbení pokoje. - Ale tento dotek může mít smysl lehkého políčku, který má biřmovanci připomenout, že má být ochoten pro Krista a jeho víru i trpět. Biřmovanec je tak pasován na Kristova rytíře a bojovníka. - K biřmování, pokud možno, má být přibrán kmotr, věřící kateřík, který už sám byl biřován, téhož pohlaví jako biřmovanec a jiný než byl při křtu. - Je svědkem tohoto nového slavnostního zasvěcení křesťana, který se stává dospělým a obnovuje přísahu věrnosti Kristu Pánu. Zároveň má dát svému svěřenci dobrý příklad křesťanského života a pomáhat mu, aby zůstal věrným křesťanem. Biřmování je doplněním křtu. Biřmovanec si volí nové jméno - rozdílné od jména křestního - a tak dostává nového ochránce pro celý další život. - Při závěrečných modlitbách biskup vyprošuje všem biřmovaným milost vytrvalosti: aby zůstali věrní Duchu svatému, aby jejich duše byla vždy jeho důstojným chrámem, aby v nich žil a působil. Aby nezarmucovali Ducha svatého, nýbrž věrně dbali na jeho vnuknutí, aby byli svědky jeho lásky a pravdy. - Všechny modlitby ukončí biskup svým požehnáním. - Den biřmování je veliká milost pro biřmovance a pro celou rodinu. Proto bude ten den pro všechny opravdovým duchovním svátkem.

Svatý Otec Pavel VI. poslal arcibiskupovi v Malíně-Bruselu kardinálovi Suenensovi soustrastný telegram, aby jej tlumočil rodinám, které byly krutě postiženy při hrozném požáru obchodního domu Innovation, kde zahynulo přes dvě stě lidí. Dosud není zjištěn počet všech obětí. Svatý Otec prosí o Boží milosrdenství pro neštasmé oběti katastrofy a postiženým rodinám posílá zvláštní požehnání, aby jim vyprosil útěchu od Boha.

Svatý Otec přijal delegaci pravoslavné církve z ostrova Kréty, která přišla poděkovat papeži za vrácení ostatků sv. Tita a zároveň přinesla srdečné pozdravy od ekumenického patriarchy Athenagora I. Delegaci vede arcibiskup Eugenius. Do rovázejí ho metropolita Filotheis a archimandrita Photios. Rozhovor trval půl hodiny. Svatý Otec daroval oběma biskupům nepřsní kříže a několik svazků pojednávajích o II. vatikánském koncilu. Řekové darovali papeži pamětní medajli na přenesení ostatků sv. Tita a triptych v byzantském stylu znázorňující Spasitele, matku Boží a sv. T. a. - Delegace navštíví římské basiliku a v pátek odejede do Benátek.

Poslední sociální encyklika Pavla VI. 'Rozvoj národů' byla uveřejněna v Saigonu ve vietnamském překladu a vzbudila velikou pozornost i mezi nekřesťany. V Saigonu se konal 5. Kongres Vjetnamské konfederace práce při němž bylo poukázáno na význam papežského dokumentu a v úředním orgánu konfederace jí bylo věnováno hodně místa.

Poslanecká shromáždění brazílská rozhodla vydat v jednom svazku hlavní sociální papežské encykliky v jednom svazku v portugalském překladu. Svazek přinesle encykliku Lva XIII. Rerum novarum, Pia XI. Quadragesimo anno, obě encykliky Jana XXIII. Mater et Magistra a Pacem in terris a poslední encykliku Pavla VI. Populorum progressio, která měla veliký ohlas v celé Brazílii.

Pekingský arcibiskup v exiliu kardinál Tomáš Tien povětil budovy nového benediktinského kláštera v Kijaji na Formose. Prvním převorem je dlouholetý rektor katolické univerzity Fujen v Pekingu P. Francis Clougherty. Slavnosti se účastní také pan opat kučera z opatství sv. Prokopa

v Ille ve Spojených státech, od něhož nové převorství je závislé.

Misionáři Ducha svatého ,kterí působí na africkém kontinentu ,jsou

počtem 2.000, z toho 1755 kněží. Většina misionářů je původem francouzského

a irského. Ustatní jsou Holanďané a Portugalci.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Bratří a sestry, věřit není vždycky lehké. Víra žádá celého člověka: je holdem našeho rozumu i našeho srdce. Žádá svobodný souhlas. V náboženských pravdách je vždy nějaké procento tajemství. Právě tato určitá nejasnost půjde, že náš souhlas není vynucen samozřejmostí pravdy, jako na příklad v matematice. Tam není žádné pole pro svobodné rozhodování. Ale v náboženských pravdách je ještě něco jiného: nejsou to jen nějaké pravdy abstraktní, všechny se nějak projevují i v našem praktickém životě, mají své konkrétní požadavky. Kdyby naše náboženství žádalo jen víru v dogmata a tajemství, ale nechávalo lidem naprostou volnost v mravním životě, asi málo lidí by mělo námitky proti náboženství a proti Boží existenci.

V víře nedáváme svůj svobodný souhlas, protože jsme se sami přesvědčili o pravdivosti věci, nýbrž proto, že věříme Bohu, který to zjevil. Jeho neomylná autorita je důvod naší víry, nikoliv naše subjektivní přesvědčení. Proto je velký rozdíl, když někdo trpí a zemře pro víru v Boha, nebo když někdo trpí a umírá jen za své přesvědčení. V prvním případě se člověk obětuje pro Boha, z lásky k Bohu. V druhém případě důvod jeho heroismu bývá čistě lidský: jeho osobní čest, někdy to může být i důvod méně čestný.

Pýcha, ctižádost, politické zájmy strany nebo státu. Jsou mučedníci za víru v Boha, jsou jiní, kteří třeba položí život za blud, ale to nejsou mučedníci Boží.

I Mariina víra musela projít ohněm těžkých zkoušek. Maria se stala královou víry právě proto, že byla nekrvavou mučedníci za víru. Nebyly to jen chvíle na Kalvárii pod křížem jednorozenců. Celý její život byl mučednický. Už andělovo slovo: Porodiš Syna a dáš mu jméno Ježíš a ten bude veliký, syn nejvyššího. Pán mu dá trůn jeho otce Davida a bude kralovat nad Jakobovým domem a jeho království bude bez konce - se pro ni stalo zkouškou víry. Když se narodil Boží syn, neměl nic než cizí chlév, musela ho položit do žlabu na trochu slímy a za několik dní utíkat tajně přes hranice před vráhem Herodem. Ale Maria nikdy nezapochybovala. Vždy věřila, že Ježíš je Boží Syn. A proto její víra se stala oporou víry apoštolů, matkou jejich víry. Jí vděčí za vytrvalost Boží mučedníci. Její víra vítězí i dnes.

RaVaceco 24-5-67

70

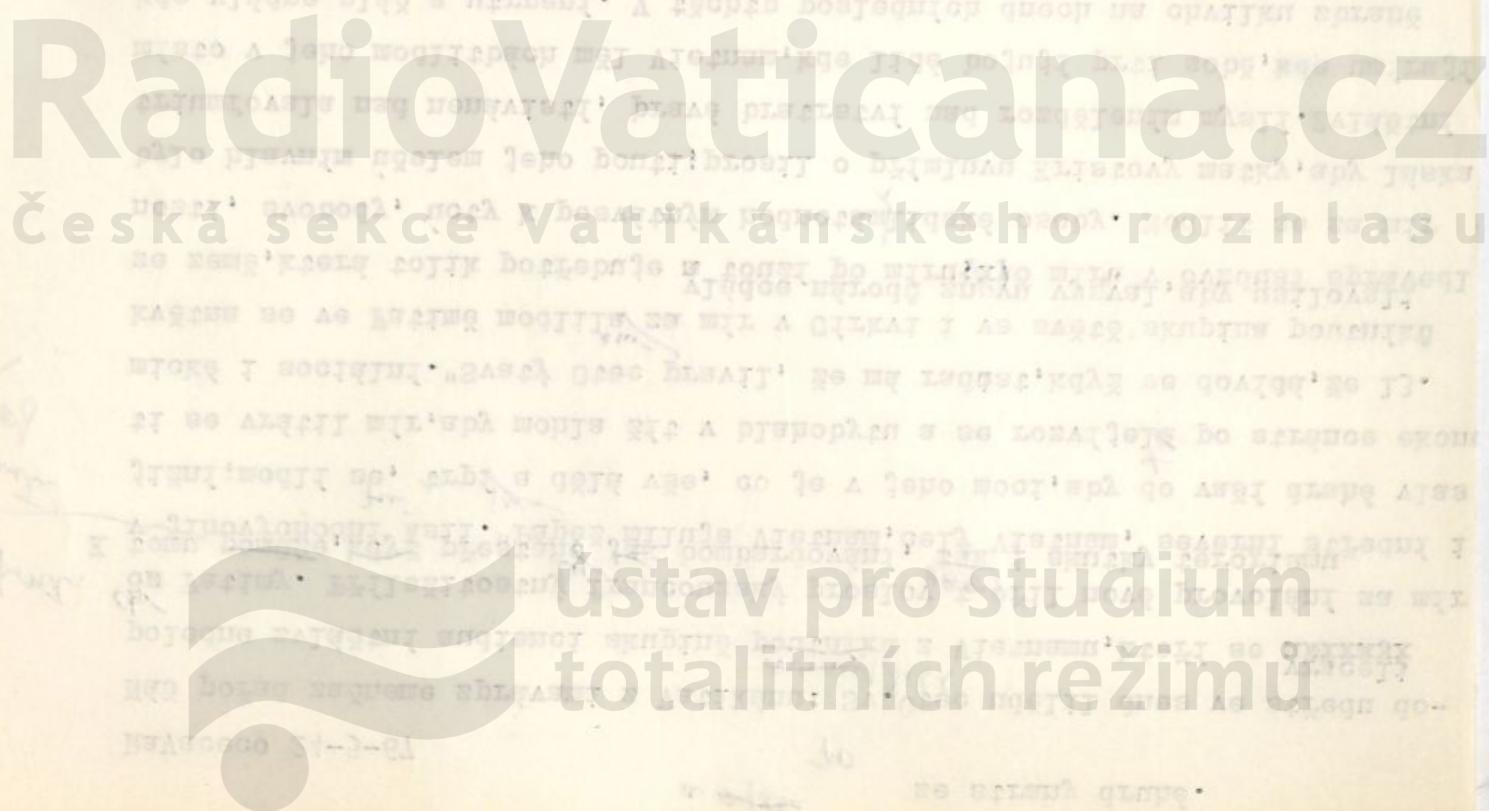
Náš pořad začneme zprávami z Vatikánu: Sv. Otec udělil dnes ve středu do-
 poledne zvláštní audienci skupině ~~poutníků~~^{vraceli} z Vietnamu, kteří se ~~zájazd~~
 pořadí ~~zavítali~~^{ch} do Fatimy. Příležitostný francouzský proslov t. ořil nové provolání za mír
 K tomu pomůže, když přestane ~~je~~^{tak} bombardování tak i skutky terorismu
 v jihozápadní Asii. Papéž miluje Vietnam, celý Vietnam, severní střední i
 jižní; modlí se, trpí a dělá vše, co je v jeho moci, aby do vaší drahé vlas-
 ti se vrátil mír, aby mohla žít v blahobytu a se rozvíjela po stránce ekono-
 mické i sociální."Svatý Otec pravil, že má radost, když se dovídá, že 13.
 května se ve Fatimě modlila za mír v Církvi i ve světě skupina poutníků
 ze země, která tolik potřebuje ~~a~~^{vládce} národů zpovu vyzval, aby usilovali
 vlastnosti, svobody, úcty k posvátným hodnotám lidské osoby. Modlit se za mír
 bylo hlavním účelem jeho pouti; prosil o přímluvu Kristovy matky, aby láska
 triumfovala nad nenávistí, pravé bratrství nad rozdelením myslí. Zvláštní
 místo v jeho modlitbách měl Vietnam, kde lidé bojují proti sobě, kde umírají
 kde vládne pláč a utrpení. V těchto posledních dnech na chvíli zbraně
 utichly a vašim krajanům byl dopřán okamžik oddechu; tím více vzrostla
 touha po konečném míru a naděje v něj. Kéž by tento okamžik, klidu zbraní
 přiměl odpovědné ~~guverneure~~^{řízení} k zamyšlení, kéž by jim dařilo pochopit, že nestačí přerušit
 válečné akce, abychom došli k trvanlivému míru; je nutné odtranit příčiny
 které dávají válce její smutnou a osudnou sílu. Je nutné, aby ustalo bom-
 bardování území v sev. Vietnamu, ale je též nutné aby současně ustalo
 tajné ~~výroby~~^{řízení} zbraní a válečného materiálu na jihovietnamské území; je dále
 nutné, aby ustaly teroristické akce, které nepřispívají ani ke cti dobrého
 a pracovitého národa vietnamského, ani ke svornosti a tak kýženému míru;
 jedním slovem, musejí přestat jakékoliv skutky násilí. To znamená, že abychom
 dosáhli míru, musíme jej v první řadě upřímně chtít. Mír se musí zrodit
 v srdcích s opravdovou vlastí zasít čestná vyjednávání a s touhou, stejně
 upřímnou z obou stran, aby pro všechny triumfovaly svoboda a bratrství. K
 takové obrodě srdcí, dnes také zahořklých a nepřátelských, víc než cokoliv
 jiného přispěje náboženství a Boží pomoc. Proto neustávám v modlitbě na
 tento úmysl a zvu k ní všechny kdo věří. To nyní znamená unikat reálnosti
 věcí, ale spíše postavit se do jejich středu."Sv. Otec končil výzvou k dů-
 věře; v Boží pomoc; svým krajanům mají vyprávět o lásce papežově, celému
 vietnamskému národu.

Pap.ústřední komise pro výklad sněmovních dokumentů konala v úterý své
 zasedání. Bylo jednáno především o několika dotazech stran výkladu konsti-

(Writta)
tuče o liturgii a o ~~um~~ přizpůsobení řeh. života, dnešní době.
Na 3. červen ^{wc} připadá čtvrté výročí smrti papeže Jana. V bazilice sv. Pwtra se ~~(bude sloužena) mše svatá za pokoj duše papeže Boncalliho.~~ Celebrovat bude kard. Urbani, který je nástupcem papeže Jana v úřadě benátského patriarchy. Javel VI. vykoná závěrečný liturgický výkrop.

Vzorej p. k. bisk. Ivana r. m. Willebr. v. k. s. rodu
nich projevit hrdost, zpovídání - Ekumenické
středisko, jmenem, výsledek svého vlastního domu.
(S. 1) *J. A. + f. 466.*
Kard. VI. u pří. eud. svatého velikého sv. Jana Bosco
v místním křesťanském.

~~Archbiskup R. Šebek. Buď si myslíte o sv. Klementovi?~~
~~K. Šebek~~

Anec. Vr. pís. man. 2 pravidla a k uvedení - zde vydáno w. na plnou řadu
Myšlenku k svátku Božího těla, který slavíme ve čtvrtek si vezmeme z
proslovu, který Pavel VI. pronesl při dnešní ge, audienci. Boží tělo je
svátek, jejž církev věnuje Eucharistii, tj. svátosti skutečné přítomnosti
Krista, nekrvavému ~~zjednání~~ predstavování a opakování oběti na kříži a konečně přijí-
mání Kristova těla a krve ve svátostných způsobách. To, co pojímáme pod
jménem Eucharistie ~~neodpovídá~~ zákonům hmoty, času, lidské moci a síly;
v obětním úkonu ve formě pokrmu stojí v našem středu a k našemu prospě-
chu Krisžus z evangelia, který ale nyní je v nebi ve slávě Otce. Naproso-
to nutná podmínka, jak vstoupit do vyšší sféry těchto pravd, jinak ne-
přístpných našemu přirozenému chápání, je víra. A sv. Otec dodal: Víra je
nový druh poznání; je to poznání zakládající se ne na přímé zřejmosti, a
ale na svědectví toho, jenž zasluhuje, abychom mu věřili. A když jde o
víru náboženskou, pak víra není jen nový druh poznání, ale spíše nová
síla, nové světlo pro rozum, nová schopnost věřit, a jen Boží milost,
Duch svatý v nás může tuto schopnost ~~zkrátit~~ vytvořit. znova tedy vidíme, jak
potřebujeme víry a jak je nutné jí mít. Svatý Otec zde ohlásil, že
bude vydána Instrukce o eucharistické úctě; vydá ji kongregace obřadů s
spolu s Radou prp provedení konstituce o liturgii. Svůj proslov končil
výzvou k přítomným věřícím, aby rozhýmali o tajemství víry, jímž je
Eucharistie: Klanějte se velsvátosti, milujte ji a radujte se z ní. Tolič
nových hlasů bylo lze slyšet v posledních letech o tomto nejav. tajemství
ví a nebyly to vždy hlasy správné, odpovídající pravému učení Církve.
Tak jako Petr po řeči v Kafarbau, tak jako církev, pevně a věrně
se držte ~~teho~~, který nám nechal sám sebe v euch. tajemství a který jedi-
ně má slova života věčného.

Na neděli svatodušní byly čten kostelích belgické malinské arcidiecéze
pastýřský list, kterým arc.kard.Suenens ohlašoval založení stálé diecéz-
ní rady. Jejími členy budou zástupci kněží, reholíků, reh. sester i laiků
mužů i žen.

30.června 1966 melo Japonsko 333 169 katolíků. Japonsko je rozděleno
na 16 církevních provincií a 556 farností. O věřící se stará 1900 kně-
ží, z nichž 603 jsou Japonci. Církev řídí v Japonsku 11 universit a ko-
její, která navštěvuje přes 15 000 studentů a studentek.

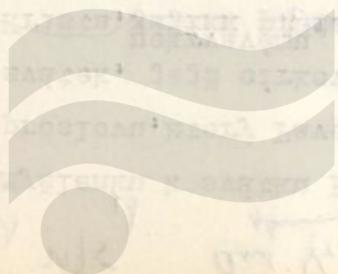
Angličtí kat.biskupové vyzvali věřící, aby přispěli na opravu jednoho
z nejrásnějších kostelů v zemi dnes anglikánské katedrály v Yorku.
Na obnovu už přispěl ap.delwágát abiskupové z Leedu a Middlesborough.
Katedrála existovala už v ~~ix~~ 7.stol. v 13. byla přestavěna a do refo-

Druhac tr. Výjedl. Řel. dneš nekva ačky slyší
www. czech Radio

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V rámci obvyklé páteční tiskové konference v Tiskovém sále při Svaté stolici uvedl dnes novinářům mons. Willebrands, sekretář sekretariátu pro jednotu křesťanů, první část tzv. ~~xxxix~~ Direktáře, příručky pro provedení rozhodnutí II. vat. sněmu o ekumenismu.

Oficiální latinský text Direktáře byl vydán dnes v deníku L'OR. Je to první část Direktáře; druhá část, která se připravuje, bude jednat o ekumenickém dialogu; a třetí o výchově k ekumenickému smýšlení na seminářích a katolických vysokých učilištích.

První část je výsledkem dvou a půl roku práce. Už idyž 21. listopadu 1964

byl vydán výnos o ekumenickém hnutí, kard. Bea /na pokyn sv. Otce/ direktář siabil a hned dal

sestavit jeho první znění; o posudek byli požádáni též pozorovatelé křesťanských církví, kteří byli přítomni sněmu, římské ústřední úřady a bis-

kupské konference. Při audienci, kterou udělil členům a poradcům sekretariátu (28. dubna), Pavel VI. tuto první část schválil.

První část (se) skládá z úvidu a čtyř kapitol. V úvodním ^u Direktář nabádá k rozvážnosti v ekumenické činnosti; tato rozvážnost musí spočívat na znalosti kat. nauky a

na tradicí církve, ale též na znalosti nauky a tradic církví a společenského života, která nejsou v plném společenství s církví katolickou.

První kapitola nabádá k zaklození ekumenických komisí diecézních, interdicezních a oblastních; nemůže vykonat veškeru práci v tomto oboru (římský sekre-

tariát). Významnější je druhá kapitola: jedná o křtu, tj. o platnosti křtu, který byl udělen v odloučených církvích. Katolická nauka zde stojí na dvou základech: křest je naprosto nutný k spásce, a 2. může být udělen

jen jedenkrát. Direktář neučí zde nic nového, shrnuje dosavadní nauku církve; rozhovor s odloučenými církvemi nemá tu ale být omezen jen na otáz-

ku prvků naprosto nutných k platnosti; má být brán zřetel též na plnosť svátostného znamení a na skutečnost, která je ve křtu představována.

Třetí kapitola zdůrazňuje tzv. duchovní ekumenismus, t. j. duši veškerého ekumenického hnutí je obrácení srdce, svatost života, modlitba soukromá i veřejná za jednotu křesťanů. Direktář vyjmenovává některé dny zvláště vhodné k modlitbě za jednotu: dny 18. do 25. ledna, novéna před svátky svatodušními. Mezi těmito modlitbami za jednotu má zvláště místo slavení Eucharistie, která je znamením Církve a je uskutečňuje.

Ne významnější je kapitola čtvrtá: jedná o vzájemném sdílení duchovních statků s odloučenými bratry a o aktivní účasti katolíků na obřadech nejatolických a o účasti nekatolíků na obřadech katolických. Direktář zde jakoby uvodem upozorňuje na rozdílnost, s níž se tu setkáváme až

tu

tu

tu

tu

tu

26.5.67.

ve způsobu nebo ve výrazu duchovních statků u nekatolíků; na druhé straně (pokud možná) nabádá, aby katolíci dovolovali nekatolíkům to, co jim dovolují nekatolíci. Konečný úsudek v těchto věcech patří biskupům, kteří jistě nerozhodnou, aniž se dotázali na mínění Sv. stolice. Direktář nabádá k společné modlitbě, přeje si ji (při) záležitostech společného zájmu, např. za mír vesvětě, za uakutečnění sociální spravedlnosti, za odvrácení pohrom, na poděkování za přijatá dobrodiny. ~~xx~~ Jako formulář této společné modlitby se uvádí ty, kterých bylo použito v bazilice sv. Pavla s pozorovateli na sněmu nebo s anglikánským primasem dr. Ramseyem.

Významnější je odtavec o aktivní účasti katolíků na liturgických funkcích nekatolíků a katolíků na svátostech katolické církve. Dva jsou zde principy, které řídí tuto praxi: vzájemná účast má být znamením jednoty, a nástrojem milosti. Sdělení milosti by k vzájemné účasti radilo, ale protěže jednota neexistuje, není možná ani plná účast. Direktář zde rozlišuje mezi křest. církvemi východními a ostatními křest. církvemi. Už sněmovní výnos o vých. církvích dovoloval za jistých okolností, se svolením místní hierarchie, aby katolíci přijali svátosti pokání, eucharistii a posazání ~~mmocných~~, a aby kat. kněží tyto svátosti vých. křesťanů udělili; dále: katolík může být kmotrem při křtu ve vých. křest. církvi, a opačně pravoslavný při křtu katolickém; katolík může být svěd em při manželství pravoslavných a zase opačně. Vše to se svolením hierarchie na obou stranách. Složitější je věc, máme-li na mysli ostatní křesťany anglikány a protestanty: zde chybí jednota ve víře stran svátostí, proto účast nekatolíka na např. sv. přijímání katolické církve by byla možná ~~xxxxxx~~ nebezpečí smrti nebo při jiné příležitosti, kdy převáží touha jen v ~~xxxxxx~~ sdělit křesťanu Kristovu milost, a když nekatolík nemá k dispozici svého duchovního, když sám o sv. přijímání žádá a vyzváná víru shodující se s vírou katolickou. I zde poslední slovo patří bisk. konferenci. Katolík může ale požádat svátost jen od duchovního, který přijal svátost kněžství. Katolík jistě může být přítomen bohoslužbám nekatolickým, ale nemůže přistoupit k nekatolické Veřei Páně. První část ek. direktáře nabádá nakonec katolíky, aby ve svých školách a nemocnicích umožnili nekatolíkům, aby jim posloužili jejich duchovní.

Sv. Otec byl na svátek Božího těla přítomen euh. slavnosti ve farnosti sv. Jana Boska. Kázání nabádal katolíky k jednotě - Euch. je svátost jednoty a modlil se za jednotu všech, kdo věří v Krista. V sobotu Pavel VI. bude přítomen slavn. akademii, uspořádané k 50. výročí vydání církev-

Vyd. nov. červen 1967
Aut. upr. W. W. W.
Vyd. 1967

39

Vat. rozhlas vysílá vysílání k 80. výročí sv. Alfonse z Galicie
ního zákoníku. Akademie ~~indexum~~ přímým přenosem od půl šesté,
Kard. Beran byl přítomen euh. průvodu v městě Orvieto, na severozápad
od Říma. Cestou do Orvieta nášlal Bolzena, známou euh. zázrakem
který se udál r. 1263 knězi Petr oj z Prahy. V sobotu večer kard.
Beran bude mluvit v rámci našeho obvyklého pořadu o úctě k P. Marii.
Ve Florencii vzpomínají v neděli a pondělí 400. výročí narození sv. Marie
Magdaleny dei Pazzi, sestry karmelitky.
Tradičnímu procesí ve Varšavě bylo příznamno na 100 000 věřících. Procesí
krácelo středem města historickou třídou Krakowskie Předmiescie. Kard.
Wysinsky zval věřící k modlitbě za mír vesvětě.

Mons. W. již mluví přesněji než v USA tak významně všechno,
první části mluví němčinou, posléze anglicky.

Druhá části mluví anglicky, ale mluví dle dnešního výrazu, mluví o občanském
druh. dnešek pro správu lidstva mluví anglicky, ~~formálně~~ ^{čistě} vystřílenou významností
jako mluví mluví v anglické moři občan, v tom plně vystříleni.

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V rámci našich květnových mariánských pořadů promluví dnes pražský arcibiskup pan kardinál Josef Beran. - Nejdříve si poslechněte přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa.

Upozorňujeme naše posluchače, že od 28. května do 22. září mají v Itálii tak zvaný letní čas; ~~Radiožurnál~~ vysílaný ve světových jazycích ~~kmářek~~ bude vysílán o hodinu dříve. České večerní i odpolední vysílání ~~vysílání~~ bude vysílána jako dosud. ~~kmářek~~ Ale české odpolední pořady ~~kmářek~~ pouze na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

Svatý Otec Pavel VI. se dnes zúčastnil slavnostní akademie u příležitosti 50. výročí vydání Kodexu církevního práva. ~~Kdyžmén řečníkem byl známý právník profesor Štěpán Kuttner [z Valské university ve spojených státech] severoamerických.~~ Mluvil o Kodexu církevního práva v dějinách. Akademie se konala ve velkém auditoriu Piova paláce, o půl 6 večer. - Propresident papežské komise pro revisi kodexu církevního práva, arcibiskup Pericles Felici uvedl hlavního řečníka profesora Kuttnera a připomněl, že tato akademie má být především projevem vděčnosti papežům sv. Piu X. a Benediktu XV., které dali Církvi tento ~~zákoník~~, který po půl století byl pro ni nástrojem moudré vlády a sprádané církevní správy. - Ale právo žije a vyvíjí se jeho život. Vyrostly nové problémy. Nestačí pouhá revize kodexu. Je třeba přizpůsobit nové zákonodárství novému duchu, aby nový kodex byl následníkem strážcem ducha II. vatikánského koncilu a přispěl k obnově vnitřního míru v Církvi, za nějž se šel modlit svatý Otec do Fatimy, a upevnil ~~mírumilovné~~ svazky mezi věřícími a mezi všemi lidmi. - Profesor Kuttner mluvil o vzniku Kodexu a jeho významu v dějinách církevního práva. Podnět ke kodexu církevního práva dal I. vatikánský koncil, ale skutečné práce pro jeho zpracování začaly teprve v březnu 1904, z nařízení sv. Pia X. Světová válka poněkud zdržela jeho publikaci. Byl vydán o svatodušních svátcích roku 1917 - 27. května za Benedikta XV., - právě před padesáti roky. Kodex sám je velkolepé právnické dílo.

dílo a z velké části osobní dílo kardinála Gasparriho. Kardinál Gasparri chtěl vytvořit dílo podobné dílu Řehoře IX., který ve XIII. století následoval kodifikaci římského práva císaře Justiniána. Ale dnes historikové spíše něž tuto zevnější příbuznost vidí historické rozdíly. Církevní středověké zákonodárství je mnohem ohebnější a méně absolutistické než když byla mentalita pozdního římského Imperia. Asimilace mezi římským právem a právem církevním vedla někdy k rozporům mezi duchovními ideály křesťanství a někdy upřílišněným juridismem. Sociální a organická struktura Božího lidu v tajemném těle Kristově - kde jsou sdruženy prvky lidské s prvkem božským - vyžaduje zvláštní formu práva. Každé historické období někdy vyjadřovalo se svým způsobem. Prastaré charismatické pojmy byly zatlačeny pravkytechnickojuridickými. Pravá reforma positivního zákonodárství církevního musí udržet tento duchovní pojem práva a oživit jej.

V závěru upozornil profesor Kuttner, že je dnes poměrně málo národních a států, jejichž právo se základá na římském právu, a proto znový církevní zákoník se musí odpoutat od římského práva a stát se universálnějším, aniž by opustil ty prvky tradiční, které si zaaluhují, aby byly předány budoucnosti.

Svatý Otec Pavel VI. jmenoval dosudní čtyři generální vikáře kardinála Wyszyńskiego na územích, které připadly po II. světové válce Polsku, apoštolskými administrátory. Svatá stolice ponechává historické hranice diecézí a nechce se nijak vyjadřovat o otázkách politického rázu. Jde jí jen o usnadnění duchovní správy věřících bydlících na oněch územích, které patří do diecézí Vratislavské, Berlinské, Mišenské, pražské a olomoucké a některých jiných. Noví apoštolskí administrátoři mají jurisdikci sídelních biskupů. Jsou to arcibiskup Komínek, se sídlem ve Vratislavě, biskup Jop v Opole, msgr. Držazga v Cieszyně a biskup Pluta se sídlem v Gorzově.

V Římě se sjelo na pozvání sekretariátu pro jednotu křesťanů 44 delegátů, kteří zastupují 37 biskupských konferencí, aby rokovali o práci biskupských komisí pro ekumenismus a vyměnili si dosavadní zkušenosti za účelem praktického provádění Ekumenického direktorium.

Moji draží!

Blíží se konec měsíce máje, měsíce mariánského! Skončí krásné pobožnosti májové, ale tím jistě neskončí naše úcta a láska k Panně Marii. Právě v poslední dva dny, 30. a 31. se slaví na mnohých místech Italie zvláštní svátky Mariánské: Svátek Panny Marie, prostřednice milosti, Svátek Panny Marie osvoboditelky a svátek Panny Marie královny světa a královny vesmíru.

Zamysleme se trochu nad významem těchto svátků.

1) Svátek Panny Marie prostřednice milosti. Panna Maria sprostředkovala první zázrak svého Syna. Bylo to na svatbě v Káni Galilejské. "Synu, nemají víno!" upozornila Ježíše, když zpozorovala, že připravené zásoby už dochází. A třebaže Ježíš zdánlivě nebyl rozhodnut nějak pomoci, přece šla k těm, kdož nalévali víno a řekla jim: "Cokoli Vám Syn můj řekne, učiňte." Tak byla prostřednicí pomoci sice ~~hmotné~~, ale prostřednicí prvního zázraku. Což teprve v případech, které se týkají nadpřirozena, milostí nadpřirozených? Je sama plná milosti, celá její bytost je prozářená milostmi. Zná tedy a chápe jakým darem je pro nás milost Boží ať pomáhající nebo posvěcující. Je dále naší matkou. Jestliže každá dobrá matka chce svým dětem jen to nejcennější a snaží se všemožně jim toto dobro zpostředkovat, což teprve Matka Boží a Matka naše Maria.

Vždyť ~~nadto ještě~~-jestliže nám Ježíš svou smrtí a svým utrpením získal jako ovoce vykoupení i možnost života nadpřirozeného a tím i věčné slávy, Maria svým spolutrpením pod křížem se stala spolužkupitelskou. I ona ^{upan} pomáhá nám, abychom se stávali stále hodnějšími milostí Ježíšových a mimoto svou pomocí a ochranou nám přispívá, abychom se vyhýbali nebezpečím, které nám chystá tělo, svět a čábel a přemáhali pokoušení, ale zároveň také spoluprobili s milostmi pomáhajícími arostli tak ve svatosti a dokonalosti.

Znáte ty obrazy? - Před jedním takovým, jak už jsem se jindy zmínil, se téměř zázračně obrátil Ratisbon k poznání pravdy. Z rukou Mariiných se řinou proudy světelnych paprsků. Jak výstižně je znázorněno ono bohatství milostí, kterého se prostřednictvím Mariiných dostává těm, kdož se k ní utikají. Přmatujme na to vždy, když se modlíme Zdrávas Maria a při slověch milosti plná představme si ji tak, jak jsme si naznačili, a připojme v myšlenkách prosbu; Maria zprostředkuj i mně ony milosti, kterých nejvíce potřebuji, abych zůstal, zůstala, tvým věrným dítětem.

2) Svátek Panny Marie osvoboditelky. Zde v Římě na pahrbku zvaném Testaccio je na místě jednoho z nejstarších kostelích zvaných Santa Maria Antica (Starý kostel Panny Marie) nádherný veliký kostel Panny Marie osvoboditel-

právě zítra
ky. Právě zítra tam budu sloužit mše svatou. Budu se tam modlit i za Vás. Dle toho, jak to bylo vysvětlováno, při pobožnostech ~~se~~ tam modlívají, aby nás Panna Maria osvobodila od pekelných trestů a od nebezpečí moderního pohanství. Já bych přidal: a také od nebezpečí náboženské lhostejnosti, a od trestů pekelných. - Mame, kdy mohli, ať nás P. mohla v peklu -
V roce 1917 dnes před týdnem začaly jubilejní slavnosti ve Fatimě. Jak jistě víte, právě ve Fatimě Neposkvrněná ony děti, jimž se zjevovala, vybízela, aby se hodně modlily za duše jichž věčná spása je ohrožena. Tří jednom zjevení prožívaly děti dojmy jakoby procházel očistcem. Jindy Panna Maria upozorňovala na hrůzy věčného zavržení. Jsou lidé, kteří se usmějí, když slyší slovo "peklo". To že si kněží vymysleli, aby strašili děti a z dospělých ty, kteří ještě věří pověram. - Víte, že Kristus Pán sám nejednou mluvil o věčných trestech a zejména, když vyprávěl o posledním soudě. Není to výmysl kněží. K rozum sám, není-li zaslepen, musí uznat, že Bůh ve své spravedlnosti, i když ve své lásce poskytuje nemalou možností zbavit se smrtelných hříchů, musí spravedlivě potrestat urážky vědomě velebnosti jeho činěné od zatvrzelých hříšníků. A jestliže Panna Maria právě v naší době ve Fatimě upozorňovala na toto nebezpečí, pak i to má svůj význam. - Sama také žádala, aby v tak zvaném přídavku fatimském ku konci každého desátku bylo i žádáno: uved, o Ježíši, do nebe všechny ty, kdož jsou v krajině nebezpečí věčného zavržení. To souvisí i s dalšími prosbami. Maria, bud osvoboditelkou i v nebezpečí moderního pohanství a náboženského indiferentismu, náboženské lhostejnosti. Nemohu teď o tom dál hovořit, ale jsem přesvědčen, že i Vy uznáte mnohem mnohem víc nebezpečí jak toto nebezpečí i u nás ohrozuje věčnou spásu mnohých.

Již Svátek Panny Marie královny světa, královny vesmíru. Právě na svátek Neposkvrněného Početí v epištoli se čte úryvek z knihy Přísloví 8,22-35, kde jsou tak povzbudivě rozváděna slova v původním smyslu se vztahující na Věčnou Moudrost Stvořitele, ale v přeneseném smyslu platicí i o Neposkvrněné: "Pán měl mě na počátku díla svého ... když zakládal nebesa, byla jsem tam, když hranice do kruhu vyhražoval, když odvažoval základy země, byla jsem s ním vše pořádajíc". A také v Apokalypse vidění ženy prozářené sluncem s 12 hvězdami kolem hlavy a měsícem pod nohami krásně vyjadřuje plnost názvu Maria královna světa a královna vesmíru. Vždyť je-li Kristus král světa a všeho lidstva, pak jeho matka musí být královnou. Modlíme se často tu hlubokou modlitbu Zdrávas Královno. Tam je mistrovsky vyjádřeno v jakém smyslu je Maria naší královnou. Matko milosrdenství, Živote, Sladosti a Naděje naše, a ku konci - o Milostivá, o Přívětivá, o přesladká Panno Maria.

Máj drahí! Dne 30 května slavíme u nás svátek blahoslavené Zdislavu. Byla vzorem matek a manželek. Je jako věrná ctitelka Mariina i vzorem pro všechny, kdož milují Marii. Prosme ji, aby v naše národě nejen matkám, ale všem vyprošovala hlubší úctu a lásku k Marii, prostřednici milosti, osvoboditelce a Královně milostí. Za to se zítra budu hodně modlit a posílám Vám své požehnání - Ve jménu Otce..... Amen

(otvoril)

(na ty svaté)

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 28-5-67

Začneme zůrávami z Vatikánu. Svatý Otec poslal telegramy apoštolskému pronucnioví v Kairu a apoštolskému delegátovi v Jeruzalémě; k telegramům ho přiměla vážná situace na středním Východě; místupřové Svaté stolice mají jménem svatého Otce sdělit, že je naprosto nutné uchovat lidstvu mír; uchování míru že si z hloubi srdce přeje, že doufá, že odpovědní činitelé udělají vše, aby nebyl ohrožen tak vzácný statek pro celé lidskvo a že nedojde k žádnému incidentu, byť nedpovolnému, který by mír uvedl v nebezpečí.

K modlitbě za mír a za pokojné urovnání všech sporů a napětí, která ohrožují mír, Pavel VI. zval věřící na náměstí sv. Petra dneč v poledne." I dnes se díváme na svět s obavami, pravil, ale zraky se obracejí tam, kde se obejevuje naděje, kde hledí vyjednávat a vyřešit sporné otázky rozumem vyjednáváním. Svými přáními musíme provázet tyto pokusy odvrátit nové strašné konflikty. Svou morální podporou musíme pomáhat institucím, které hledí učinit vztahy mezi národy pokojnými a bratrskými; musíme nabádat k tomu, co jedině dovede ukončit nebo zamezit osudný začátek války, to je k vyjednávání. Zdá se to samozřejmostí, a přece tragické dějiny lidstva ještě dnes ukazují, jak je to těžké. Budeme se modlit, aby čestné a rozvážné vyjednávání zvítězilo nad zbraními a krví!"

Otázka míru ve světě byla i v minulém týdnu dvakrát předmětem projevů sv. Otce. K modlitbě za odvrácení nebezpečí na středním Východě zval ve čtvrtek v poledne; k ukončení války ve Vietnamu vybízel v projevu k vietnamským poutníkům, kteří se vraceli z Fatimy a ve středu se zastavili v Rímě. "Nestačí přerušit válečné akce, abychom došli k trvanlivému míru; je nutné odstranit příčiny války. Je nutné, aby ustalo bombardování území v sev. Vietnamu; ale stejně je nutné, aby současně ustalo též tajné dovážení zbraní a válečného materiálu na jihovietnamské území, aby ustaly teroristické akce, které nepřispívají ani ke cti dobrého pracovitého národa vietnamského ani ke svornosti a tak kýženému míru.; jedním slovem na obou stranách musí současně přestat všechny skutky násilí. Abychom dosáhli míru, musíme ho napřed upřímně chtít. Mír se musí zrodit v srdcích s opravdovou vůlí začít čestné vyjednávání a s touhou, stejně upřímnou z obou stran, aby triumfovaly svoboda a bratsrtví.

Na svátek Božího těla Pavel VI. byl přítomen eucharistické slavnosti v římské předměstské farnosti zasvěcené sv. Janu Boskovi Farnost řídí k. Fr. nev. mne' farr - mne' m. P. m. den!

28.5.67.

W. Dm. v. r.

2

salesiáni a jejich moderní kostel byl konsekrován r. 1961. Před průčelím kostela Pavel VI. sloužil mše svatou a po evangeliu pronesl kázání o eucharistii a jejích účincích, které má u nás přinést: jsou to především láska bratrská, jednota církve a jednota všech, kdo se hlásí ke Kristu.

V pátek byla uveřejněna první část ohlášeného Ekumenického direktáře, ve kterém ^{v úvodu a 4 kapitolách} jsou shrnutý ^{první} pokyny pro proverení sněmovního dekretu o ekumenickém hnuti. Nejdůležitější je kapitola čtvrtá, v níž je řeč o vzájemném sdílení duchovních dober mezi katolíky a odloučenými křesťanskými církvemi: kapitola nabádá k společné modlitbě ale nepřijímá plnou vzájemnou účast katolíků na ~~xx~~.

svátostech katolíků. Direktář tu rozlišuje mezi východními církvemi a církvemi, které můžeme shrnout pod název protestantské. Sněmovní výnos o vých. církvích dovoloval, aby katolíci za jistých okolností mohli přijmout svátost pokání, eucharistii a pomazání nemocných od vých. odloučeného kněze, a aby katoličtí kněží tytéž svátosti udělili věřícím, řekněme pravoslavným. Vše to se ale může dít jen se svolením hierarchie z obou stran. Katalík může být kmotrem při pravoslavném křtu a svědkem při pravoslavném manželství a opačně: pravoslavný při křtu katolickém. U západních křest. Vých. církve mají stran vátostí tutéž nauku jako katolíci, ale tato stejná víry neexistuje; proto jen nebezpečí smrti nebo při jiné příležitosti, kdy převezme někdo sv. přijímání, sdelit milost, nad okolností, že dosud neexistuje plná jednota; nekatolík nesmí mít k dispozici svého duchovního, musí o přijímání požádat a musí vyznávat touž víru jako kat. Církev. Katolík může požádat svátost jen od takového nekat. duchovního, o němž ví, že přijal platně kněžství. Direktář nesouhlasí, aby nekat. duchovní kázal při katolické mše a aby kat. kněz kázal při ofic. bohoslužbách nekat. církve.

Pro smíšené manželství se chystá zvláštní obřad ve formě slavné liturgie. V úterý ^{30.5.} bude vydána instrukce o eucharistické úctě. Ve středu mons. Samoré ze státního sekretariátu uvede novinářům další svazek seriálu Akta a dokumenty Sv. stolice z druhé světové války. Dvoudílný svazek, jedným z Polština a baltských států. První svazek podával dokumenty mezi březnem až červnem 1939, druhý zveřejnoval listy Pia XII. německým biskupům. 1939

Ve středu dopoledne Pavel VI. přijme v slavnostní audienci francouzského prezidenta gen. de Gaulla. V sobotu bude přítomen zádušním bohoslužbám za papeže Jana; na 3. červen připadá 4. výročí jeho svaté smrti.

komisi f. z. m.
komisi v. u. v.

39'40"

Kard. Beran slavil svátek Božího Těla v Orvietě. Před vlastním eucharistickým procesím kráčel k úzkými ulicemi města historický průvod, který vyvolával slavnou minulost města, které bylo řadu let sídlem papežů. V jeho katedrále se uchovává korporál, potřísňený krví, jež vytryskla z konsekrované hostie, když celebroval v nedaleké Bolseně. V neděli dopoledne kard. Beran sloužil mši svatou v římském kostele P. Marie Osvoboditelky.

x Rito eml. popsal M. jeho z duchu k němu určené W
jeho hlasu. Pročeže tebe.

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

První vydání

Zprávy z Vatikánu: Svatý Otec Pavel VI. jmenoval 27 nových kardinálů; jejich jména uveřejňuje dnešní L'Os. Romano. K oficiálnímu jmenování dojde v rámci tajené konsistoře, která se bude konat 26. června. Mezi 27 novými kardinály je 12 sídelních arcibiskupů, 8 vysokých prelátů ve vatikánském státě, ním sekretariát a ústřední církevních úřadech, 6 bývalých apošt. nunciů a opat primas benediktinů Dom Benno Gut. Noví kardinálové, sídelní arcibiskupové, jsou tito: arc.z Krakova mons. Karel Wojtyla, berlínský Alfred Bengsch, pařížský Petr Veuillot, lyonský Alexandr Karel Renard, milanský Konrád Ursi, turínský Michael Pellegrino, filadelfský John Joseph Krol, chicágský John Patrick Cody, Washingtonský Patrik Alois O'Boyle, Jose Clemente Maurer z města Sucre v Bolívii, Mikuláš Fasolino ze Santa Fé v Argentině, Justín Darmajuwana ze Semarangu v Indonésii. Kardinály byli dále jmenováni: mosn. Ant. Samoré, sekretář kongregace pro mimořádné církevní záležitosti; Angelo dell'Acqua, substitut státního sekretariátu; Petr Parente, sekretář kongregace pro nauku víry; Gabriel Maria Garronne, proprefekt kongr. pro semináře a university; František Carpino, proprefekt kongr. pro svátostí; Dino Staffa, proprefekt nejvyššího soudu podpisovacího; Perikles Felici, propresident komise pro revizi círk. zákoníku a František Brennan, děkan posvátné římské roty. Z řad apoštolských nunciů se stávají kardinály: nuncius ve Španělsku mons. Antonína Riberi, Josef Beltrami, internuncius v Holandsku, Alfred Pacini, nuncius ve Švýcarsku; Egidius Vagnozzi, ap. delegát v USA, Maxmilián de Fürstenberg, nuncius v Portugalsku; Karel Grano nuncius v Itálii. - Kard. sbor nyní čítá 120 členů: 5 jich jmenoval ještě Pius XI., 25 dostalo kardinálskou hodnost od Pia XII., 38 od Jana XXIII. a 52 od Pavla VI. Z Evropy pochází 79 kardinálů: 37 jez Itálie, 10 z Francie atd. Z Ameriky severní a jižní pochází 26 kardinálů: z USA 9, z Brazílie 4 atd. Asie je zastoupena v kard. sboru 9 členy, Afrika 5 a Austrálie jedním. Nejmladšími kardinály jsou nyní arc.z Berlína mons. Bengsch, který má 46 let a krakovský 47letý mons. Wojtyla. Celkem má v kard. sboru své zastoupení 43 zemí.

Svatý Otec přijal v slavnostní audienci belgického ministerského předsedu Pavla Vanden Boeynante, v soukromé audienci ministerského předsedu Holandska Petra de Jonga, který byl provázen ministrem zahraničí Lunsem. Další audienci udělil členům výkonných výborů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atom. energii, kteří přijeli do Říma oslavu 10. výročí podepsání tzv. Římských smluv, které znamenaly začátek evropské spolupráce ~~za jednotou~~ ^{pro} Evropy.

29.5.67

W. Pa

míru jde jin. když bude říkáno

2

Ve francouzském proslovu jim blahopřál k práci kterou vykonali evropská společenství, která vznikla na základě Římských smluv, vykonala kus pozitivní práce; církev sleduje tuto práci, protože je to přínos k míru mezi národy a její vztahy nespočívají na zákonu silnějšího, nýbrž na spolupráci a službě jednoho druhému.

Zvláštní list Pavel VI. poslal účastníkům II. konference, která začala v neděli v Ženevě a má heslo Pacem in terris. Konference si vzala za úkol studovat jak co nejúčinněji přispět k dosažení míru. List sv. Otce přečetl kard. Journet. Pavel VI. píše, že ho těší hold, jež konference vzdala činnosti papežů a zvl. Jana 23. (za mír mezi národy). On pokračuje v tomto dědictví svého předchůdce. První cíl, o nějž třeba usilovat, je, aby místní konflikty se změnily v novou světovou válku, píše Pavel VI. To však nestačí. Je nutné budovat mír v ovzduší spravedlnosti a svobody, tj. uskutečnit všechny pozitivní vlivy, které mohou přispět k dohodě mezi národy a zvl. mezi těmi, které dosáhly vyššího stupně rozvoje a těmi, které dosud trpí nedostatkem rozvoje a bídou, nemocemi a hladem. O tom právě jedná enc. Pokrok národů; opakující svůj návrh na založení Světového fondu, národy například částí nákladu, jež dávají na zbrojení; fond bude sloužit na pomoc rozvojovým zemím.

"Kéž Bůh laskavě provází velkomylsné úsilí všech, kde pracují za opravdový a trvanlivý mír mezi národy; kéž toto úsilí učiní plodným," končí Pavel VI.

Konferenci na heslo Mír na zemi požádá Středisko pro studium demokratických institucí z města Santa Barbara v USA; zahajovací proslov pronesl gen. zájemník USN U Thant - proslov byl přenášen z NEW Yorku prostřednictvím telekomu-

kační družice. U Thant nazval papeže Jana budovatelem nového světa, šířitelem nové politiky míru mezi lidmi; jedinou cestou, jak zachránit mír, je vrátit se k zásadám mezinárodní morálky a mít v úctě zásady Listiny SN. Konferenci je přítomno na 300 osobností různých ideologií, téměř z celého světa -

Vat. deník L'Os.R. vzpomíná krátkou poznámkou 47. výročí dne, kdy byl v Cresci posvěcen na kněze don Giovanni Montini - dnes papež Pavel VI. v jednom kostele, katolického světa sv. Otci blahopřaje k tomuto jubileu a ujištěuje ho modlitbami všech na jeho úmysly.

Ve vých. části Německa a města Berlín žije 1 600 000 katolíků; je to 9% veškerého obyvatelstva.

Světská královská akademie pro literaturu, dějiny a starožitnosti vydá kritické vydání Zjevení sv. Brigitty; bude to k 600. výročí smrti slavné švédské světic, jediné ze skandinávských světic, která byla kanonizována. A vydání přispěl finančně Kulturní fond krále Gustava Adolfa.

(v r. 1973 latinsky)

Bratří a sestry, roku 1948 vyšla v Československu knížka s názvem Fatima volá, která po prvé informovala věřící v Československu poněkud podrobněji o událostech v portugalských Lurdech. Název knížky jsme zvolili pro násletožní květnové tříminutovky. Moží z Vás čekali snad něco jiného, než v těch krátkých úvahách o neposkvrněném Mariině srdci slyšeli. A především doufali, že se dozvědí něco bližšího a sensačního o fatimském tajemství. Takových zvědavých na celém světě bylo mnohem více. Poslední pouť svatého Otce do Fatimy k tomu dala novou příležitost a novináři dělali sensační dohadování. Skutečnost je mnohem prostší. Ano Fatima má své tajemství. Některá tajemství byla čistě osobní. Ta si vzaly s sebou děti František a Hyacinta do hrobu. Jiná byla svěřena Lucii. Ta je po čase na přání církevní autority sdělena představeným, jak si to přála Matka Boží; s jinými se uzavřela do Karmelu v Coimbře a tam odložena od světa žije v modlitbě a v pokání jako sestra Marie od Neposkvrněného srdce. Svou samotu opustila na výslovné přání svatého Otce Pavla VI., aby se mohla zúčastnit zahájení oslav padesátého výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě 13. května t.r. Slyšeli jste o tom v naší reportáži. Při rozmluvě se svatým Otcem Lucie odevzdala svatému Otci balíček: nebylo v něm však uvedeno žádné tajemství: byl to osobní dárek šedesátileté karmelítce svatému Otcí: vyšívána palla - pro mešní kalich - a ozdobný pergamen s duchovními obětinami: seznam modliteb a obětí na úmysly svatého Otce. Ani ústně nesdělila žádné nové poselství nebo tajemství Pavlu VI. Svatý Otec jí jen řekl, má-li mu co říci, aby to s celou důvěrou řekla svému biskupovi a byla ho poslušna ve všem. Je však pravda, že jedna část /třetí část/ fatimského tajemství, které napsala Lucie, neměla být zveřejněna až v roce 1960. Biskup Leirijský poslal tajemství v zapečetěné obálce do Říma. Roku 1960 papež Jan XXIII. obálku rozpečetil, přečetl obsah dopisu, dopis zapečetil a dal uložit do tajného vatikánského archivu. Obsah tajemství zná pravděpodobně i nynější svatý Otec. Ale ani papež Jan ani Pavel VI. nepokládali za vhodné, aby tajemství zveřejnili. Zdá se, že se jedná o sdělení, které se týká /

svatého Otce samého. To co mělo být sděleno světu, to vše už bylo ře-
čeno. V podstatě to není nic jiného než nové vážné upozornění ~~ecclé~~
~~světa~~, aby dělal pokání a modlil se, aby ~~lidé~~ byli uchráněni nových
strádání a hrůz a zvláště věčného zavržení. Úcta k neposkvrněnému srdci
je naděje pro dnešní svět. To chtěl připomenout celému světu ~~svatý Otec~~
Pavel VI., svou poutí do Fatimy i svou mariánskou exhortací, kterou se
poslal 13. května všem věřícím katolíkům. Nebudeme proto hledat nějaká
sensační sdělení, ale s celou důvěrou v lásku Mariina srdce budeme pokra-
čovat v modlitbách a pokání za obrácení hříšníků, za vnitřní mír v Církvi
a za občanský a sociální mír v celém světě.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu, vážení posluchači, věnujeme o několik minut více duchovní pouti do Fatimy, abychom se připravili na svátek Panny Marie Královny a na obnovu našeho zasvěcení neposkvrněnému Mariinu srdci. - Dříve si poslechněte zprávy z Vatikánu a z katolického světa. —

Rím žije ve znamení oslav desátého výročí podepsání římských smluv, které byly základem Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii. Svatý Otec v rámci římských oslav přijal v pondělí ve slavnostní audienci belgického ministerského předsedu Pavla Vanden Boeynante a v soukromé audienci holandského ministerského předsedu Pedra ~~de Jonga~~. ~~N~~ Další audienci udělil členům výkonných výborů Evropského hospodářského společenství a společenství pro atomovou energii. ~~Zítra~~ přijme ve slavnostní audienci presidenta francouzské republiky generála Charla de Gaula, kterého doprovázejí ministerský předseda Pompidou a ministr zahraničí Couve de Murville. —

L'Osservatore Romano přináší latinský text i italský překlad nové instrukce posvátné kongregace obřadů o kultu eucharistického tajemství. Instrukce má datum ^{Sobota} Božího těla, 25. května. ~~a~~ Svatý Otec Pavel VI. oznámil její vydání při generální audienci v předvečer svátku. Instrukce má tři části. V úvodu připomíná hlavní dokumenty o eucharistii vydané v poslední době – konstituci o liturgii a ostatní výnosy II. vatikánského koncilu, encykliku Pia XII. Mediæum Dei a okružní list Pavla VI. Mysterium fidei. Potom v přehledu podává hlavní body katolického učení o eucharistii. První část pojednává o některých obecných zásadách pro katechesi o nejsvětější svatosti oltářní, druhá část se zabývá slavením památky Páně: mše svatou. Nejdříve mluví o sloužení mše svaté ve společenství věřících, všeobecně, potom o mše svaté v nedělích a ve všední den, o přijímání věřících a o mše svaté v žitotě biskupů a kněží. Dále se také zasloužitních problémů poutníků a vystěhovalců, jimž se má vyjít vstříc, aby mohli slavit mše svatou podle svého způsobu. Umožňuje se na před i v stranu úpravy oltáře a kostela. Nač třeba dbát, když se vysílá mše svatá televizí, aby nebyla rušena.

Bratří a sestry, dnešní tři minuty ve Fatimě budou trochu delší.

Chtěl bych vám ~~že~~ říci několik slov jako přípravu na poslední májový den, kdy slavíme svátek Panny Marie Královny. Svatý Otec Pavel VI. nás všechny vyzval, abychom každý osobně vzali za své a ratifikovala zasvěcení celého světa a našich diecézí neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Nejde jen o recitování zbožné formule, nýbrž o životní rozhodnutí a jeho denní uskutečňování.

Čím bude naše osobní zasvěcení matce Boží a matce naší a jejímu neposkvrněnému srdci? - Předně neochvějně vyznání důvěry v Matku Boží: Královnu svatého růžence, pomocnice křesťanů, útočiště lidského pokolení, která vítězíš ve všech velkých bojích za lidská práva, nespoleháme a nechceme spoléhat ani na sebe: ani na své síly a své zásluhy, ani na obratnost politiků a zručnost moderních techniků, ani na moc propagandy a přitažlivost zlata, ani na atomové zbraně a vojenskou převahu. Spoleháme jen na tebe, neboť tys řekla fatimským dětem, že podle Božího přání a Boží vůle jen ty nás můžeš zachránit svou mateřskou přímluvou. Tak to chce Bůh a tak se také stane! Proto k tobě putoval do Fatimy i náš svatý Otec, papež Pavel VI. Proto se spojujeme s ním a čím více ubývá lidských nadějí, tím více důvěřujeme v mateřskou dobrotu tvého neposkvrněného Srdce. -

Naše zasvěcení bude odhodlané přiznání k tvému životnímu programu:

Bezvýhradné službě Bohu a jeho jednorozceho syna našem Zámu Ježíši Kristu, který za nás umřel na kříži, aby zedostučinil za naše hřichy. Proto uděláme konec těžkým hřichům, chtěme žít v milosti posvěcující jako Boží děti. Kéž by mohli všichni otcové s tak klidným svědomím říci jako onen anglický katolík, když v cizině hledal zpovědníka pro svou rodinu: Nemáte strach, důstojný pane, že neumíte dostatečně anglicky: v naší rodině se nedělají těžké hřichy!

Naše zasvěcení vyjadří nevně rozhodnutí: stát se smírnými obětmi za hřichy své i druhých. Časté svaté přijímání: o nedělích a svátcích, ne

první pátky a první soboty v měsíci - to bude dokazovat.

Sílu k věrnému plnění tohoto zasvěcení najdeme v denní modlitbě růžence. Kolikrát Panna Maria žádala, aby se v rodinách modlival často, ano denně, růženec! Růženec, modlící se dobře, je vysokou školou víry: vede nás k hlubšímu poznání hlavních tajemství našeho vykoupení, staví nám před oči Živé příklady Ježíše a jeho matky Marie. Růženec je praktická škola naděje. Kdo se dobře modlí růženec, ten si nikdy nezoufá. Jeho naděje bude nepřemožitelná. Růženec nám pomáhá, abychom denně rostli i v křesťanské lásce: v lásku k Bohu - na prvním místě, i v lásku k lidem. Jak bychom nerostli v lásku k Bohu, když v otčenáších v růženci opakujeme kolikrát: Otče, jenž jsi na nebesích, posvět se jménu tvé, přijď království tvé, buď vše tvá jako v nebi tak i na zemi! Není to projev nejdokonalejší lásky k Bohu? - Ale pokaždé říkáme také: Otče náš ...chléb náš vezdejší dej nám, ...odpust nám..., zbab nás od zlého a zapřísáháme svatou Marii, Matku Boží, pros za nás hříšné... Je to modlitba dětí jedné velké rodiny. Nemůžeme při ní myslit sotacky jen na sebe, musíme myslit na všechny: prosit za přátele a nepřátele, za domácí i za cizince. Je to opravdu katolická modlitba: praktické uskutečňování Kristova příkazu lásky: Milovati budeš Boha nade všecko a bližního jako sebe... Víra, naděje, láska - to je celý nadpřirozený život Božích dětí na zemi. Růst ve třech božských ctnostech znamená stávat se dokonalem a svatým křesťanem. Fatimské děti - František a Hyacinta - se staly svatými za několik měsíců především proto, že se tak dobře modlily růženec, nejenom ústy, ale snažily se v denním životě uvádět ve skutek, o čem uvažovali v jednotlivých růžencových tajemstvích.

6. Matko milosrdenství, přijmi naše osobní zasvěcení, kterým se ti dnes v poslední den májový, kdy tě Církev uctívá a vzývá jako Královnu světa, znovu svobodně a dobrovolně dáváme. Naše země, poseté toulka poutními mariánskými svatyněmi, kostely, kaplemi a kapličkami, sloupy a sochami je stále ještě mariánská země. Chceme však aby naše rodiny a srdece každého z nás byly ode dneška tvým bezvýhradným vlastnictvím.

Maria, Matko a královna naše, zůstaň Palladiem české země, zůstaň vítěznou ochránkyní Moravy, ale především buď opravdovou královnou všech českých a moravských srdečí. - Maria Matko Církve a královna celého světa, vráť Církvi vnitřní mír a pokoj a zachraň světu potácejícímu se nad propastí, opravdový mír ve spravedlnosti a lásce. Amen. -

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

pobožnost věřících. Zvláštní směrnice pro mše svaté při sjezdech, duchovních cvičeních a o přijímání pod obojí způsobou, ~~zvláště~~ část pojednává o kultu nejsvětější svatosti mimo mši svatou. - V podstatě nepřináší instrukce velké novity, ale především harmonizuje a přizpůsobuje některé obřady podle požadavků liturgické reformy II. vatikánského koncilu. — Přesto považujeme dokument za velmi důležitý i pro věřící v Československu a proto vás seznámíme postupně s obsahem celé instrukce v našich obvyklých sobotních večerních vysíláních. Začneme tuto sobotu 3. června. —

Vatikánská tiskárna vydala nový svazek aktů a dokumentů svaté Stolice jednající o II. světové válce. Tento svazek ~~vykazovala~~^{ze 2. 2. 8. 6.} náboženské situaci v Polsku a v Baltických zemích v letech 1939-1945. Ve středeční tiskové konferenci novinářům ~~o knize~~ promluví sekretář kongregace pro mimořádné záležitosti mons. Samoré. — *

V Paříži se sešlo na 50 tisíc jocistů. Sjezd zahájil mši svatou pařížský arcibiskup mons. Veuillot. Promluví tam také zakladatel josismu kardinál Jósef Gardijn na téma : Křesťanská dělnická mládež buduje nový svět. —

~~Nařízení~~ Komise Španělské biskupské konference rozhodla zřídit fond pro nemocenské, pensijní, invalidní a starobní pojištění pro kněze. Fond bude zřízen s pomocí diecéší, vlády a příspěvků jednotlivých kněží. —

Světového eucharistického kongresu v Bogotě v Kolumbii se zúčastní také luteránský biskup a president rady Německé luteránské církve dr. Hermann Dietzfelbinger. Je členem výkonného výboru světové luteránské federace a známým odborníkem v misijních otázkách latinské Ameriky. —

V Limě v Peru bylo otevřeno středisko pro odbornou průmyslovou výchovu žen. Kursy jsou pětiměsíční a podávají průpravu teoretickou i praktickou vedle základního vzdělání morálního a uměleckého. Každá podniku si rezervovala pro své zaměstnancé kurzy doleto dopředu. —

ústav pro studium
totalitních režimů

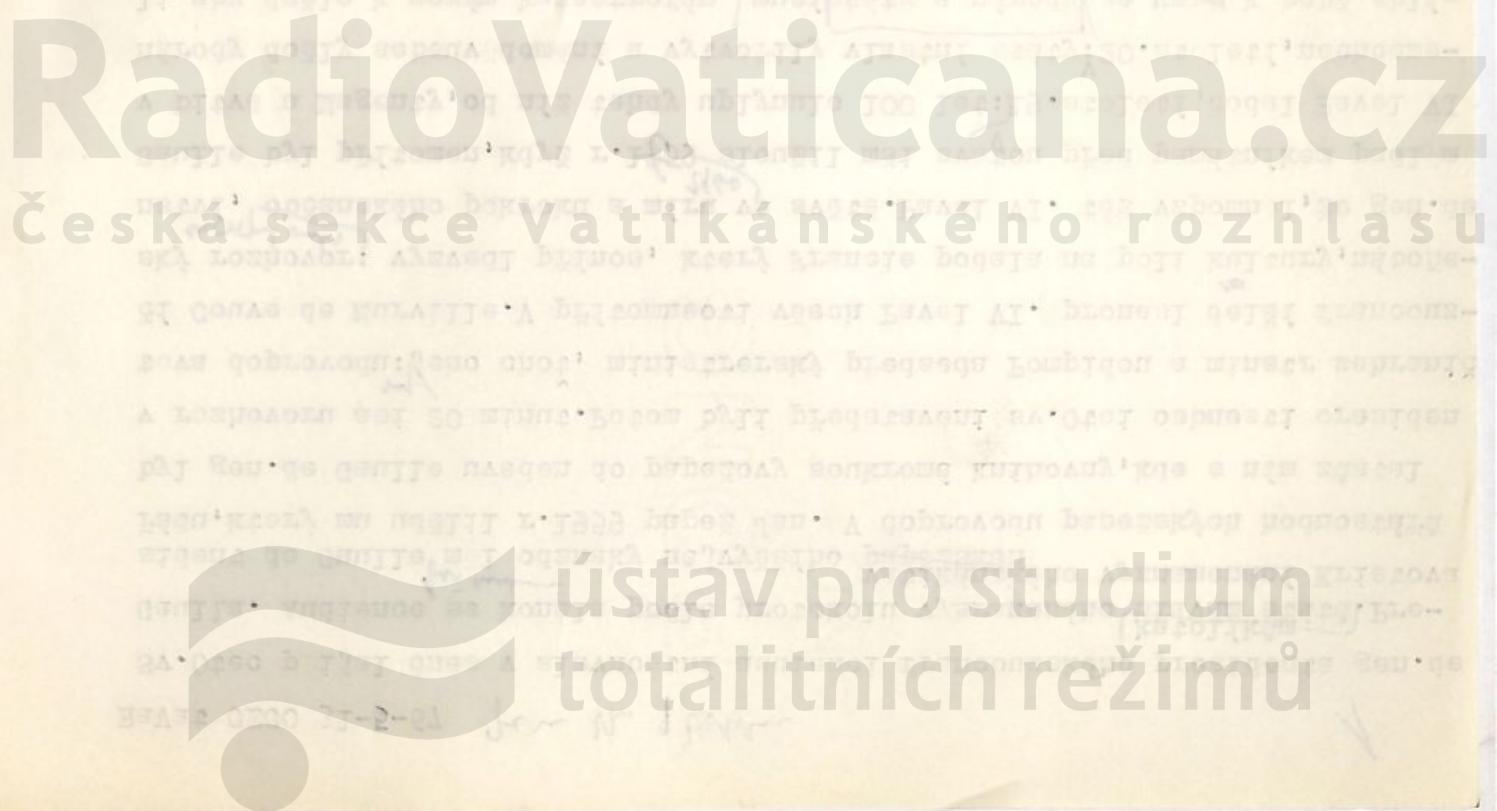
Ravat CECO 31-5-67 Jan N. Václav

1

Sv.Otec přijal dnes v slavnostní audienci francouzského presidenta gen.de Gaulla. Audience se konala podle protokolu vyhrazeného ~~hlavám států~~ Pre-
sident de Gaulle měl odznaky nejvyššího ~~papežského~~ vyznamenání Kristova řádu, který mu udělil r.1959 papež Jan. V doprovodu papežských hodnostářů byl gen.de Gaulle uveden do papežovy soukromé knihovny, kde s ním zůstal v rozhovoru asi 20 minut.Potom byli představeni sv.Otci osobinosti orea-
tova doprovodu:^{mž} jeho chot, ministrerský předseda Pompidou a ministr zahranič-
í Couve de Murville.V přítomnosti všech Pavel VI. pronesl delší francouz-
ský rozhovor: vyzvedl přínos, který Francie podala na poli kultury, nábože-
nictví, ~~umění umění~~ občanského pokroku a míru ve světě.Pavel VI. též vzpomněl, že gen.de
Gaulle byl přítomen, když r.~~1959~~¹⁹⁶⁰ sloužil mše svatou před památníkem padlým v bitvě u Magenty, od níž tehdy uplynulo 100 let:~~19.~~ století, dodal Pavel VI
národy došly sebeuvědomění a vytvořily vlastní státy:~~V~~ 20. století, nechceme-
li aby došlo k novým katastrofám, ~~musí~~ státy a národy se ~~zač~~ k sobě sblí-
žit ~~v bratrské dohodě~~. Tento proces sblížení jde vpřed, díky Bohu.Důkazem
toho je váš příchod do Říma:~~K~~ k oslavám 10.výročí podpisání smluv, které zna-
menaly začátek Evropského hospodářského společenství a Evropské spolupráce v atomové energii.Evropské společenství je ale jen jeden úsek na cestě k míru a pravému bratrství všech národů země.Třeba se dívat dál, rozšířit ~~obzor~~ až kam sahá svět.To chtěla lidem připomenout enc.Pokrok národů o
rozvoji; ~~mž~~ je novým jménem pro mír."Sv.Otec nakonec vzpomněl pomoci, kterou Francie dálá ~~a stále svým~~ poskytuje ~~byvalým~~ koloniím.Rozvoji třetího světa je věnována poměrně velká část národního rozpočtu.Jen aktivní, odvážnou solidaritou se mohou změnit ekonomické rozdíly mezi národy a být nastolen trvalejší mír. - Pres.de Gaulle ve svém projevu vzpomněl svazků, které pojí Francii se Svatou stolicí; jménem katolíků ujistil ~~svatost~~ zájmem a účastí, aby došlo k obnově církve v duchu koncilu a ve světě aby byl u hován mír. - Sv. Otec ~~uzformoval~~ pozdravil též krátce člky francouzské kolonie, kteří ve vat.sálech zdravili svého prezidenta, když šel k papeži: Aud. generála de Gaulla došlo na svátek francouzské světice sv.Petronilly, jejíž oltář je v baz. sv.Petra Dnešní audience má jim být příležitostí upevnit své odhodlání pracovat na křesťanském pokroku své země, v apoštolátě náboženství a misijním. Pavel VI. přijal v audiencích též kancléře NSR dr.Kiesingera s chotí a ministerského předsedu velkovévodství lucemburského Petra Wernera.U sv. Otce vykonali návštěvu všichni zahraniční představitelé, kteří přijeli do Říma na oslavu 10. výročí ~~hr. R. ml. o. er. M. K. m. v. r. M. K. m. v. r.~~

Pres. de Gaulle vyt. byl někdy u vat. N. taz. když císařem a když
obránil i o deníkem de los. w. Petru: poselství svobodě a dle s.N.S.,
u vlt. PM., pak poz. občan s hrdinou w. Petru a u sv. w. Pihomský
(from. where)

muže w. Petru ~~je~~ spěchil mluv. v Vat. v. R. řeči císaři, poslal
(per. de p.)
obrábce to muz. dell' Accad.

31/5/67

2

V souvislosti s audiencí generála de Gaulle se obvyklá středeční generální audience konala až ve večerních hodinách. Ve svém proslovu sv. Otec pokračoval ve svých úvahách o víře; dnes nabádal věřící, aby se pečlivě vzdělávali v pravdách víry; sděluje jim je církev. Není možné věřit, aniž přijmeme pravdy víry; víra je svobodný úkon, ale nejsme svobodni přijmout to a odmítout ono. Není možné oživit náboženský život, přiblížit se k těm, kdo od nás jsou vzdáleni, tím že umenšíme nebo znetvoříme nauku Církve. Poslušné přijetí této nauky se neděje na úkor rozumu, neochromuje bádání, neuzavírá cesty k vědění a pokroku křesťanskému.

V tiskové sále při Svaté stolici byl dnes uveden novinářům třetí svazek ze seriálu Akta a dokumenty Sv. stolice za II. světové války. Svazek o dvou dílech referuje o náboženské situaci v Polsku a baltských státech. Je uveřejněno 605 dokumentů z doby od 2. února 1939 až do 8. května 1945. Jsou to listy Pia XII. nebo státního tajemníka kard. Magliona tamějším biskupům nebo listy biskupů Piu XII. a kard. Maglionovi; listy ap. nuncia v Berlíně mons. Orsaniga do vatikánu a z vatikánu mons. Orsanigovi, listy a noty Svaté stolice nacistickým autoritám a listy nacistů Svaté stolici. Dokumenty, jich si blíže všimneme v některém příštím vysílání, osvětlují postoj Svaté stolice za pohnutých let II. světové války v zemích, které jí nejvíce byly poštiženy; země se octly pod správou nacistickou, pak sovětskou, znova nacistickou a nakonec opět sovětskou; definitivním sovětským obsazením obyčejně jsou uplně přerušeny tajné cesty, jimiž zprávy přicházely do Vatikánu. Uveřejnění dokumentů je očištění Svaté stolice proti pomluvám, jako by zbaběle mlčela vůči násilnostem, jichž obětí v Polsku a baltských zemích bylo obyvatelstvo; nejednou se jasně říká, že jestli Svatá stolice upustila od veřejného protestu, stalo se to, aby mohla pokračovat ve své nepřímé pomocné akci nebo z důvodů vyššího a obecnějšího dobra. Stačí zde uvést jeden příklad: mons. Sapieha z Krakova poslal referát o situaci po italském knězi hned na druhý den ale posílá druhého posla s naléhavou žádostí, aby předešlý dopis byl zničen, aby nedošlo k novým ještě horším represálím.

→ Řeh. společnost misionářů bílých otců má nového generálního představeného, Holanđana P. Teodora van Astena; má 47 let a pracoval v misích v Uruguayi a Tanzanii. Bílí otcové, oficiálním jménem afričtí misionáři, mají 3800 členů.

→ Katolíci a protestanté vyhlásili společnou sbírku ve prospěch malomocných. Z výtěžku sbírk bude postaven útulek pro malomocné v Gida Kom v Himalaji

✓ Rakousku

a rozšířena kolonie malonocných v Rurkele v Indii. Nad Sbírkou přijaly záštitu sdružení rakouských protestantských žen a cahrita arcidiecéze vídeňské a styrskohradecké.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Ústav pro studium totalitních režimů

Bratří a sestry, zasvětili jsme se znovu neposkvrněnému Mariinu Srdci.

Tak , jak si to přála Natka Boží, tak jak nám to tlumočil už Pius XII. a znovu nám to připomněl nynější svatý Otec Pavel VI. Panna Maria je naše Matka, Paní a Královna. Od věků je paní a královnou naší vlasti. Přes tisíc let vládne nad celým cyrilometodějským a svatováclavským dědictvím.

Za poslední války jsme zkusili zcela mimořádnou její ochranu. A neprojevili jsme jí vděčnost v těmto, jak zasluhovala. Byla to jen část národa, která ~~xxxkvětnových dní~~ při převezení staroboleslavského

Palladia do Prahy v roce

1945 přišla veřejně poděkovat Matce Boží. Za dvacet let se mnoho změnilo.

Dnes není čas ani možnost orgaňovat nějakou zevnější velkolepou mariánskou manifestaci. Dnes není čas ani pro nějaké veliké pouti na naše starobylá mariánská poutní místa v Čechách a na Moravě. Některé kráčejí projevy mariánské úcty, které byly tak drahé starší generaci, byly odplaveny proudem nového času. Na první pohled se někomu může zdát, že Církev

v Československu nejenom ~~xxmá~~, nýbrž i v řadě svobodných zemí, částečně snad i snahou

o dialog s protestantskými bratřími - se stala méně mariánskou. Mariánská zbožnost /alespoň v některých zemích/ nemá oné nádhery a nadšení minulé generace. Ale přesto Církev jako taková, která se dívá na Marii jako na svůj vzor a na svou Matku, se stala mariánštější - možno-li tak říci - vše než kdykoliv jindy. Maria - Matka Církve. A jako matka má především dát dále na přirozený život, starat se o jeho růst a rozvoj. Její Ježíš musí růst v našem srdci a Boží lid a celý svět musí stále dokonaleji se připodobňovat Ježíšovi. Per Mariam ad Jesum. Skrze Marii k Ježíšovi.

To je cesta k lepšímu a křesťanštějšímu světu. Nová mariánská úcta nás vede dovnitř, na hlubinu, k pramenům života, k srdci. Toto zvnitřnění , které nám tolik usnadňuje i liturgická reforma, nám připomíná úctu k neposkvrněnému Mariinu Srdci: žádá opravdovost, důslednost, upřímnost, čistotu života i úmyslu v prožívání našeho křesťanství doma v rodině i v farní pospolitosti. Záleží na každém z nás, aby i v našem národě senaplnilo , co vidíme tak jasně v historii Portugalska posledních padesáti let;

Nakonec mé neposkvrněné srdce zvítězí. To řekla Panna Maria fatimským
řehole vyhnány, Církev spoutána.

dětem před padesáti roky roku 1917, kdy byly v Portugalsku kulturní boj

Roku 1967 ve Fatimě spolu s milionovými zástupy věřícího lidu přišel

sobě s plnou sítí s římským papežem vzdát hold růžencové královně president s

celou vládou, aby prosili za světový mír. Mariino neposkvrněné srdce

zvítězí v nás a skrze nás v naší vlasti a v celém světě.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**